

மார்ச்
2009

ஞானம் 106

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

ஒஸ்கார் விருதுகள்
இரண்டினை
ஒரே தடவையில் வென்ற
உலகசாதனையாளர் !

OSCAR ரஹ்மான்

“எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே”

விலை: 50/-

ஒளி - 09 சுடர் - 10

**பகிர்தலின் மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர்கள் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு...:

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

**வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:
Swift Code :- HBLILKLX
T. Gnanasekaran
Hatton National Bank -
Wellawatte Branch
A/C No. 009010309024**

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

இதழினுள்ளே ...

- **கவிதைகள்**
  - ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் 11
  - ஏ. தாரிக் 11
  - புலோலியூர் வேல்நந்தன் 23
  - க. சுதர்சன் 23
  - செ. சுதர்ஷினி 29
  - மாரிமுத்து சிவகுமார் 29
- **கட்டுரைகள்**
  - முருகபூபதி 09
  - என். செல்வராஜா 12
  - அந்தனி ஜீவா 15
  - சின்னராஜா விமலன் 24
  - சிற்பி 33
- **சிறுகதைகள்**
  - சி. ஹேமந்த் 05
  - தெனியான் 17
  - க. தவபாலன் 21
  - வேல் அமுதன் 39
- **நோக்காணல்** 30
- **சமகால கலை இலக்கிய
நிகழ்வுகள்**
  - குறிஞ்சிநாடன் 40
- **பத்தி எழுத்து**
  - கே. விஜயன் 37
- **நூல் மதிப்புரை**
  - குறிஞ்சிநாடன் 42
- **வாசகர் பேசுகிறார்** 46

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்வாம்
வீழ்பெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

முரளியின் சாதனைமேல் சாதனை

நமது நாட்டின் சுழற்பந்து வீரரான முத்தையா முரளிதரன் கடந்த 05.02.2009 அன்று சர்வதேச ஒருநாள் கிரிக்கட் போட்டிகளில் அதிக எண்ணிக்கையான விக்கட்டுக்களை வீழ்த்தி சாதனை புரிந்திருக்கிறார்.

அவர் ஏற்படுத்திய சாதனையால் தமிழினம் பெருமையடைகிறது. இந்த நாடு பெருமையடைகிறது. முழு உலகமுமே பெருமையடைகிறது. “முரளி வெறுமனே இலங்கை நாயகன் அல்லர், அவர் உலக நாயகர்; எல்லோருக்கும் சொந்தமானவர்” என உலகெங்கணும் உள்ள கிரிக்கட் இரசிகர்கள், முரளியின் விசிறிகள் குதூகலிக்கிறார்கள்.

சர்வதேச ஒருநாள் கிரிக்கட் போட்டிகளில் அதிக எண்ணிக்கையான விக்கட்டுக்களை வீழ்த்திய சாதனையாளராக விளங்கியவர் பாகிஸ்தான் வேகப்பந்து வீச்சாளரான வசீம் அக்ரம். இவர் 356 ஒருநாள் போட்டிகளில் விளையாடி 502 விக்கட்டுக்களை வீழ்த்தியிருந்தார். ஆனால் முரளியோ 328 ஒரு நாள் போட்டிகளில் விளையாடி 503 விக்கட்டுக்களை வீழ்த்தி சாதனை படைத்துள்ளார். முரளி தொடர்ந்தும் விளையாடி விக்கட்டுக்களை வீழ்த்திய வண்ணம் இருக்கிறார். இவருடைய சாதனை எவராலுமே முறியடிக்க முடியாத சாதனையாக விளங்கப் போகிறதென சர்வதேச கிரிக்கட் விமர்சகர்கள் கணிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

17.04.1972ல் பிறந்தவர் முரளி. 37 வயது நிரம்பிய முரளி அடுத்து வரும் சர்வதேச ஒருநாள் கிரிக்கட் போட்டிவரை விளையாடி 2011ல் ஓய்வுபெறத் தீர்மானித்துள்ளார். எனவே அடுத்துவரும் இரண்டு வருடங்களில் முரளி கைப்பற்றும் விக்கட்டுக்கள் ஒவ்வொன்றும் அவரது உலகசாதனை எண்ணிக்கையைக் சவட்டிக் கொண்டே இருக்கும்.

1993ல் ஆர். பிரேமதாசா விளையாட்டரங்கில் இந்திய அணிக்கு எதிரான ஆட்டத்தில் பங்கேற்றதன் மூலம் ஒருநாள் போட்டிகளில் விளையாட ஆரம்பித்த முரளி, அதே மைதானத்தில் அதுவும் இந்திய அணிக்கு எதிரான ஒருநாள் போட்டியில் கௌதம் கம்பீரின் விக்கட்டை வீழ்த்தியதன் மூலம் இந்தச் சாதனையை நிகழ்த்தியிருப்பது கவனத்துக்குரியது.

ஒருநாள் போட்டிகளில் மட்டுமல்லாது டெஸ்ட் போட்டிகளிலும் அதிக எண்ணிக்கையான விக்கட்டுக்களை ஏற்கனவே வீழ்த்தி இரட்டை உலக சாதனையாளராக விளங்குகிறார் முரளி. முன்னர் அவுஸ்திரேலிய அணியின் சுழல் பந்து வீச்சாளராக விளங்கிய ஷேன் வோன் வீழ்த்திய 708 விக்கட் சாதனையை முரளி தனது சொந்த மண்ணில் முறியடித்தார். தொடர்ந்தும் விக்கட்டுக்களை வீழ்த்திய வண்ணம் இருக்கும் முரளி இது வரை 769 விக்கட்டுக்களை வீழ்த்தியுள்ளார். 1000 விக்கட்டுகள் என்ற தனது இலக்கை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும். முரளியின் சாதனை எவருமே முறியடிக்க முடியாத சாதனையாக விளங்கப்போகிறது.

முரளி தனது இரண்டு சாதனைகளையும் சொந்த நாட்டிலேயே நிகழ்த்தியிருப்பது நாட்டு மக்களைப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

முரளியின் கிரிக்கட் வாழ்க்கை இலகுவானதாக அமையவில்லை. பலரது பொறாமைக்கும் காழ்ப்புணர்ச்சிக்கும் அவர் ஆளாக வேண்டி ஏற்பட்டது. அவரது பந்து வீசும் முறை சரியானதல்ல,

பந்தை 'எறிகிறார்' எனக் குற்றம் சாட்டினர் சில அவுஸ்திரேலிய வெள்ளைத்தோல் நடுவர்கள். அந்த நடுவர்களின் நாட்டிலேயே பல நுணுக்கமான பரிசோதனைகளுக்கு முகம் கொடுத்தார் முரளி. 1996, 1999ஆம் ஆண்டுகளில் இவ்வாறான நெருக்கடிகள் அவருக்கு ஏற்பட்டன. எந்தக் கடுமையான சோதனையின் போதும் முரளி சிரித்தபடியே இருந்தார். பரிசோதனைகளின் பின்னர் சர்வதேச கிரிக்கட் சம்மேளனம் முரளியின் பந்து வீசும் முறை சரியானது என்ற முடிவை அறிவித்தது. மீண்டும் 2004ல் அவரது 'தூஸ்ரா' பந்துவீசும் முறை கேள்விக்கிடமானது. ஆனால் 2005ல் அதிலும் வெற்றிபெற்றார் முரளி.

2007ல் முரளிதரன் டெஸ்ட் ஆட்டங்களில் அதிக விக்கட் எடுத்துச் சாதனை புரிந்தபோது அவரது ஆறு அடி உயரமான உருவப் படத்தை 'லோட்ஸில்' திரைநீக்கம் செய்து லண்டன் 'மறைல் போன்' கிரிக்கட் கழகம் பெருமை கொண்டது. இது, கிரிக்கட் வீரர்களுக்கு அளிக்கப்படும் அதியுயர் விருதாக கிரிக்கட் வீரர்களாலும் இரசிகர்களாலும் கணிக்கப்படுகிறது. முன்னர் சேர்டொனால்ட் பிரட்மன், விவியன் றிச்சர்ட்ஸ், பிறைன் லாறா ஆகியோர் இந்தக் கௌரவத்தைப் பெற்றனர். இவர்கள் மூவரும் துடுப்பாட்டத்தில் சாதனை புரிந்தவர்கள். பந்து வீச்சாளர்களில் முரளிக்கே இந்தக் கௌரவம் கிடைத்துள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உலகில் உள்ள கிரிக்கட் இரட்டைச் சாதனையாளர்கள் இருவர். ஒருவர் முரளி மற்றவர் சச்சின் டெண்டுல்கார். சச்சின் தனது சாதனைகளை துடுப்பாட்டத்தில் நிகழ்த்தியிருக்கிறார். முரளி பந்து வீச்சில் நிகழ்த்தியிருக்கிறார். வெள்ளைக்காரர்களின் விளையாட்டில் கறுப்பர்கள் சாதனை படைத்திருக்கிறார்கள். சச்சினின் சாதனையை முறியடிக்கக் கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன. ஆனால் முரளியின் சாதனையை முறியடிக்க முடியாதென கிரிக்கட் ஆய்வாளர்கள் உறுதியாகக் கூறுகிறார்கள்.

முரளியின் இந்தச் சாதனைக்கு அவரது விடாமுயற்சியும் மனவுறுதியுமே துணை நின்றிருக்கின்றன. முரளியைச் சிறுவயதிலிருந்தே சரியான பாதையில் வழிநடத்தி உலக சாதனைகள் புரியவைத்த அவரது தாய் தந்தையர் திரு. முத்தையா - லக்ஷ்மி தம்பதிகள் பெரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

முரளி மேலும் சாதனைகள் பல புரிந்து தனக்கும், தன்குடும்பத்தினருக்கும், இந்த நாட்டுக்கும், கிரிக்கட் உலகிற்கும் பெருமைசேர்க்கவேண்டுமென ஞானம் மனப்பூர்வமாக வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

ஏ. ஆர். ரஹ்மான் இரண்டு ஒஸ்கார் விருதுகளை வென்று உலகசாதனை படைத்தார்!

தமிழ்த்திரையுலக இசைமேதை ஏ. ஆர். ரஹ்மான் “ஸ்லம்டோக் மில்லியனர்” படத்தின் இசை, பாடல் இரண்டிற்காகவும் இரு ஒஸ்கார் விருதுகள் பெற்று தமிழினின் பெருமையை உயர்த்தியுள்ளார். ரோஜா படத்திற்கு இசை அமைத்ததன் மூலம் திரையுலகில் பிரவேசம் செய்த இவர், தந்தையின் வழியைப் பின்பற்றி இசையுலகிற்கு வந்தவர். மேற்கத்திய இசை, கர்நாடகம், ஹிந்துஸ்தானி, ஆபிரிக்க பழங்குடியினர் இசை ஆகியவற்றின் நூட்பங்களை உள்வாங்கி புதிய இசைப் பரிமாணங்களை உருவாக்குவதில் இவர் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். இதனாலேயே இவருக்கு “ஸ்லம்டோக் மில்லியனர்” படத்தில் இசையமைக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இந்த வெற்றிக்குத் தனது தாயாரின் ஆசீர்வாதம்தான் காரணம் என்றும் “எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே” என்றும் தனது வெற்றிகுறித்து உலகுக்கு உரைத்துள்ளார் ரஹ்மான். இரண்டு ஒஸ்கார் விருதுகளை வென்று உலகசாதனை படைத்த ரஹ்மான் மேலும் பல வெற்றிகளைப் பெற அவரது இசை விசிறிகளுடன் நாமும் இணைந்து வாழ்த்துவோம்.

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS, STATIONERS AND NEWS AGENTS.

Head Office :

202 Sea Street, Colombo 11, Sri Lanka.
Tel. : 2422321. Fax : 2337313, E-mail : pbdho@sltnet.lk

Branches :

340, Sea Street,
Colombo - 11, Sri Lanka.
Tel : 2395665

309A-2/3, Galle Road,
Colombo 06, Sri Lanka.
Tel. : 4-515775, 2504266

4A, Hospital Road,
Bus Stand, Jaffna.

புராலசிங்கம் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை :

இல. 202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை.
தொ. பே. 2422321. தொ. நகல் 2337313, மின்னஞ்சல் : pbdho@sltnet.lk

கிளைகள் :

340, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை
தொ.பே. 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை
தொ. பே. 4-5 15775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் நிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

புதிய வரவுகள்

புத்தகத்தின் பெயர்	எழுத்தாளர்	வெளியீடு	விலை
● AJ The Rooted Cosmopolitan	Chelva Kanaganayakan	Tamiliyal	825/=
● உண்மை கலந்த நாட்குறிப்புகள்	அ. முத்துலிங்கம்	உயிர்மை	637/50
● 90களில் மல்லிகைச் சிறுகதைகள்	மல்லிகாதேவி நாராயணன்	மல்லிகைப்பந்தல்	125/=
● நாடகம் - அரங்கியல்	சி. மொனாகுரு	குமரன் புத்தக இல்லம்	450/=
● இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள் - கலாநிதி கைலாசபதி	இராமசுந்தரம்	சாகித்திய அகாடெமி	93/75
● நாடகம் நாட்டாரியற் சிந்தனைகள்	சு. வித்தியானந்தன்	குமரன் புத்தக இல்லம்	225/=
● மூன்றாம் பாலின் முகம்	விரியா பாபு	சந்தியா பதிப்பகம்	187/50
● சுழலும் தமிழ் உலகம்	சந்திரலேகா வாமதேவா	காலச்சுவடு பதிப்பகம்	750/=
● திமிலைத்துமிலன் கவிதைகள் சமூகம்	திமிலைத் துமிலன்	எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்	300/=
● மேயோ கிளிசிக்	சிவசுப்பிரமணிய ஜெயசேகர்	அடையாளம்	375/=
● நீரிழிவைச் சமாளிப்பது எப்படி?	சிவசுப்பிரமணிய ஜெயசேகர்	அடையாளம்	937/50
● மேயோ கிளிசிக்	குமார் ரூபசிங்க	-	600/=
● உடல் நலக் கையேடு	அகிலா ராம சுப்பிரமணியன்	கண்ணதாசன் பதிப்பகம்	750/=
● சமாதானத்திற்கான ஒரு குரல்	செல்லையா கிருஷ்ணராசா	குமரன் புத்தக இல்லம்	4500/=
● யோகா ஒரு இனிய அனுபவம்	மு. திருநாவுக்கரசு	காலச்சுவடு பதிப்பகம்	468/75
● இலங்கையில் இந்து வெண்கலப் படிமக்கலை மரபுகள்	எஸ். முத்துமீரான்	நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ்	350/=
● போரும் சமாதானமும்	எஸ்.எஸ். நடேசன்	மித்ரவெளியீடு	300/=
● இலங்கை கிராமத்து முஸ்லிம்களின் பழமொழிகள்			
● உணையே மயல் கொண்டு			

கலாபூஷணம் புலோலியூர் க. சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2008ல்
மூன்றாவது பரிசு பெற்ற சிறுகதை

அன்று பின்னேரம் மூன்று காகங்கள் எனக்கு முன்னால் வந்து நின்றன. ஒன்று மரத்தில். மற்ற இரண்டும் தரையில், சற்றுத் தொலைவில், மாமரத்தின் அடியோரமாக, மாதுளைச் செடிக்குப் பக்கத்தில் நின்றன.

இந்தக் காகங்களை இதற்கு முன்னர் எங்காவது பார்த்திருக்கிறேனா? சரியாக நினைவில்லை. அப்படிப் பார்த்திருந்தாலும் கூட எதை வைத்து இப்போது இவற்றை அடையாளம் காண்பது? காகம், மைனா, கிளி, கொக்கு எல்லாவற்றையும் தனித்தனியாக அடையாளம் காண்பது மிகக்கடினம். எப்போது பார்த்தாலும் எல்லாக் காகமும் ஒரே மாதிரியே தெரிகின்றன. அதேபோலத்தான் கொக்குகளும். ஏன் கிளி, மைனா, செண்பகம் போன்ற பறவைகளும் கூட அப்படித்தான்.

பொதுவாக மிருகங்களை அடையாளம் காண்பதைப் போல பறவைகளை லேசில் இனங்காண முடியாது. எல்லாக்கிளிகளும் ஒரே சாயலுடையவை. சிட்டுக்குருவிகளுக்கு கிடையில் நம்மால் அவ்வளவு சுலபமாக வேறுபாட்டைக் காணமுடிவதில்லையே. அபூர்வமாக சிலபோது அடையாளம் காணக்கூடிய தனி அம்சங்கள் வாய்த்தாற் சரி.

நான் பள்ளியில் படிக்கும்போது ஒரு நொண்டிக்காகத்தை தனியாகவே அடையாளம் வைத்திருந்தேன். அந்தக் காகம் அநேகமாக பின்னேரங்களில் எங்கள் வீட்டுக்கு வரும். எப்படி அது நொண்டி ஆனதென்று தெரியாது. ஏதாவது விபத்தில் சிக்கியிருக்கலாம். அல்லது பிறவியிலேயே அது நொண்டியாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்தக் காகம் எப்போதும் எங்கள் வீட்டைச் சுற்றியே இருந்தது. தெத்தித்தெத்தி நடக்கும். பறக்கும்போது கூட அது மற்றக் காகங்களைப்போல சுமாராகப் பறக்காது. சிறகுகளிலும் ஏதாவது பழுதோ பாதிப்போ இருக்கலாம்.

தினமும் வந்து எங்களோடு அது பழகியமாதிரியே ஆகிவிட்டது. மற்றக் காகங்களைப்போல மிரட்சியெல்லாம் கிடையாது. யாரும் அதற்குக் கிட்டப்போனால், சற்றுத் தள்ளி விலகும். அல்லது மெல்லப் பறந்து ஒரு கிளையில் அமரும். அதுவும் மிகத்தாழ்ந்த கிளையில். அண்டிப்பிழைக்கும் நோக்கத்தினால் அப்படியிருந்ததா, இல்லை, அது எங்களையிட்டுப் பயங்கொள்ளவில்லையா என்று தெரியாது.

தானியத்தையோ பழங்களையோ சாப்பாட்டையோ போட்டால் கத்திச் சத்தமெல்லாம் போட்டு ஊரைக் கூட்டும் என்றில்லை. சிலபோது அப்படித் தன்னுடைய கூட்டாளிகளை எல்லாம் அழைக்கும். சிலபோது சத்தமே காட்டாமல் காரியத்தைப் பார்த்துவிடும். அப்படியொரு குணம் அதற்கு. எப்போதும் இனத்தொடு கூடி வாழும் பழக்கமுடைய பறவை என்று இந்தக் காகத்தை வைத்துச் சொல்ல முடியாது. பிரிந்து வாழும் பிறவி என்றும் இல்லை. அதுவொரு தினுசான பிறவி. அவ்வளவுதான்.

என்னதான் இருந்தாலும் அந்தக் காகத்தில் அம்மாவுக்கு ஒரு இணக்கம். எந்த வேளையிலும் அம்மாவுக்கு அதன் மேல் பரிவும் பிரியமும், நாங்களெல்லாம் பள்ளிக்குப் போனால் அம்மாவுக்கு அதுதான் துணை. அப்படி இருந்ததால் அதனுடன் அப்படியொரு உறவு வந்திருக்கலாம்.

விரத காலத்தில் அது எல்லோருக்கும் வேண்டிய விருந்தாணி. அது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். மற்றக் காகங்களைப் போல கெட்டித்தனமாக பறக்க முடியாமல் அது தத்தித் திரிவதையிட்டு இரக்கமோ பிடிப்போ ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதன் கரைதலொலியில் அம்மா ஏதாவதொரு விருப்பத்தையோ ஈடுபாட்டையோ கொண்டிருக்கலாம். எப்படியோ அம்மாவுக்கு அது மிக வேண்டியிருந்தது.

அந்தக் காகத்தைப் பார்த்து மெல்ல மெல்ல மற்ற ஒன்றிரண்டு காகங்களும் நெருக்கமாக வரத்தொடங்கின. ஆனால் அவற்றின் மிரட்சியில் கள்ளத்தனம் இருந்தது. தட்டிப்பறிக்கும் குணங்கள் இருந்தன. எங்களுடைய காகத்திடம் அதெல்லாம் கிடையாது.

நான் அதற்குத் 'தாழ்' என்று பெயர் வைத்திருந்தேன். எங்கள் தெருவில் இருந்த தாழுவைப் போலவே இந்தக் காகமும் நொண்டியாக இருந்ததால் அவருடைய பெயரையே வைத்துவிட்டேன். அவர் கெந்திக் கெந்தி நடப்பார். எங்கள் காகத்தைப் பார்க்கும்போது தாழுவின் நினைவு வரும். தாழுவைப் பார்க்கும்போது காகத்தின் நினைவு எழும். அதற்காக தாழ் அவ்வளவு காகம் செல்லையாவைப்போல் கருமை என்றில்லை. தாது மஞ்சள் கலந்த நிறம். சீனக் கலப்போ

என்று சொல்லத்தோன்றும். தாமுவின் நடைதான் எங்கள் காகத்தை நினைவூட்டும்.

நான் அப்படி தாமுவின் பெயரை வைத்தற்காக முதலில் அம்மாவிடம் திட்டு வாங்கினேன். ஆனால் பிறகு அதை எல்லோரும் 'தாமு' என்றே சொல்லத் தொடங்கினார்கள். ஏன், அப்படித் தன்னுடைய பெயரை நான் அந்தக் காகத்துக்கு வைத்திருக்கிறேன் என்று பிறகு தாமுவுக்கே தெரிந்துவிட்டது. அவர் சிரித்தார்.

ஒரு தடவை எங்கள் காகத்தை யாரோ தந்திரமாகப் பிடித்து விட்டார்கள். பிடித்து, அதன் வாலில் நூலொன்றைக் கட்டிவிட்டிருந்தார்கள். நூலறுந்த பட்டம் அங்குமிங்குமாகத் தத்தளிப்பதைப்போல் அது அந்த நூலோடு எங்களிடம் வந்தது. அதைப் பார்க்க எங்களுக்கு மிக வேடிக்கை. பதிந்த கிளையில் அமர்ந்திருக்கும் போது நூல் கைக்கெட்டும் தூரத்தில் ஆடிக்கொண்டிருந்தது. இப்போது அதைச் சுலபமாகப் பிடித்து விடலாம் போலத் தோன்றியது. ஆனால் யாரும் நினைப்பதைப் போல அதை அவ்வளவு எளிதில் பிடித்து விட முடியவில்லை. மரத்துக்குக் கீழே போகும்போது அது எப்படியோ பறந்து அடுத்த கிளைக்குத் தாவியது. மறைந்து மறைந்து போனாலும் அதற்குத் எப்படியோ எங்கள் தந்திரம் தெரிந்து விடும்.

தம்பி அன்று எவ்வளவோ முயன்று பார்த்தான். அதைப்பிடித்து விடலாம் என்று. ஆனால், அது ஏய்த்துக் கொண்டே தப்பி விட்டது.

அம்மாவுக்கோ நூலைக் கட்டியிருந்ததைப் பார்த்ததும் கடுமையான கோபம். அது இரக்கத்தினால் வந்த கோபம்.

யார் இந்தமாதிரிக் காரியம் பார்த்தார்கள்? நொண்டிக் காகம் என்றால் வம்பு செய்யலாமா? மற்றக் காகங்களில் இந்த மாதிரிப் பண்ண முடியுமா?

இந்த நூலொடு அது எங்காவது போய்ச் சிக்கிக் கொள்ளப் போகிறதே என்ற கவலை அவருக்கு.

“கருணா அதை எப்பிடியாவது பிடித்து, அந்த நூலை அறுத்துவிடு. யாரோ அதுக்குத் தொல்லை குடுத்திருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்.

அதைப் பிடித்து அந்த நூலை நீக்கிவிடுவதற்கு அன்று நாங்கள் பட்ட பாடு கொஞ்சமல்ல. எவ்வளவோ தந்திரங்கள் செய்தே அதைப் பிடித்தோம்.

கையில் அது கிடந்து மிரண்டது. ஒரு குழந்தையைப்போல ஒன்று புரியாமல் தத்தளித்தது. பார்க்க மிகப் பரிதாபம். அதை ஒன்றும் செய்யாமல், வேடிக்கை பார்க்காமல், விளையாட்டெல்லாம் காட்டாமல் விட்டுவிடும்படி பதறினார் அம்மா.

“அடேய், அது களைச்சுப் போயிருக்குது. தொந்தரவு படுத்தாமல் விடுங்கோ” என்று கடிந்தார்.

அதன் மீது அத்தனை கரிசனை. தன்னுடைய ஒரு பிள்ளையைப்போல் அவ அதை உணர்ந்திருந்தார் என்றே நினைக்கிறேன்.

பின்னேரங்களில் அக்கா அதற்குத் தனியாகத் தானியங்களோ, பழங்களோ வைத்து வந்தாள். அவளோடு அதற்கு நல்ல நெருக்கமான பிரியம். காகம் ஒரு வளர்ப்புப் பிராணியா என்று நினைக்கும்படிக்கு அதன் நடத்தை களிநுந்தன. எங்களுக்கும் அப்படித்தான் அதோடு உறவிருந்தது. அது கூடில்லாமலே எங்கள் வீட்டில் வளர்ந்தது. ஒரு பிள்ளையைப் போல.

வீட்டுக்கு வருகின்ற ஆட்கள், அந்தக் காகம் எங்கள் வீட்டில் அத்தனை நெருக்கமாகவும் சுதந்திரமாகவும் செல்லமாகவும் திரிவதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அதிலும் வருகின்ற குழந்தைகளுக்கு சிறுவர்களுக்கும் அது தீராத வேடிக்கைப் புதிர்.

எங்கள் வீட்டுக்கு நான்கு மாதங்களுக்கொரு தடவை, ராமசாமிச் சாத்திரி வருவார். அவருடை சுற்றப் பாதை அப்படி ஒரு தடவை அவர் வந்தபோது தாமுவைப் பார்த்தார்.

“ஈஸ்வரா, சனிபகவான் கட்டாட்சம். சின்னவனுடைய பலனுக்குத்தான் இந்த வரவு” என்று தாமுவைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

அவருக்கு எங்கள் வீட்டிலுள்ள அத்தனை பேரின் நாள், நட்சத்திரம், ராசி எல்லாம் தெரியும். சின்னவன் என்பது எங்கள் தம்பி. அவனுடைய ராசியின்படிதான் தாமு அப்படி வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறது என்பது அவருடைய அபிப்பிராயம். அப்போது அவனுக்குச் சனி பார்வை உச்சத்தில் இருந்ததாகச் சொன்னார்.

அப்பாவுக்கு இதிலெல்லாம் உடன்பாடுகள் கிடையாது. ஆனால் அவர் எந்த மறுப்பும் எதற்கும் சொல்லுவதில்லை. அவரவருக்கு தோன்றுகிற மாதிரி எதுவும் இருக்கட்டும் என்று இருந்து விட்டார். அதனால் ராமசாமிச் சாத்திரிக்கும் பிரச்சினை இல்லை. என்றபடியால் இருவரும் நண்பர்களாகவே இருந்தார்கள். இப்படி ஒரு சமாந்தர வழி இருக்கும் போது நட்பு தானாக வந்து விடுமல்லவா.

தாமுவை அப்பா பெயர் சொல்லியே கூப்பிடுவார். அதற்குப் புரியுதோ இல்லையோ அவர் அப்படிச் கூப்பிடும்போது அது தலையைச் சரித்து ஒரு தினுசாகப் பார்க்கும். எப்படித்தான் அதற்கு இதெல்லாம் புரியுதோ.

“ஏய் காகக்குட்டி வந்திட்டுது” என்று அவர் சிலவேளை சொல்வார். சிலவேளை “தாமு” என்று செல்லமாகக் கூப்பிடுவார். இந்த ‘மு’ னாவுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து ‘தாமு’ என்று அழைப்பார்.

எனக்கு தாமுவில் எப்போதும் பிடித்தமானது, அதனுடைய நிறமும் அதையிட்டு அது எதையும் வருத்தமாகப் பொருட்படுத்தாதே இருப்பதும். தங்களின் நிறங் குறித்தும் உருவத்தைப் பற்றியும் ஏதாவது வருத்தமோ மகிழ்ச்சியோ எந்தப் பறவைக்காவது இருக்குமோ? அப்படி இருந்தால் காகங்கள்தான் அதிகம் கவலையடையுமோ?

காகத்தின் குரலைக் கூட அவ்வளவு இனிமையானது என்று யாரும் சொல்வதில்லை. அவை கரையத் தொடங்கினால் எப்படியோ நம் முகம் சுருங்கிவிடுகிறது. ஆனால் எந்தக் காகமும் தன்னுடைய கருமை குறித்தும் குரலின் கர்ண கரூரம் குறித்தும் எந்த வருத்தமும் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

ஏன் தாமு கூட அது பற்றி ஒரு போதும் வருந்திய மாதிரியில்லை. அதனுடைய கண்களில் ஒரு நாளும் எந்தக் கவலைக் குறியையும் நான் பார்க்கவேயில்லை. அது மற்றக்காகங்களைப் போல பறக்கவும் திரியவும் முடியாமலிருக்கிறது. அதையிட்ட வருத்தங்கள் கூட ஏன் அதனிடமில்லை? இன்னொன்று மற்றக் காகங்களுக்கில்லாத ஒரு உறவு தாமுவுக்கு உண்டு. அம்மா ஒருத்தியே போதும் அதன் சந்தோசத்துக்கும் துணைக்கும்.

தாமு எங்களுக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. எங்களின் புலனில் அது ஒரு தீரா இன்பப் புள்ளியாய் நிறைந்துள்ளது.

ஒரு நாள் அதைக் காணவில்லை என்றாலும் மனசு தவிக்கும். எங்கே அது, எங்கே அது என்ற தத்தளிப்பு. எங்கிருந்தோ கூடிவிடுகிறது பதட்டம். அந்தளவுக்கு உறவிழைகள் பின்னப்பட்டிருக்கின்றன நமக்கும் அதற்குமிடையில். இது நட்பா, அன்பின் வேறொரு புரிந்து கொள்ள முடியாத வடிவமா? எதுவாயிருக்கும்?

பிராணிகளுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவுகள் வேடிக்கையானவை. எப்போதும் தீராத ஆச்சரியம் நிரம்பியவை. சிலபோது சில பிராணிகள் மனிதர்களோடு தோழமை கொண்டிருக்கின்றன. சில பிராணிகள் சவாலாக இருக்கின்றன. வேறு சில பணிந்திருக்கின்றன. அண்டிப்பிழைப்பதற்காக அப்படி இருக்கலாம். எங்கள் வீட்டில் நிற்கும் நாய் பணிந்தது. பணிவுக்கு அது நல்ல சாட்சி. அதற்குப் பணிவைத் தவிர வேறெதுவும் தெரியாது. அப்படி அது பணிந்திருக்க வேண்டிய காரணம் என்ன என்று நான் பல தடவை யோசித்தேன். காரணம் புரியவேயில்லை. அந்த நாயைவிட பூனை கொஞ்சம் கிறுக்காகவே நிற்கிறது. அதையும் விட இன்னும் இந்த காகம் - எங்கள் தாழ் கிறுக்கு. ஏதாவது அதற்குப்பிடிக்கவில்லை என்றால் அது கோவித்துக் கொண்டு போய்விடும்.

ஒரு தடவை, சித்தி விரதச் சோறு வைக்க காகத்தைக் கூப்பிட்டாள். தாழ்தான் வந்தது. தாழ்வுக்கு சோறு வைக்க சித்திக்கு விருப்பமில்லை. அது நொண்டிக்காகும், குறை ஏதுமில்லாத காகத்துக்கே விரதச்சோற்றை வைக்க வேணும் என்றாள் சித்தி.

அம்மாவுக்கு இது வருத்தம். ஆனால் அவர் எதுவும் பேசவில்லை. தாழ்வை விட வேறு பறவை வேணுமா? என்று கேட்டார். ஆனால் சித்தியிடம் எதையும் பேசவில்லை.

தாழ் பறந்து போய்விட்டது. இரண்டு நாட்கள் வரவேயில்லை. அது சித்தியோடு கோவித்துக் கொண்டுதான் போனதா அல்லது வேறு காரணங்கள் ஏதேனும் இருந்ததா தெரியாது. ஆனால் தாழ் கோவித்துக் கொண்டே போனதாக அம்மா எப்போதும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

இரண்டு வருசம் வரையில் தாழ் எங்களோடு இருந்திருக்கும். எங்களோடு அது நின்றாலும் இரவில் எங்கே போகிறது, எங்கே தூங்குகிறது, அதன் துணை எங்கே, அதற்கு குஞ்சுகள் எல்லாம் உண்டா? என்று எதுவும் தெரியவில்லை.

பருவகாலத்தில் மற்றக் காகங்கள் எல்லாம் கூடிக்கூலாவும்போது தாழ் மட்டும் எந்தச் சம்மந்தமும் இல்லாமல் ஒரு யோகியைப்போல தனியே தன்பாட்டில் இருக்கும். அதனுடைய உலகமே வேறு.

இப்படி இரண்டும் வருசமாக எங்களோடு இருந்த பறவை பிறகு அது எங்க போனதென்றே தெரியவில்லை. அதையிட்டு எல்லோருக்கும் வருத்தமே. எனக்குத் துக்கம் தாளமுடியவில்லை.

தன்னுடைய புத்தகத்தில் தாழ்வைப்போல ஒரு பறவையை வரைந்து வைத்திருந்தான் தம்பி. ஒரு போட்டோவையாவது எடுத்து வைத்திருக்கலாம் என்று கவலைப்பட்டான் அக்கா. என்னதான் செய்தாலும் தாழ் நிற்பதைப்போல வருமா என்றார் அம்மா. நாளை வரும் நாளை வரும் என்று ஒவ்வொரு நாளும் எதிர்பார்த்தோம். தெரிந்த மரமெல்லாம் அண்ணாந்து பார்த்தே சில நாட்கள் கழிந்தன. ஆனால் அதை எங்கே போய்த்தேடமுடியும்? மற்றப் பிராணிகளைப்போலவா காகங்களின் வாழ்க்கை, சுலபமாகக் கண்டு பிடித்து விட? அதிலும் தாழ்வின் வாழ்க்கை, இன்னும் வேறு சங்கதிகள் கொண்டது.

தாழ் என்றைக்கும் எங்களைத் துக்கப்படுத்த விரும்பியதில்லை. நாங்கள்தான் அதற்காகத் துயரப்பட்டோம். அது மகிழ்ச்சிக்கும் துயரத்துக்கும் அப்பாலானது. எல்லா எல்லைக் கோடுகளையும் தாண்டியது.

இப்பொழுது இந்தக் காகங்களும் அதிகம் மிரட்சியில்லாமல் தாழ்வைப்போல இருக்கின்றனவே. இவற்றுக்கு என்னைத் தெரியுமா? இல்லையென்றால் எப்படி இப்படிப் பயமின்றி இவ்வளவு நெருக்கமாக, அருகே இருக்கின்றன.

பள்ளிக் காலத்துக்கும் இப்போதைக்குமிடையில் முப்பதாண்டுகால இடைவெளி. இந்தக் கால இடைவெளியை இந்தக் கணம் இல்லாமற் செய்துவிட்டதாகப்படுகிறது. அதே உணர்நிலை. அதே ஈடுபாடு. அதே ஈர்ப்பு. அதே பிரியம். அதே குதூகலம். தாழ்வின் கண்களில் ஒளிரும் அதே ஒளியை இப்போது, இந்தக் கணத்தில், இதோ இந்தக் காகங்களில் காண்கிறேன்.

எதுவும் அழிய வில்லை. தாழ்வின் அதே கருமை. அதே கண்கள்.

என் உடல் நெகிழ்ந்தது. நடுங்கும் கைகளில் மனதின் பதற்றத்தை உணர்ந்தேன்.

நான் அவற்றை ஊன்றிக் கவனித்தேன். அந்தக் கண்களில் காலங்களை ஊடுருவியும் அதைக் கடந்து செல்லும் ஒளி தெரிந்தது. கருமை நிறைந்த ஒளி. வஸீகரமான ஒளி. அழகு திரண்டு அவ்விதமான தாய் அந்தக் கண்கள் மின்னின. கருமையான மின்னல். ஒவ்வொரு கணத்திலும் பட்டுத் தெறிக்கும் அழகின் மின்னல்.

மிரட்சியும் வேடிக்கையும் அப்பாவித்தனமும் கூடரும் ஞானமும் நிறைந்த அந்தக் கண்கள், எல்லாக் காலத்துக்கும் உரிய ஒரு அற்புத விளக்கைப் போலத் தோன்றின.

நான் அவற்றை, அந்தக் காகங்களின் கண்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். எவ்வளவு நேரம் பார்த்திருப்பேன் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் மிக நிண்ட நேரமாகப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தேன்.

தலையைச் சாய்த்து அவை மேலும் கீழும் பார்க்கும்போது பூமியையும் விண்ணையும் ஒன்றிணைப்பது போலத் தோன்றியது. சட்டென, தலையைத் திருப்பி, அவை பக்கவாட்டில் அங்குமிங்கும் பார்த்தன. திசைகளுக்கும் ஒளி நிரம்பியது.

அப்போது வெளியை நிரப்பும் விதமாய் கரைந்தன அவை. அல்லது அப்படிச் கரைந்து அந்த ஒலியினால் திசைகளை இணைக்கின்றனவா? அல்லது திசைகளில் நிரம்புகின்றனவா?

எங்கிருந்து இவை வந்தன? வந்து இப்படி வேடிக்கை காட்டும் நோக்கம் தானென்ன? தாமுவின் உறவைச் சொல்லும் படியாய் இவை வந்தனவா? அல்லது அவை அவற்றின் பாட்டில் நிற்கும்போது நான்தான் இவ்வாறெல்லாம் நினைத்துக் கொள்கிறேனா? இப்படியெல்லாம் என்னுடைய எண்ணங்கள் தோன்றுவதன் காரணமென்ன?

இந்தப் பின்னேரமும் இந்தக் காகங்களும் நினைவின் வெளியில் என்னை இழுத்துச் செல்லக் கூடிய அளவுக்கு இவற்றுள் என்ன இருக்கின்றது?

காக்கைச் சிறுகினிலே நந்தலாலா நின்றன் கரிய நிறம் தோன்றுதையே நந்தலாலா?

நான் பாடுகின்றேனா இல்லை, இந்த வரிகள் என்மனதுக்குள் எழுந்து வருகின்றனவா? ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஆனால் அப்படி அந்த வரிகள் மனதில்

அலைபோல மெதுவாக எழுந்து வரும்போது இனியதாகவே இருக்கின்றன.

இதைப்போல எங்களுடைய தாமு நின்றபோது இந்த வரிகள் பல சமயத்தில் மனதில் எழுந்திருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் தொடர்புகளும் ஏதோ ஒற்றுமைகளும் இருக்கின்றனவா?

எல்லாவற்றுக்கும் இடையிலான தொடர்பு எப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று படுகிறது. ஆனால் அவை வெளிப்படையாகத் தோன்றுவதில்லைப் போலும். நம் புலனறியாமலிருக்கிறதே தவிர, இந்தத் தொடர் எப்போதும் அடிநாதமாகவோ அடிச்சரடாகவோ நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. இல்லையென்றால் இப்படியெல்லாம் நிகழுமா?

இந்த நினைவுகளின் தொடுகை ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தும் கலந்துமே இருக்கிறது. எல்லாமே ஒன்றின் நீட்சி அல்லது ஒன்றின் தொடர்ச்சிதான் போலும்.

பின்னேரம் கரைந்து இரவாக உருமாறிக் கொண்டிருந்தது. காகங்களைப் பார்த்தேன். என்ன ஆச்சரியம்? அவற்றைக் காணவில்லை. எப்போதும் அந்த இடத்தை விட்டு அவை போயிருக்கும் என்றுமே தெரியவில்லை. இப்போது அந்த இடத்தில் கருமை மட்டும் திரண்டிருந்தது. அந்தக் கருமையே கரைந்து இப்படி இரவாகியதோ? அவற்றின் கண்களிலிருந்து பெருகிய கரிய ஒளிதான் இப்படி இரவின் நிறமாகியதா?

அப்போது அந்தர வெளியில் கரைந்து கொண்டு போகும் காகங்களின் குரல் கேட்டது. அந்த இருளில், கருமையின் குரல் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

எந்தத் திசை என்று தெரியவில்லை. எல்லாத் திசைகளுக்கும் அந்த ஒலி படர்ந்து கொண்டிருந்தது.

அது தாமுவின் குரல்தானா?

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2009

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-

இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/-

மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

ஏகைய ஒன்பது சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுவவர்கள் தமது பெயர், முகவரி

போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் "அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தப் போட்டி"

எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் கிளை அலுவலகம் - 3-B, 46^ஆ ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.

போட்டி முடிவு திகதி 30.03.2009

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது

- ஆசிரியர்

காற்றிலே அமைந்த இலக்கியப்பாலம்

முருகுபதி

சீமீபத்தில் தற்செயலாக எனது கண்ணில் தென்பட்ட நூல் 'இளங்கீரனின் இலக்கியப்பணி' பேராசிரியர் பாலகலைக்கழகத்தில் தமிழ் (விசேட) இறுதி ஆண்டுப் பரீட்சையின் ஒரு அங்கமாக 1993-94ஆம் கல்வி ஆண்டில் ரஹீமா முஹம்மது என்பவர் சமர்ப்பித்திருந்த ஆய்வேட்டின் நூல்வடிவம்.

1997.06.09 திகதியன்று நண்பர் ராஜமூல்காந்தன் எனக்கு அனுப்பியிருந்த நூல். நண்பர்கள் இளங்கீரனும் ராஜமூல்காந்தனும் நினைவுகளைத்தந்துவிட்டு சென்றுவிட்டனர்.

நூலாசிரியர் ரஹீமா இப்பொழுது எங்கே இருக்கிறார்? தொடர்ந்தும் எழுதுகிறாரா? முதலான தகவல்களும் எனக்குத்தெரியாதவை. குறிப்பிட்ட நூலை முன்னர் படித்திருந்தபோதிலும் இப்பொழுது திடீரென்று இந்த நூலைப்பற்றி நான் ஏன் குறிப்பிட முன் வந்தேன்? என்று வாசகர்கள் யோசிக்கலாம்.

'மறு வாசிப்பு - மறு பார்வை' என்ற தலைப்பில் ஒரு தொடரை எழுதுவதற்கு தீர்மானித்திருந்த வேளையில் ஏதோ தேடமுயன்று சடுத்தியாக இந்த நூல் எனது கண்களுக்குத் தென்பட்டது. மீண்டும் படித்து முடித்தபொழுது, 137-138ஆம் பக்கங்களில் கண்கள் நிலைகுத்தின.

ஞாயிறு 27, மார்ச் 1994ஆம் திகதியன்று எழுதப்பட்ட தினகரன் பத்திரிகையின் ஆசிரியத்தலையங்கம் இந்தப் பக்கங்களில் பதிவாகியிருக்கிறது. அன்றைய தினம் கொழும்பில் பல அரசியல் இலக்கியப்பிரமுகர்களின் முன்னிலையில் நடந்த இளங்கீரன் எழுதிய "ஈழத்து முற்போக்கு இலக்கியமும் இயக்கமும்" என்ற நூலின் வெளியீட்டுவிழாவை முன்னிட்டு எழுதப்பட்ட ஆசிரியத்தலையங்கம்.

இதனை எழுதிய தினகரன் ஆசிரியர் சிவகுருநாதனும் இன்றில்லை. அமரராகிவிட்டார். அச்சமயத்தில் கொழும்பு வந்திருந்த 'சுபமங்களா' ஆசிரியர் கோமல் சுவாமிநாதனுக்கு பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை அதிபர் ஸ்ரீதரசிங் வழங்கிய விருந்துபசாரத்தில் கோமல் நிகழ்த்திய உரையை அடிப்படையாக வைத்து தினகரன் ஆசிரியர் எழுதிய ஆசிரியத்தலையங்கம்.

எனது கண்கள் நிலைகுத்திய வரிகள் இவை :-

"இலங்கை எழுத்தாளர்களும் தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர்களும் ஒன்றிணைந்து தமிழ்ப்பணி ஆற்றக்கூடிய கூட்டு அமைப்பு ஒன்றிணை இது ஒரு கலைப்பாலமாக அமைவுறும் வண்ணம் நிறுவவேண்டும் என்றும் தமிழ் நாட்டைப்பொறுத்தவரையில் சகல ஏற்பாடுகளையும் தான் செய்யத் தயார் என்றும் கூறியிருந்தார்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் அக்கறை கொண்ட ஆளுநர் திரு. சர்வானந்தா, அமைச்சர்கள் திரு. தேவராஜ், அல்ஹாஜ் அல்வர் மற்றும் பெரியார்கள் சந்திக்கும் இன்றைய வெளியீட்டு விழாவிலே இலக்கியப்பெரியார் கோமல் அவர்களின் கருத்தை ஆராய்தல் பயன் தரும் என நம்புகிறோம்.

இத்தகைய ஓர் இணைப்பு நிறுவனம் இருப்பது பல வழிகளில் உதவியாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கருத்துப் பரிமாற்றம், கலாசார வளர்ச்சி ஆகியவற்றை

கருத்திற்கொண்டு இதுபற்றி எம்மவர்கள் சிந்திப்பது சாலச் சிறந்தது. தமிழ்நாட்டின் இரு முக்கியஸ்தர்களான சுபமங்களா ஆசிரியரும் தமிழறிஞர் பெ.சு. மணியும் இங்கு இருக்கின்ற போதே இது தொடர்பான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளையாதல் செய்தல் விரும்பத்தக்கது அல்லவா?" என்ற கேள்விக்குறியுடன் அந்த ஆசிரியத்தலையங்கம் முடிந்திருந்தது.

அந்தக்கேள்விக்குறி பதினைந்து ஆண்டுகளின் பின்பும் அழியாத அழுத்தமான கேள்விக்குறியாகவே இருப்பதனால் தான் 'காற்றில் அமைக்கப்பட்ட இலக்கியப்பாலங்கள்' குறித்து நான் எழுத நேர்ந்தது.

இலங்கையில் தமிழ் - சிங்கள - முஸ்லிம் மக்களிடையே தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பதற்காகவே மகாநாடும் நடத்தி சிங்களக்கிராமங்களில் கருத்தரங்குகளும் நடத்தியது இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர்சங்கம்.

எனினும் தேசிய ஒருமைப்பாடு என்பது ஒரு கை ஓசையல்ல - ஒரு வழிப்பாதையல்ல என்றும் உரத்துக்குரல் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமும் முற்போக்கு எழுத்தாளர் களுக்குத்தான் நேர்ந்தது.

பாவம் கோமல். அவரது கனவும் நனவாகவில்லை. ஏன்? என்று கேட்பதற்கும் இன்று அவரும் இல்லை.

ஆனால் கருத்துக்கள் இன்றும் எழுத்தில் உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. கருத்துக்களுக்கு பதில் சொல்லலாம். கற்பனைகளுக்கு பதில் சொல்ல முடியாதுதான். ஆனால் தமிழகத்துக்கும் ஈழத்துக்கும் கலை இலக்கியப்பாலம் அமைப்போம் என்ற கோஷங்கள் கூட கருத்தாக இல்லாமல் காற்றில் கலந்த கற்பனையாகிப்போய்விட்டதே என்ற ஆதங்கத்தில் இந்தக்குறிப்புகளை பதிவு செய்கின்றேன்.

கடந்த ஆண்டு (2008) இறுதியில் அவுஸ்திரேலியா மெல்பெர்ன் நடந்த ஆலுரான் சந்திரனின் 'ஆத்மாவைத் தொலைத்தவர்கள்' கதைத்தொகுப்பு வெளியீட்டு வைபவம் நடந்தபோது, தமிழகத்திலிருந்து இங்கு வருகை தந்திருந்த 'நந்தன்' ஆசிரியரும் பெரியார் திராவிடக்கழகத்தின் முக்கியஸ்தருமான பேராசிரியர் சுப. வீரபாண்டியன் பார்வையாளராக கலந்துகொண்டார்.

ஈழத்து தமிழ் நூல்களை இந்தியாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதில் - அங்கு விற்று பணம் பெறுவதில் சட்டச்சிக்கல்கள் காலம்காலமாக தொடர்ந்து வருகின்றன என்று அவரிடம் நான் சொன்னபோது அவர் ஆச்சரியப்பட்டார். மத்திய அரசில் அப்படி ஒரு சட்டம் இருக்கும் விபரம்கூட அவருக்குத் தெரியாது.

ஈழத்து இலக்கியவாதிகளின் அழைப்பை ஏற்று காலத்துக்குக் காலம் இலங்கை வந்த - வந்துகொண்டிருக்கும் தமிழக படைப்பாளிகளுக்கும் பதிப்பகக்காரர்களுக்கும் கூட இந்த விடயம் தெரியாதா?

இலங்கையில் நீண்ட நெடுங்காலமாக மல்லிகையை வெளியிட்டுவரும் டொமினிக் ஜீவாவை 1990ஆம் ஆண்டு, மல்லிகை ஆண்டு மலருடன் சென்னையில் சந்தித்தேன்.

சரஸ்வதி காலம் முதல் தாமரை காலம் வரையில் மட்டுமல்ல இன்றும் இலக்கியத்தொடர்புகளை தமிழகத்துடன் பேணிக் கொண்டிருக்கும் ஜீவா மல்லிகையின் 25ஆவது ஆண்டு மலருக்கான அறிமுக நிகழ்வை தாமே முன்னின்று நடத்தவேண்டியிருந்தது, அவரது (இலங்கையில் அறிமுகமான) நண்பர் ரங்கநாதன் இல்லத்து மொட்டை மாடி கீற்றுக் கொட்டகையில்.

சு. சமுத்திரம், கவிஞர் மேத்தா, சிட்டி, தி.கசி. உட்பட பல தமிழக படைப்பாளிகள் கலந்துகொண்டனர்.

இன்றைக்கு ஜீவா மல்லிகையின் 44ஆவது ஆண்டு மலரை தமிழகத்துக்கு சமந்து சென்றாலும் அங்கே அதற்காக ஒரு சிறிய கூட்டத்தை ஒழுங்கு செய்வதற்கும் நாதியில்லை.

சென்னையில் 'காந்தளகம்' சச்சிதானந்தன், 'மித்ரா' எஸ். பொன்னுத்துரை, 'குமரன்' கணேசலிங்கம் ஆகியோர் ஈழத்து எழுத்தாளர்களினதும் வெளிநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களினதும் நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

ஆனால் எத்தனை ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் நூல்களைப்பற்றிய சிறிய அறிமுகக் குறிப்பாவது தமிழக இதழ்களில் வருகின்றன.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக கலை-இலக்கியப்பாலம் பற்றித்தான் வந்தவர்கள் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்களே அல்லாமல் சிறு துரும்பையாவது அதற்காக அசைத்தார்களா?

'காற்றோடு பேசுவோம் காகிதத்தில் பதிப்போம்' என்ற கோட்பாட்டுக்குத்தான் உயிர்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பேசியதற்கு செயல்வடிவம் கொடுப்போம் என்று எவரும் உயிர்ப்புடன் செயலாற்றவில்லை.

ஆனால் எம்மவர்களின் பிரசுர ஆசையை தனக்கு சாதகமாக்கியவாறு 'சர்வதேச பாலம்' அமைப்பதாக சொல்லிக்கொண்டு ஒரு தமிழகப்பதிப்பகம் விமானம் ஏறி இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அடி மேல் அடி வைத்தால் அம்மியும் நகரும் என்பது தமிழகத்து இலக்கியவாதிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் இதழ்களைப் பொறுத்தமட்டிலும் காற்றில் கலந்த வார்த்தைதான். மேடைகளில் பேசுவதோடு சரி.

கோமல் சுவாமிநாதன் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த மரதன் ஓட்டத்துக்கான கோலை தூக்கியிருந்தாலும் அடுத்து நின்றவர்கள் கைகளுக்கு அது சேரவில்லை. தூக்கிய இடத்திலேயே விழுந்துவிட்டது.

இந்த இடத்தில் ஒரு கொசுருத்தகவல் :-

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் எஸ்.பொ. சென்னையில் தமது மித்ர பதிப்பகம் சார்பாக இரண்டு நாட்கள் பெரிய விழா நடத்தினார். சில நூல்களின் வெளியீடு மற்றும் எழுத்தாளர் கௌரவிப்பு இலக்கியக்கருத்தரங்கு என அமாக்களமாக நடந்தது. இலக்கிய திரையுலகப்பிரபலங்கள் மட்டுமல்ல அவுஸ்திரேலியா, இலங்கை, டென்மார்க்கிலிருந்து சில எழுத்தாளர்கள் கலந்துகொண்ட பிரமாண்டமான ஒன்று கூடல் நிகழ்வு. அதற்கு முன்னர் எஸ்.பொ. ஒரு பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டையும் நடத்தியிருக்கிறார். பல பத்திரிகையாளர்கள் வந்தனர் சிறுண்டி கோப்பி தேநீர் அருந்தினர் சென்றனர். ஆனால் ஒரு வரிகூட அந்த இலக்கிய நிகழ்வுபற்றி தமது பத்திரிகையில் அவர்கள் எழுதவில்லை. ஏன்? என்று காரணம்

கேட்டதற்கு "கவர்" கொடுக்கவில்லையாம். எப்படி இருக்கிறது இலக்கிய - பத்திரிகைப்பணி அங்கே?

சரிபோகட்டும்.

கடந்த சில வருடங்களாக இலங்கையில் வாரம் ஒரு புத்தக வெளியீடு நடப்பதாக அறிகிறோம். ஆனால் பணச் சடங்குகளாக அவை மாறிவிட்டன என்று விமர்சனமும் வந்துகொண்டதானிருக்கிறது. வாசிக்கும் பழக்கம் அரிதாகிக்கொண்டிருப்பதாக பலரும் குமுறத் தொடங்கிவிட்டனர்.

கலாசார அமைச்சு கல்வி அமைச்சு எத்தனை பிரதிகள் வாங்குகின்றன என்ற சரியான விபரம் தெரிந்தவர்கள் சொல்லட்டும்.

எனது இலக்கிய நண்பர் ஒருவர் இலங்கையில் வடபகுதியில் ஒரு கல்வித்திணைக்களத்தில் பணியாற்றுகிறார். அவரும் ஒரு எழுத்தாளர். பல புத்தகங்களை எழுதியிருப்பவர்.

நான் இலங்கை வந்திருந்த சமயம் அவர் எனக்குச் சொன்ன தகவல் வியப்பாக இருந்தது. ஒவ்வொரு அரசாங்கப் பாடசாலைகளுக்கும் வருடாந்தம் ஐந்தாயிரம் ரூபா, பாடசாலை நூலகத்திற்காக புதிய புதிய புத்தகங்கள் வாங்குவதற்காக கல்வி அமைச்சினால் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறதாம். ஆனால் எத்தனை அதிபர்கள் அந்த நிதியை உரியமுறையில் பயன்படுத்தி மாணவர்களின் இலக்கிய வாசிப்புத்தேவையை பூர்த்தி செய்கிறார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லையாம்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் பற்றியும் ஒரு செய்தி என் காதில் விழுந்தது.

அதாவது பல்கலைக்கழகங்களில் இயங்கும் நூலகங்களுக்கு எழுத்தாளர்களினால் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படும் நூல்களும் கூட நூலக வாசலுக்குச் செல்லாமல் விரிவுரையாளர்கள் பேராசிரியர்களின் வீட்டிலிருக்கும் புத்தக அலுவலகங்களுக்குள் சென்று மறைந்துவிடுமாம்.

பாடசாலை ஆசிரியர்களில் நூற்றுக்கு பத்து சதவீதமானவர்களில் எழுத்தாளர்களும் தரமான வாசகர்களும் இருக்கக்கூடும் என்றும் நம்புகிறேன். இவர்களாவது தமது மாணவர்களிடம் இலக்கிய வாசிப்புப்பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கலாம். அதிபர்களிடம் தரமான புத்தகங்களை பாடசாலை நூலகங்களுக்காக தருவிக்க அழுத்தம் கொடுக்கலாம்.

உணவு விடுதிக்கும் புடவைக்கடைக்கும் நகைக் கடைக்கும் மரக்கறி இறைச்சி மீன் சந்தைக்கும் செல்வதற்கு நேரம் ஒதுக்குவது போன்று புத்தகக் கடைகளுக்கும் நூலகங்களுக்கும் மக்கள் ஆர்வமுடன் செல்லத்தக்க இயக்கம் ஒன்றை எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள், பதிப்பகத்தார், பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், பேராசிரியர்கள் உயர்வகுப்பு மாணவர்கள் ஒன்றிணைந்து நடத்தலாம். இதனை கணினியில் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் போது எனது மனைவி அருகில் வந்து, 'எல்லாவற்றுக்கும் முதலில் யுத்தம் முடியட்டும்' என்று சொல்கிறார்.

சரி யுத்தம் முடியும் வரையாவது காத்திருங்கள். அல்லது இயங்கத்தொடங்குங்கள். நானும் உங்களுடன் இணைகின்றேன் பல வழிகளில்.

ஆனால் காற்றிலே மந்திரம் பேசாதீர்கள்.

ஏனென்றால் ஏற்கனவே காற்றில் மாசு படிந்து சுற்றுச்சூழல் பாதிப்படைந்துவிட்டது.

பேருக்கு (ஆ) அலைகளைப் பேர்

ஜின்னாவும் ஷர்புத்தீன்

தலைக்குப் பொருந்தாத தலைப்பாகை தேடி
அலைகின்றார் இன்று சிலபேர் - தலைக்குள்ளே
ஒன்றுமில்லை என்றாலும் ஊழித்துப் பேசினும்
நின்றுவிடார் கோமாளிப் பேர்.

ஆளான கெம்பரெல்லாம் ஆளவங் காட்டாது
புனைபோல் தன்னடக்கங் கொண்டுருக்க - "முனா"க்கள்
தம்பட்டம் தாங்கலையே தெய்வமே! என்னயிது
எம்மட்டில் தீருமிந்த நோய்.

தானே தனக்குத் தலைக்கீடம் சாத்திப்பின்
ஞானர் அளித்ததுவாய் வாய்புலம்பி - ஏனோ
அலைகின்றார் ஸுடீவர் ஆற்றல் கடுகாம்
கலிகாலங் கண்டஇழி பேர்

பொன்னாடை மூலவை பட்டம் பொருந்துமெனில்
தன்னளவில் கொள்ளல் தவறில்லை - முன்னே
தனையொருகால் தானே சுயமதிப்புச் செய்யீ
கனதிபெரி தாகில் தவிர்.

கூட்டிக் கழித்தாலும் கொள்ளளவு எள்ளளவே
மேட்டியையாம் பேச்சுக்கோ முற்றில்லை - தோட்டி
அரியணைக்கு ஆசையுறின் ஆரிடம்போய்ச் செவ்வ
பரிதாபம் பேர்க்கலையும் பேர்.

"பட்டாலுங் குட்டுப் பெறுமோதி ரக்கையால்"
அட்டியில்லா வார்த்தை அதுவாகும் - கெட்டலைந்து
கொள்ளாதே நாமம் குறையதியார் சால்வரினீ
என்றும் உலகமறி தேர்.

பேருக்கு முன்னால் பொருந்தாப் புகழ்நாமம்
சேரத் துடித்தலைவார் சாருமெனில் - ஓராதே
தாழ்வரித்தும் பெற்றறிடுவார் சங்கையிலலா யாந்தரிவர்
ஏழமைக் குணங்கொண்ட பேர்

ஆய்ந்தறிந்து ஆன்றோர் அளிக்கும் புகழ்நாமம்
வாய்த்த லரிதுனக்கு வாய்க்குங்கால் ஆய்ந்தேதான்
கொள்நீநின் நாமத்தின் முன்னதனைச் சேர்த்துரைக்கத்
துள்ளாதே துலங்கும் அது

அண்டித்து உறவாடும் பறவைகள் ஏ. தாரிக்

பட்டாம் பூச்சிகளோடும்
தும்பிகளோடும்
யிக அண்டித்து உறவாடுகிறேன்
ஏனெனில் அவைகள்தான்
பறந்து திரியும் இதயங்கள்

என் குழந்தைக்கு யிகையான துள்ளலையும்
எனக்கு கவிதைகளையும் தருவன

மலை உச்சிக்கும்

பள்ளத்தின் தொலைவுக்கும் சென்றடைந்து
எளிதில் மீளக் கூடியன

எந்த நிலையிலும்

அதன் நகர்வுகளோ செய்கைகளோ
எப் பீதியையும் விதைப்பதில்லை
எனக்கும் குழந்தைக்கும் சிறகுகள்
முளைக்கச் செய்ததைத் தவிர

இந் நாட்களில் எனது ஆசையெல்லாம்

யாவரினது இதயமும்
பட்டாம் பூச்சியாகவும்

தும்பியாகவும்

இருத்தல் வேண்டும் என்பதே...

ஈழத்தவர் வழங்கிய நடனக்கலை நூல்கள்

என். செல்வராஜா
நூலகவியலாளர், வண்டன்

நீண்டகாலமாகத் தமிழர் வளர்த்து வந்துள்ள நுண்கலைகளுள் நடனக்கலையும் ஒன்றாகும். கலை வடிவங்களினூடாக பொழுதுபோக்குக்காக மட்டுமின்றி மக்களின் நல்வாழ்வினை நன்கு பயன்படுத்தும் நோக்கிலும் தமது மூதாதையர் காலம்காலமாகப் பணியாற்றி வந்துள்ளனர். சமூகத்தில் ஒரு கலை வளர்ந்து வேரூன்றிய பின்னர் அதை நெறிப்படுத்தும் வகையில், அவற்றுக்கான சாஸ்திரமுறைகள் அறிமுறைகளாக வரையறுக்கப்பட்டன. தமிழர் கலைகளுக்கு சாஸ்திரமும், செய்முறையும் ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள் போன்றதாகும். செய்முறையினை நன்கு பயில்வதற்கும், புதிய மாற்றங்களையும் போக்குகளையும் உள்வாங்கிக்கொள்வதற்கும் சாஸ்திரங்களையும், பயிற்சிகளையும் நம்மவர்கள் ஏடுகளில் பதிந்து வைத்தார்கள். காலப்போக்கில் அது அச்ச ஊடகங்களினூடாக நூல்வடிவம் பெற்றுத் தலைமுறை தலைமுறையாக இன்றுவரை வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழகத்தில் துளிர்ந்துத் தளைத்து இலங்கையிலும் வேரூன்றிவிட்ட நடனக்கலை, பொதுப் பண்புகள் பலவற்றைக் கொண்டதால் நடனக்கலையின் மூலநூல்கள் பெரும்பாலும் தமிழகத்திலேயே உருவாக்கம் பெற்றிருக்கின்றன. சிலப்பதிகாரத்தின் காலத்திலிருந்து கி.பி 14ம் நூற்றாண்டளவில் வாழ்ந்த அதன் உரையாசிரியர்களான அடியார்க்கு நல்லார் போன்றோர் தமது உரைகளில் பரதம், அகத்தியம் போன்ற நூல்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். சாத்தனாரின் கூத்து நூல், அறிவனாரின் பஞ்சமரபு ஆதிவாயிலார் எழுதிய பரத சேனாபதியம் போன்றவை மிகப்பழைய நடனநூல்களாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் ஆட்சிபுரிந்துவந்த தமிழ் மன்னர்களும் பரதக் கலையினை ஆதரித்து வளர்த்தனர் என்பதை பல வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றன. வையாபாடல், கைலாயமாலை போன்ற நூல்களில் ஈழத்து நடனங்கள் பற்றியும் குறிப்புக்களுள்ளன. தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்த பிரபல நாட்டியக் கலைஞர் கங்கை முத்துப்பிள்ளை எழுதியுள்ள பரதசாஸ்திர நூல்களுள் ஒன்றாகிய நடனாதிவாத்ய ரஞ்சனம் என்னும் நூலில், அந்நூல் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ அம்பலவாண நாவலர் முன்னிலையில் பரிசோதித்துத் தமிழ்நாட்டிலே அந்நூல் பிரசுரிக்கப் பட்டுள்ளதாகக் குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. இது ஈழத்தின் நடனக்கலைஞர்களின் இருப்பையும், மதிப்பையும் அவர்கள் வழிவந்த நடனக்கலை நூல்களின் வரவையும் எமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன.

இன்று ஈழத்தமிழர்கள் பன்னாடுகளிலும் புலம்பெயர்ந்து விட்ட நிலையில், ஆங்காங்கே நடனப்பள்ளிகளும், கலா மன்றங்களும் நிறுவப்பட்டு நடனக்கலைக்குப் புகலிடத்தில் புத்துயிர் கொடுக்கும் பணிகள் அவ்வப்போது முன்னெடுக்கப்

படுகின்றன. இவ்வேளையில் எமது காலத்தில் நடனக்கலை தொடர்பான எம்மவரின் நூல்கள் பற்றிய சில தகவல்களைப் பதிவுசெய்வது காலத்தின் தேவையாகக் கருதுகின்றேன். இங்கு நான் குறிப்பிடவுள்ள நூல்கள் என் கைக்கெட்டியவை மாத்திரமே. கைக்கெட்டாத தூரத்தில் மேலும் பல நூல்கள் காணக்கிடைக்கலாம் என்பதே உண்மையாகும். இவை பதிவுக்காக என்னை வந்தடைய வழிகாட்டவேண்டிய பொறுப்பு இக்கட்டுரையை வாசிக்கும் அனைவருக்கும் உரியதாகும்.

நாட்டிய நூல்களின் முன்னோடியாக இன்றளவில் கருதப்படும் நூல் கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய The Dance of Siva என்ற நூலாகும். நவாலியூர் சோ. நடராசா அவர்கள் இந்நூலை சிவானந்த நடனம் என்ற தலைப்பில் பின்னாளில் மொழிபெயர்த்து தமிழ் வாசகர்களுக்காக 1980இல் சென்னை தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனத்தின் மூலம் வெளியிட்டிருந்தார்.

The Dance of Shiva என்ற ஆங்கில மூலநூலின் வழியாக நடராஜ தத்துவத்தில் புதைந்து கிடக்கும் விஞ்ஞான உண்மைகளையும், ஆனந்த ரகசியங்களையும் திருமூலர் முதலிய மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய பாடல்கள் மூலம் உலகத்திற்கே விளக்கிக் காட்டியவர் கலாயோகி ஆனந்தக்குமாரசுவாமி அவர்கள். நவாலியூர் சோ. நடராசன் அவர்களின் தமிழாக்கத்தில் வெளிவந்துள்ள சிவானந்த நடனம், கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி அவர்களது மூலநூலுக்கான ரோமெய்ன் ரோவாண்ட் அவர்களின் முன்னுரையையும் கொண்டுள்ளது.

மனித இனத்தின் நன்மைக்கு இந்தியா செய்த தொண்டு, இந்துக்களின் கலைக் கோட்பாடு, அழகியல் வரலாறு, அவர்களின் அழகு பற்றிய கொள்கை, அழகென்பது ஒரு நிலை, பூர்வ பௌத்த வடிவங்கள், சிவ நடனம், பல கைகளையுடைய இந்தியச் சிலைகள், இந்தியச் சங்கீதம், இந்திய மாதரின் நிலை, சகச செறி, அறிவாளர் கூட்டம், நீட்சேயின் பரந்த நோக்கு, நவ பாரதம், தன்னியல் தன்னாட்சி தன்னறம் ஆகிய பல்வேறு தலைப்புகளை இவ்வரிய நூல் கொண்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசின் சிறப்பிலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு வெளியீட்டுத் தொடரில் இரண்டாவது நூலாக வெளிவந்த இந்நூல் அதன் மூலநூலாசிரியரோ, மொழி பெயர்ப்பாளரோ பிறந்த நமது ஈழத்தில் பெருமையுடன் வெளியிடப்படாமல் போனது மனதை உறுத்துவதாகும்.

இலங்கையில் பரதக்கலை பற்றிய வரலாறு, சித்தாந்தம் போன்றவற்றை பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் உயர்கல்வி கற்போரின் பயன்பாட்டுக்கென, உயர்தர வரலாற்று ஆய்வின் அடிப்படையில் வழங்கியவர்களுள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் சமஸ்கிருதத் துறைத் தலைவராக விருந்த பேராசிரியர் வி. சிவசாமி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுப் பேராசிரியராக இருந்த பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன்,

கல்வியியல்துறைப் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா ஆகியோர் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள்.

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி பரதக்கலை பற்றி எழுதிய பல நூல்களுள் ஆகக்குறைந்தது நான்கு நூல்களையாவது என்னால் இன்று குறிப்பிட முடிகின்றது. பரதக்கலை என்ற தலைப்பில் மட்டும் இவர் இரண்டு நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். முதலாவது நூல் 1988இல் யாழ்ப்பாணம் நியூ ஈரா பதிப்பகத்தால் அச்சிட்டு 146 பக்கங்களில் வெளிவந்தது.

பரதக்கலை பற்றிய 15 கட்டுரைகள் அந்நூலில் இடம் பெற்றிருந்தன. நடராஜத் திருவுருவம், தமிழகத்தில் பல்வேறு காலங்களில் பரதக்கலை வளர்ச்சி, இலங்கையில் பரதக்கலை, சில நடன ஆசான்கள், வட மொழியில் உள்ள பரதசாஸ்திர நூல்கள் முதலியன அவற்றுள் இடம்பெற்றிருந்த குறிப்பிடத்தக்க சில கட்டுரைகளாகும். பரதக்கலை என்ற தலைப்பில் அமைந்த பேராசிரியர் வி. சிவசாமியின் இரண்டாவது நூல், 2001இல் 308 பக்கங்களில் விரிவான முறையில் வெளிவந்தது. இதை முன்னைய நூலின் திருத்திய இரண்டாவது பதிப்பாகக் கருதலாம். இதுவும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து, ஏழாலை மஹாத்மா அச்சகத்தினால் அச்சிடப்பட்டு, வெளிவந்திருந்தது. முதற்பதிப்பில் இடம்பெற்ற 15 கட்டுரைகளில் 2ம், 3ம் கட்டுரைகள் திருத்தப்பட்டு இப்பதிப்பில் விரிவாக்கப்பட்டுள்ளன. 4ம் கட்டுரை முதல் 15ஆவது வரையிலான கட்டுரைகளில் சிறு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளதுடன் புதிய விடயங்களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. 16-25 வரையுள்ள கட்டுரைகள் புதிதாக இந்தப் பதிப்புக்கெனச் சேர்க்கப்பட்டவையாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்கள் தென்னாசியக் கலை வடிவங்களில் நாட்டிய சாஸ்திர மரபு என்ற மற்றொரு நூலையும் ஆகஸ்ட் 1994இல் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியிட்டிருந்தார். 62 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு ஆய்வுக்கட்டுரை இது. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதற் புவியியல் பேராசிரியராகவும் பிரபல புவியியலாளராகவும் விளங்கிய அமரர் பேராசிரியர் சோ. செல்வநாயகம் அவர்களின் 4வது நினைவுப் பேருரையாக 17.05.1987இல் வாசிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை இதுவாகும். தென்னாசியாவில் தோன்றி வளர்ந்த நாட்டிய சாஸ்திர மரபு இப்பிராந்தியத்திலே நிலவி வந்துள்ள சில கலைகளில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு தாக்கத்தையோ அல்லது சாயலையோ ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. எனவே இந்நாட்டிய சாஸ்திர மரபின் தோற்றம், வளர்ச்சி முதலியனவும், அம்மரபு இப்பிராந்தியத்திலேயே தோன்றிய நாடகம், இலக்கியம், சிற்பம், ஓவியம், இசை, நடனம் முதலிய கலைகளில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம் பற்றியும் சுருக்கமாக இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

முன்னைய நூல் வெளிவந்த நான்காண்டுகளில் 1998இல் தென்னாசிய சாஸ்திரீய நடனங்கள்: ஒரு வரலாற்று நோக்கு என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் மற்றொரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். 183 பக்கங்கள் கொண்ட விரிவான நூல் இது. தென்னாசியாவிலே நிலவிவரும் முக்கியமான சாஸ்திரீய நடனங்கள், நடன நாடகங்கள் ஆகியவற்றின் பொது அம்சங்கள் பற்றிய கட்டுரையுடன் தொடங்கி பரதம், கதக்களி, மோஹினி ஆட்டம், குச்சிப்புடி, பாகவத மேளம்,

யக்ஷகானம், ஓடிசி, செள, கதக், மணிப்புரி, கண்டிய நடனம் ஆகிய பல்வகை நடனங்கள் பற்றிய 12 கட்டுரைகளை இந்நூல் கொண்டுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட கலை வடிவங்களிலே சில நடன நாடகங்களாக விளங்கினாலும் அவை பற்றியும் இந்நூலில் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்கள் எவ்வித நிறுவன ஆதரவுமின்றித் தனது சுயமுயற்சியால் இந்நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டிருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பேராசிரியர் வி. சிவசாமி அவர்கள் போன்றே, பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்களின் பணியும் விதந்து கூறப்பட வேண்டியது. கொழும்பிலிருந்து, இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 2000ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்ட இந்து கலாசாரம் என்ற ஆய்வுரீதியான வேலைத்திட்டத்தில் தலைமைப்பணியேற்று தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்த பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் இந்து கலாசாரம்: நடனங்களுக்கும் ஓவியங்களுக்கும் என்ற நூலைத் தொகுத்து, தமிழகத்தினதும், ஈழத்தினதும் நடனக்கலைக்கு வழங்கியிருந்தார். இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்கள வெளியீடாக 2002இல் வெளிவந்திருந்த இந்நூல் 400 பக்கங்களையும், கண்ணைக் கவரும் பல்வண்ணத் தகடுகளையும் கொண்ட பாரிய முயற்சியாகும். இந்து கலாசாரம் தொடர்பாக இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் வெளியிடும் தொடரின் 2வது தொகுதி இதுவாகும். இந்து சமுதாயத்தில் வளர்ச்சிபெற்ற நடனம், ஓவியம், என்னும் கலைகளைப் பற்றிய புரிந்துணர்வையும் தெளிவான விளக்கத்தினையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைந்த இந்நூலிலுள்ள விரிவான 19 ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், பேராசிரியர்கள் வி. சிவசாமி, சி. பத்மநாதன், இரா. கலைக்கோவன், குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியன், ந. வேல்முருகு ஆகிய ஐவராலும் எழுதப்பட்டவை.

பல்கலைக்கழக மட்டத்தில், பேராசிரியர்கள் வி. சிவசாமி, சி. பத்மநாதன் வழியில் கல்வியியல்துறைத் தலைவராக இருந்த சபா. ஜெயராசாவும் இசையும் நடனமும் என்ற தலைப்பில் நூலொன்றை வெளியிட்டிருந்தார். 1998இல் கொழும்பு, பூபாலசிங்கம் புத்தக நிலையம் வெளியிட்டிருந்த இந்நூலில், சமூகவியற் கண்ணோட்டத்திலும் உளவியற் பின்புலத்திலும் இசையையும் நடனத்தையும் நூலாசிரியர் ஆராய்ந்துள்ளார். இசை, உணர்வு, தொழிற்பாடு, கற்பனை இசையாக்கம் எனப்பிரித்து அழகியல் சார்ந்து இசையை வரலாற்று நோக்கிலும் ஆராய்ந்துள்ளார். நடனத்தில் இடம்பெறும் மந்திரம், சடங்கு, மதவழியான கருத்தியல் பண்புகளையும் இந்நூலில் சபா ஜெயராசா எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

துறைசார் வித்துவப் புலமையுடன் ஈழத்தில் பல நடனத்துறை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. கொழும்பு, தெகிவளையிலிருந்து சுபாஷினி பத்மநாதன் அவர்கள் 1993இல் நாட்டியக்கலை என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். Vimalothaya Classical Bharatha Natya Centre என்ற நடனப்பள்ளியின் மூலம் இந்நூல் வெளிவந்திருந்தது. நாட்டியக்கலையின் பண்டைய வரலாறு, தெய்வீகத் தொடர்புகள், நுண்கலைகளின் தொடர்பு, நாடோடி நடனங்களுக்கும் தமிழ்க் கலாசார சாஸ்திரீய நடனங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு, இலங்கையின் தேசிய கலாசார நாட்டிய வடிவத்தின் தன்மையும்

அதற்கும் இந்தியக் கலாசார வடிவங்களுக்கு மிடையிலான தொடர்பும், சாசனவியலில் நாட்டியக் குறிப்புகள் பற்றியதான செய்திகளும் சிலப்பதிகாரத்தில் நாட்டியக் கலையின் உன்னதமும் என்பன இந்நூலில் விரிவாக ஆராயப் பட்டுள்ளன. இந்நூலின் ஆசிரியர், சுபாஷினி பத்மநாதன் தமிழகத்தின் நடனக்கலை ஆசான் வழுவூர் இராமையா பிள்ளையின் மாணவி என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதே விமலோதய நடனப்பள்ளியின் வாயிலாக சுபாஷினி நுண்கலை நடனக்கலை என்ற தலைப்பில் 1999இலும் மற்றுமொரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். வண்ணத்தகடுகள், விளக்கப்படங்கள் சகிதம் வெளிவந்திருந்த இந்நூலில் நாட்டியக்கலையில் இடம்பெறும் அடிப்படை அடிகள், நாட்டிய நெறியாக்கம், நடைமுறை நாட்டியத்தில் கையாளப்படும் ஆடை ஆகாரியங்கள், இலங்கையின் சாஸ்திரீக நாட்டிய வடிவங்களான றுகனு நடனமும் சப்பிரகமுவ நடனமும், தென்னிலங்கை நாடோடி நடனம் - கோலம், தென்கிழக்காசிய நடனங்களில் இந்தியக் கலாசார நடனங்களின் செல்வாக்கு ஆகிய அம்சங்களில் உள்ளடக்கப்பட்ட நடனக் கலை சம்பந்தமான கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இதே ஆண்டு (1999இல்) ஆங்கிக அபிநயம் என்ற மற்றொரு நடனக்கலை நூல் வெளிவந்தது. ஏ.எஸ்.ஏ. தாரங்கனி என்பவர் கொழும்பு அருணா வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக இந்நூலை நடனக்கலை மாணவர்களின் பயன்பாட்டிற்காக வெளியிட்டிருந்தார். பரதக்கலைக்கு உயிரூட்டுவது அபிநயம் ஆகும். இவ்வபிநயம் ஆங்கிகம், வாச்சிகம், ஆகார்யம், சாத்விகம் என நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் ஆங்கிக அபிநயம் பற்றிய குறிப்புகளையே ஆங்கிக அபிநயம் என்ற இந்நூல் கொண்டுள்ளது. திரியாங்கத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவிலிருந்து குறைந்தது ஒவ்வொரு உறுப்புக் களாவது இந்நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் ஹஸ்தங்களின் பலவகைகளும் சிரோ, சிருஷ்டி, கண்ட, பாத பேதங்கள் என்பன படங்கள், செயல்முறை, மற்றும் விநியோகம் என்பவற்றுடன் தரப்பட்டுள்ளன.

ஆங்கிக அபிநயம் என்ற நூலைத் தொடர்ந்து தாரங்கனி அவர்கள் மற்றுமொரு விரிவான நடனக்கலை நூலையும் 2004இல் எமக்கு வழங்கியுள்ளமையையும் இங்கு பதிவுசெய்தல் வேண்டும். ஹஸ்த விநியோகங்கள்: முத்திரை விநியோகங்கள் என்ற தலைப்பில் அமைந்த அந்த நூலையும், அருணா பப்ளிக்கேஷன்ஸ் என்ற வெளியீட்டு நிறுவனம் யாழ்ப்பாணம், மூளாய் பிரதேசத்திலிருந்து வெளியிட்டிருந்தது. ஆங்கிக அபிநயம் என்ற முன்னைய நூலின் தொடர்ச்சியாகக் கருதப்படக்கூடிய இந்நூல், நடனக் கலையில் இடம்பெறும் ஆங்கிகம், வாச்சிகம், ஆகார்யம்,

சாத்விகம் என்ற நான்கு வகை அபிநயங்களில் ஆங்கிக அபிநயம் என்பதனுள் அடங்கும் அங்கம், உபாங்கம், பிரதியாங்கம் என்னும் மூன்று பிரிவுகளில் ஒன்றான ஹஸ்தம் பற்றியே இந்நூல் விளக்குகின்றது. ஹஸ்தம் என்பன தமிழ்ப்பதம் “முத்திரை” என்பதாகும். குறிப்பாக சமீபத்த ஹஸ்தம் (ஒற்றைக்கை முத்திரை), அசமீபத்த ஹஸ்தம் (இரட்டைக்கை முத்திரை) என்பன பற்றியும் அவற்றின் விநியோகங்களையும் விளக்கங்களையும் தமிழில் தருவதுடன் அவ்விநியோகங்கள் ஒவ்வொன்றும் எவ்வாறு செயற்பட வேண்டும் என்பதையும் மிக விரிவாக இந்நூல் விளக்கு கின்றது. இங்கு சமீபத்த ஹஸ்தங்கள் 28, அசமீபத்த ஹஸ்தங்கள் 24 ஆக மொத்தம் 52 முத்திரைகளுக்கான விநியோகங்களின் செயல்முறைகள் தரப்பட்டுள்ளன. தாரங்களியின் இரண்டு நூல்களும் நடனக்கலை பயிலும் மாணவர்களையும், அதனைப் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களையும் இலக்காகக்கொண்டு எழுதப்பட்ட துறைசார் நூல்களாகும்.

பரதக்கலையின் முத்திரைகள் பற்றிய மற்றுமொரு நூலையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். இந்நூல் புலம்பெயர்ந்து ஜேர்மனியில் டோர்ட்முண்ட் நகரில் வாழும் கிரபா ரட்ணேஸ்வரன் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. 151 பக்கங்களில் விளக்கப்படங்கள் சகிதம் வெளிவந்துள்ள இந்நூல், புகலிட நாடுகளின் நடனப்பள்ளிகளில் கைநூலாகப் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. பரத முத்திரை என்ற தலைப்பிலே வெளிவந்துள்ள கிருபா ரட்ணேஸ்வரனின் இந்நூல், பரத நாட்டியத்தின் அறிமுறை - சாஸ்திரமுறை பற்றி விரிவாகக் கூறுகின்றது. 1986ம் ஆண்டளவில் விக்னேஸ்வரா இசைநடனக் கலாமன்றமாக உருவாகிப் பின்னர் பாரதி நாட்டியாலயமாக பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்ட நாட்டியப்பள்ளியை ஜேர்மனியில் நடத்திவரும் இந்நூலாசிரியர், இந்நூலை பரத நாட்டியப் பயிற்சிபெறும் புதியவர்களுக்கு உதவும் வகையில் விளக்கப்பட உதவியுடன் ஒரு கைநூலாகத் தயாரித்துள்ளார்.

திருமதி லீலாம்பிகை செல்வராஜாவின் நடனசாரம் என்ற நூல், நடனக்கலை சார்ந்து இலங்கையில் எழுந்த நூல்களும் குறிப்பிடத்தக்கவொன்றாகும். 2001இல் கொழும்பி லிருந்து இந்நூல் நூலாசிரியரால் எழுதி வெளியிடப் பட்டுள்ளது. கலாஷேத்திர மரபில் வாழும் ஒரு மாணவியின் உணர்விலும் அறிவிலும் ஊறிப்போயிருக்கும் பரதம் பற்றிய தரவுகள் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. பரதக்கலையின் வரலாற்றுப் பின்னணி, நடனத் தத்துவங்கள், பரதநாட்டியம் தொடர்பாக எழுந்த நூல்கள், பரதநாட்டியத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்புச் செய்த கலைஞர்கள் என நடனக்கலை பற்றிப் பல்வேறு அம்சங்களையும் இந்நூல் உள்ளடக்கியுள்ளது. -மிகுதி அடுத்த இதழில்

ஞானம் வாழ்த்துகிறது

ஆளுநர் விருதுபெற்ற பிரபல எழுத்தாளர் கலாபூஷணம் தெணியான் தம்பதிகளின் புத்திரன் திருநிறைச்செல்வன் துவ்யந்தன் அவர்களுக்கும் திரு. மு. ஜெயபகீரதன் தம்பதிகளின் புத்திரி திருநிறைச்செல்வி அனோஜா அவர்களுக்கும் நெல்லியடியில் உள்ள மணமகள் இல்லத்தில் 31.01.2009 அன்று வெகுவிமர்சையாகத் திருமணம் நடைபெற்றது.

புதுமணத் தம்பதிகளை ஞானம் மனதார வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

நாடகம் என்னுடைய நாகரிகம்

சில மனப் பதிவுகள்

அத்தன் ஜீவா

தமிழ் நாடக மேடைக்கு சுஹைர் ஹமீதின் வரவு வெற்றி முனைப்பாகக் கருதப்பட்டது. சுஹைர் ஹமீதின் நாடகங்களுக்கு தனியான ஒரு பார்வையாளர் கூட்டம் உருவாகியது. இவரின் நெறியாள்கையில் மேடையேற்றப்பட்ட 'பொம்மலாட்டம்' என்ற நாடகத்தை கொழும்பு லயனல் வென்ற் அரங்கில் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. இதுவே நான் பார்த்த சுஹைர் ஹமீதின் முதல் நாடகம்.

இது அமெரிக்க நாடகாசிரியர் எல்மரைஸ் என்பவரின் "தி எடிங் மெஷின்" என்ற நாடகத்தின் தழுவலாக்கம். இந்த நாடகம் பலரின் பாராட்டைப் பெற்றது. கொழும்பில் பல நாடகமன்றங்களின் நடிகர்களை ஒன்றிணைந்து சுஹைர் ஹமீட் மேற்கொண்ட விஷப்பரீட்சை என்று விமர்சகர்கள் வியந்து பாராட்டினார்கள்.

இந்த நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரத்தில் நடித்த நடிகவேள் லூஸ் வீரமணியின் நடிப்பை "டெயிலிமிர்" என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகை புகழாரம் சூட்டியது.

"சுஹைர் ஹமீட் மேலை நாட்டு நாடகங்களிலும் அவை முன் வைக்கும் வடிவங்களிலும் புலமை பெற்றிருந்தார். அவற்றை அப்படியே தமிழ் நாடகப் பார்வையாளர்களுக்கு கொடுப்பதில் உள்ள சிரமங்களைப் பற்றியும் நிறையவே அறிந்திருந்தார். மேனாட்டு இசைகளிலே அவருக்கு ஒரு முறையான பயிற்சி இருந்தது. தனிமையில் அமர்ந்து மணிக்கணக்காக பியானோ வாசித்து மகிழ்வதை பார்த்திருக்கிறேன். கொழும்பு வடக்கில் வாழ்ந்த கலைஞர்கள் மத்தியில் அவர் புதிய நம்பிக்கையையும் ஆர்வம் மிகுந்த ஈடுபாட்டையும் ஏற்படுத்தினார். அவர்களில் பலரை பல விதத்திலும் செதுக்கி எடுத்தார்" என்று எழுத்தாளர் எஸ். பொன்னுத்துரை தன் சுய வரலாற்று நூலான "வரலாற்றில் வாழ்தலில்" குறிப்பிடுகின்றார்.

மெக்ஸிம் கோக்கியின் "லோவர் டெப்த்" என்ற நாடகம், "நகரத்துக் கோமாளிகள்" என்ற பெயரில் கலைச்சங்கச் செயலாளர் கே. பாலச்சந்திரனால் தயாரிக்கப்பட்டு சுஹைர் ஹமீதின் நெறியாள்கையில் மேடையேற்றப்பட்டது.

1973ம் ஆண்டு கட்டுப்பெத்தை பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்காக சுஹைர் ஹமீட் நெறிப்படுத்திய நாடகம் 'ஏணிப்புகள்' என்ற பரிட்சார்த்த நாடகம். இந்த நாடகத்தின் மூலம்தான் பாலேந்திரா என்ற கலைஞன் உருவானான். பல்கலைத்துறையில் சாதனை புரிந்து "தான் தோன்றி கவிராயரான" சில்லையூர் செல்வராசன் சுஹைர் ஹமீதின் நெறியாள்கையில் "பச்சைக்கிளியே பழம் கொண்டு வா" என்ற நாடகத்தில் நடித்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுஹைர் ஹமீட் அவர்களின் ஏனைய நாடகங்களாக "அவளைக் கொன்றவள் நீ", "வாடகைக்கு அறை", "சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா", "பிள்ளை பெற்ற ராஜா", வலை, முறுவல், அம்பியின் "வேதாளம் சொன்ன கதை" என்ற கவிதை நாடகம் போன்றவற்றை குறிப்பிட்டுக் கூறலாம்.

"மேடைப்பிரக்கையுடனும், நாடகத்தெளிவுடனும் இத்தகைய நாடகங்களை மேடையிட்ட நெறியாளர்களுள் மிகச் சிறப்பான இடம் சுஹைர் ஹமீட்டுக்குரியது. நாடக அரங்கியலை முறையாகப்பயின்று அவற்றை அனுபவ வெளிப்படையாக நெறிப்படுத்தியவர் என்ற புகழ் இவருக்குண்டு. இவர் நெறிப்படுத்திய பொம்மலாட்டம், நகரத்துக்கோமாளிகள், அவளைக் கொன்றவள் நீ, ஆகிய நாடகங்கள் மொழிபெயர்ப்பு தழுவல் நாடகங்களாகும். இத்தகைய மொழி பெயர்ப்பு நாடகங்கள் மூலம் தமிழ் நாடகக் கலைஞர்களுள் பிறமொழி நாடகத்துடன் மேடை பிரக்கை, மேடை அமைப்பு, நடிப்பு முறை பற்றிய அறிவினைப் பெறமுடிந்தது என்று கலாநிதி சி. மௌனகுரு "ஈழத்து தமிழ் நாடக அரங்கு" என்ற நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

அரங்கியலைப்பற்றிய முழுமையான அறிவை சுஹைர் ஹமீட் எர்னஸ் மக்கீன்டையரிடமிருந்து கற்றதாகவும், சிங்கள நாடகக்கலைஞரான தம்மா ஜாகொடவிடமிருந்து மேடை நுணுக்கங்களை தெரிந்து கொண்டதாகவும் என்னிடம் ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்.

நாடக உலகின் தந்தை எனப் போற்றப்படும் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் சுஹைர்ஹமீதின் நெறியாள்கையில் உருவான "ரகுபதி ராகவராஜாராம்" என்ற நாடகத்தை கொழும்பு லும்பினி அரங்கில் பார்த்துவிட்டு, நாடகம் முடிந்த பின்னர் மேடைக்கு வந்து கலைஞர்களை பாராட்டியதுடன் நடிகவேள் லூஸ் வீரமணியின் நடிப்பை சிலாகித்து பேசினார்.

நாடக நெறியாளர் சுஹைர் ஹமீட் பற்றி குறிப்பிடும் பொழுது காலம் மறந்து விட்ட சில முக்கிய கலைஞர்களை குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். அவர்களில் ஒருவர் தான் எம்.எச். பௌஸீல் அமீர் என்கிற கலைஞர். இவரை பலரும் நாடக ஆசிரியராக அறிவார்கள். சுஹைர் ஹமீதின் நாடகப்பாசறையில் வளர்ந்தவர்.

நாடகக்கலைஞரான எம்.எச். பௌசல் அமீர் ஆசிரியர் தொழிலில் இருந்தாலும் பாடகராக, நடிகராக, நாடக ஆசிரியராக புகழ்பெற்றவர்.

இலங்கை தொலைக்காட்சியிலான ரூபவாஹினியில் முதல் தொலைக்காட்சி படமான "ஆகாய பந்தல்" என்ற நாடகத்தை எழுதிய பெருமை இவரையேசாரும். 1967ல்

சுஹைரஹ்மீடின் நெறியாள்கையில் - மேடையேறிய “பொம்மலாட்டம்” நாடகத்தின் தழுவலாக்கம் இவருடையதே. இவர் எழுதிய பல நாடகங்களை நெறியாளர் சுஹைரஹ்மீட் நெறிப்படுத்தியுள்ளார்.

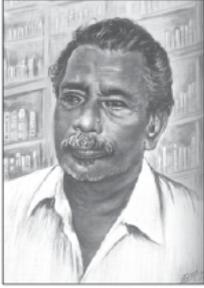
யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் மேடையேற்றப்பட்ட அம்பிகை பாகனின் “வேதாளம் சொன்ன கதை”யில் பிராமணன் ஒருவரின் பாத்திரத்தில் நடித்த பொழுது, தமிழை மிகச் சிறப்பாக உச்சரித்து நடித்தமைக்காக யாழ்ப்பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் சு. வித்தியானந்தன் வழங்கிய பாராட்டுப் பத்திரத்தை பெருமையாகக் கருதி பாதுகாத்தார்.

அதுமாத்திரமல்ல கலைக்கழக நாடக விழாக்களில் இவர் எழுதிய “பிள்ளை பெற்ற ராஜா” பல விருதுகளைப்பெற்றது. இந்த நாடகத்தில் நடித்த நடிகமணி கே.ஏ. ஜவாஹர் சிறந்த நடிகருக்கான விருதைப்பெற்றார்.

எனது நாடகங்களில் எனக்கு மன நிறைவு தந்தது சுஹைரஹ்மீட் நெறிப்படுத்திய “பொம்மலாட்டம்” மற்றும் தினகரன் நாடக விழாவில் இடம்பெற்ற “வாடகைக்கு அறை” “சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா...” என்று ஒரு தடவை என்னிடம் போனில் தெரிவித்துள்ளார்.

எனது இளமைக்காலத்தில் நான் சந்தித்து பழகிய நாடக மேதை இரண்டு எழுத்துக்களால் அனைவராலும் அறியப்பட்டவர்.

-இன்னும் வரும்-

எஸ்.பொ. பவள மலர்

எழுத்து இலக்கிய உலகில் 55 வருடங்களுக்கு மேலாக ஆழமாக தடம்பதித்துவரும் எஸ்.பொ. அவர்களைக் கௌரவிக்கும்முகமாக ஞானம் ஒரு பவளமலரை வெளியிடவுள்ளது. இம்மலருக்கு எழுத்தாளர்களிடமிருந்து கட்டுரைகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. கட்டுரைகளை 30.06.2009க்கு முன் அனுப்பி உதவுமாறு வேண்டுகிறோம்.

-ஆசிரியர்

மலையக எழுத்தாளர் கே. கோவிந்தராஜ் மறைவு ஞானத்தன் கண்ணீர் அஞ்சல்

பிரபல மலையக எழுத்தாளர் கே. கோவிந்தராஜ் 02.02.2009 அன்று காலமானார் என்ற செய்தி இலக்கிய நெஞ்சங்களைக் கவலையில் ஆழ்த்தியுள்ளது. மாத்தளையில் உள்ள அங்கும்பர தோட்டத்தில் 29.11.1949ல் பிறந்த கோவிந்தராஜ், அங்குள்ள தோட்டப்பாடசாலை, என்சல்கொல்ல முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயம், றம்புக்கல முஸ்லிம் மகாவித்தியாலயம், மாத்தளை ஆலோக்க வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் கல்விகற்றவர். 1970ல் வீரகேசரியில் பணிபுரியத் தொடங்கிய இவர், அதன் யாழ்ப்பாணக் கிளையில் பணிபுரிந்தபோது பல்கலைக்கழக மலையக மாணவராக அப்போது இருந்த வீரகேசரி வார வெளியீட்டின் தற்போதய பொறுப்பாசிரியராக விளங்கும் வி. தேவராஜ் மற்றும் விரிவுரையாளர் இ. நித்தியானந்தன் ஆகியோருடன் நெருங்கிய தொடர்பினைப் பேணிவந்தார். பசியாவரம், மொய்க்காசு, குத்தகை கப்பல் எப்பங்க, கந்தசாமி ஊருக்குப் போகிறான் என்பன இவரை இலக்கிய உலகில் நிலை நிறுத்திய படைப்புகள். பசியாவரம் (1996) சிறுகதைத் தொகுதி, தோட்டத்துக் கதாநாயகர்கள் (1998) நடைச்சித்திரநூல் போன்றவை இவரது நூல்கள். இவரது ‘மலையோரம் வீசும் காற்று’ தொலைக்காட்சி நாடகம் ரூபவாஹினியில் ஒளிபரப்பாகிப் பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றது. மாப்பிள்ளை வந்தார், அரும்பு, மனிதர்கள் நல்லவர்கள், திருப்பம், புதுக்குடும்பம் என்பவை இவருக்குப் புகழ்சேர்த்த ரூபவாஹினி நாடகங்கள். ‘நிஜத்தின் நிழல்’ சக்தி தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பான தனித்தனி நாடகத்தொடர். இவர் எழுதிய தோட்டத்து ராஜாக்கள் (1996) கவ்வாத்துக் கத்தி (1998) வெளிச்சம் தெரிகிறது (2002) என்பன இந்து கலாசார அமைச்சு நடத்திய நாடகப் போட்டிகளில் பரிசுபெற்றவை. தினகரனில் ‘கங்குலன் பக்கம்’ என்ற தொடரை எழுதியவர்.

இவரது மறைவால் துயருறும் இவரது குடும்பத்தினருக்கும், இலக்கிய நண்பர்களுக்கும் ஞானம் தனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

வானவர்கள் வானம்

“திருமணமாகாமல் இருப்பது நாங்கள் செய்யும் தண்டனைக்குரிய குற்றச்செயலோ?” என, நியமனக் கடிதம் கையில் கிடைத்ததும் என்னை நான் ஒரு தடவை கேட்டுக் கொண்டேன்.

திருமணமானவர்களுக்கு ஊரோடு நியமனம். எங்களுக்கு, தண்டனையாகக் கஷ்டப்பிரதேசம்.

இதை அம்மா அறிந்ததும், அப்பா காதைக்கடிக்க ஆரம்பித்து விட்டா.

“அப்பவே நான் சொன்னன்..... நான் சொன்னன்..... நீங்கள் கேட்டியளோ?” என்று அரற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

அம்மாக்களுக்கு எப்பவும் பெரியமுட்டு. பிள்ளைகளுக்கும் காலந்தாழ்த்தாமல் கலியாணஞ்செய்து வைத்து விடவேணும். பெண் என்றால் மடியில் ‘கிறனயிற்’ கட்டி வைத்துக் கொண்டிருப்பதாக நினைப்பு.

நான் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே அம்மா ஆரம்பித்துவிட்டா, “பிள்ளைக்குக் கெதியாப் பாருங்கோ!” என்று சொல்ல.

“என்ன அவசரம்! பிள்ளை படிச்சு முடியட்டும்” என அப்பா ஆறுதல்படுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

எனக்குப் படிப்பு முடிய, அப்பா தான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது போல தேடுதல் ஆரம்பித்துவிட்டார்.

எனக்கு விருப்பமில்லை. “முதல் உத்தியோகம், பிறகுதான் மற்றக்காரியங்கள்” என்று அம்மாவின் காதுக்குள் முணுமுணுத்தேன்.

“வயதேறிப்போனால் மாப்பிளை தோதாக வராது” சொல்லிக் கொண்டு முயற்சியைக் கைவிடாது அப்பா தேடிக்கொண்டிருந்தார். மூன்று வருஷ காலம் அலைந்து திரிந்ததுதான் மிச்சம். அப்பா நன்றாகக் களைத்துப் போனார்.

அம்மா சமயம் பார்த்து, எப்பவும் போல அப்பாவுக்கு நல்லவழி சொல்ல முன்வந்தா.

“இனி என்ன செய்யிறது? வெளிநாட்டு மாப்பிளையைப் பாருங்கோவன்!”

“வெளிநாட்டு மாப்பிளைக்கு பட்டப்படிப்புத் தேவையாக கிடக்கோ!” என அப்பா சினந்தார்.

அம்மா இப்படித்தான், அப்பாவை விளங்கிக் கொள்ளாமல் வாய்க்கு வந்ததைச் சொல்லி சினப்புக் கேட்பா.

அப்பா சினந்ததும், அம்மா அப்படியே அடங்கிப்போனா.

“எல்லாம் விதிப்படி நடக்கும்” ஓடித்திரிந்த களைப்புத்தீர், அப்பா ஆறுதலாக மூச்சுவிட்டு சமாதானம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

எனக்கு நியமனக் கடிதம் கிடைத்ததும், அப்பா ஊக்க மாத்திரை உண்டவர்போல மீண்டும் உற்சாகமாகிவிட்டார்.

பஸ் வண்டியில் மிகநீண்ட தூரம் காட்டுப் பகுதிக்கூடாகப் பிரயாணஞ்செய்து பின்னர் ஐந்து கிலோமீற்றர் வரை ‘லான்மாஸ்ரரில்’ ஏறிப் பயணம் பண்ணி, பாடசாலைக்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

வந்துகொண்டிருக்கும்பொழுது மனதில் நான் எண்ணிக் கொண்டேன். “இந்த நடுக்காட்டுக்குள்ளே சனம் ஆர் இருக்கினம்? பிள்ளைகள் ஆர்வர்ப்போகுதிகள்”

நான் போட்ட கணக்குப் பிழை என்றது, பிறகுதான் எனக்கு விளங்கியது.

இந்த இடத்தில் இப்படியொரு நவீன பாடசாலை கட்டி வைத்திருக்கின்றார்கள்! எனக்கு வியப்பாக இருக்கின்றது.

நாங்கள் இங்கு புறப்பட்டு வருவதற்கு முன்னர், அப்பா எல்லாம் விபரமாக விசாரித்து அறிந்து வைத்திருந்தார். தகவல் சொன்னவர்கள் சரியான தகவல்களையே சொல்லி இருக்கின்றார்கள்.

அதிபர் தனக்குரிய விடுதியில் குடும்பத்துடன் தங்கி இருக்கின்றார். அதிபர் விடுதிக்கு அண்மையில் ஆசிரியர்கள் விடுதி. அதிபர் அந்த விடுதிக்கு எங்களை அழைத்துவந்து அங்கிருந்த ஆசிரியைக்கு என்னை அறிமுகஞ்செய்து வைத்தார்.

காயத்திரி ரீச்சரை முதன்முதலாக அன்றுதான் நான் சந்தித்தேன்.

நான் வந்து சேர்ந்தது கண்டு ரீச்சருக்கு மனம் குளிர்ந்தது. அதுவரை அவவுடன் தங்கி இருந்த இருவர் சொந்த ஊருக்கு மாற்றலாகிப் போய்விட்டார்கள். தான் தனித்து போய்விடுவேனோ! என எண்ணி, அவ எங்கிக் கொண்டிருந்த சமயம் நான் வந்து சேர்ந்தேன்.

அவவுக்கு என்னைக் கண்டு இன்னொரு சந்தோஷம்.

எனது நெற்றியை, கழுத்தை கூர்ந்து கவனித்துப் பார்த்தா. நான் திருமணமாகாதவள் என்பது தான் அந்தச் சந்தோஷம்.

இருவரும் ஒன்றாக விடுதியில் தங்கி இருக்கப் போகின்றோம். அதற்கு முன்னர் என்னைப் பற்றி அவவுக்கு

முக்கியமான சில தகவல்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமென மனதில் தோன்றி இருக்கவேண்டும்.

“எந்த ஊர்?” என வினவினா

“உரும்பிராய்” எனச் சொன்னேன்.

அவரின் வினாக்கள் தொடர்ந்தன.

“உரும்பிராயில் எந்தப்பகுதி? கிழக்கோ? மேற்கோ?

“கிழக்கு”

“அப்படி என்றால்.... பழைய விதானையார் கையையிள்ளை பகுதியாருக்குக் கிட்டவோ....? தூரவோ?”

“அம்மா, அவரின்ரை பேத்தி”

“அப்ப சரி. இஞ்சை சமைச்சுத்தான் சாப்பிடவேணும். நாங்கள் இரண்டு பேரும் ஒண்டாகச் சமைக்கலாம்”

எனக்குச் சிரிப்பு வருகின்றது. உள்ளத்துள் அதை அடக்கிக்கொள்ளுகிறேன். அவ தனக்கு வேண்டிய தகவலை எவ்வளவு தந்திரமாகக் கேட்டறிகிறா. சீ! நடுக்காட்டுக்குள் வாழ நேர்ந்தாலும் நமக்கு ‘அந்தச் சின்னக்குணம்’ போகாது.

ஆசிரியர் விடுதிக்குள் நான்கு அறைகள். நடுவே ஒரு மண்டபம், இரண்டு சமையல் அறைகள். நாங்கள் இருவரும் தனித்தனி அறைகளில் தங்கி இருக்கலாம்.

எனக்கு உள்ளுக்குள் அச்சம். அதை வெளியில் சொல்லிக்கொள்வதற்குத் தயங்குகின்றேன். அவவுக்கும் அந்தக் குழப்பம் இருந்திருக்கவேணும். தானாக வாய்திறந்து சொல்லுகிறா, “இரண்டு பேரும் ஒரே அறையில் தங்குவம்”. எனக்குப் பூரண சம்மதம். நான் முழுமனதுடன் சம்மதிக்கின்றேன்.

ஆசிரியத்தொழில் எனக்குப் புதுசு. அவ பல வருஷ அனுபவமுள்ள ஆசிரியை. ஆரம்பத்தில் அவரின் உதவி எனக்குத் தேவையாக இருந்தது. முப்பத்தைந்து வயதில் அவ உப அதிபராக இருக்கின்றா. விரைவில் அதிபராகவும் வரக்கூடும். கஷ்டப் பிரதேசங்களில் ஆசிரியர்களாக இருக்கின்றவர்கள் கொஞ்சக்காலம் அங்கு நிலைத்து நின்றுவிட்டால், சுலபமாகப் பதவி தேடிக்கொண்டுவரும். அதிபருக்கும் அதிக வயதில்லை.

பாடசாலை முடிந்துவிட்டால் நேரத்தைப் போக்குவதுதான் பெரும் சிரமம். அங்கொன்றும் இங்கொன்றாமாக வெகு தூரத்தில் மக்கள் குடியிருப்புக்கள். எங்களுக்கு உறவினர்கள், சொந்தக்காரர்கள் என்று இங்கே யார் இருக்கின்றார்கள்? ஆசிரியர்கள் விடுதிதான் எங்களுக்குத் தஞ்சம். பகற் பொழுதில் எந்தவிதப் பயமுமில்லை. பொழுது அடர்ந்த காட்டுக்குள் விழுந்து மறைந்தால்போதும். சில்வண்டுகளின் இரைச்சல், தேடுதல் வெளிச்சத்துடன் பறந்துவரும் மின்மினிகள், நரிகளின் ஊளைச்சத்தம், யானைகளின் பிளிறல், குரக்கள் பிட்டுப் போல மணக்கும் பாம்புகளின் குடியிருப்பு மணம். விஷப்பாம்புகளின் நடமாட்டம். இருள் வந்து சூழும்போது மனத்தையும் தனிமைப்படுத்தும் அந்தச் சோகம்!

விடுதி யன்னல்கள் ஒவ்வொன்றையும் பார்த்துப்பார்த்து இறுகப்பூட்டுவோம். எங்களுக்கு இங்கு கள்ளர் பயமில்லை. குரங்குகள் இரகசியமாக உள்ளே நுழைந்து, சமைத்து வைத்த உணவுகளை உண்ணும். கண்டு துரத்திப்போனால் பல்லைக்காட்டி நைக்காட்டிவிட்டு ஓடும். ஹரிக்கன் லாம்பைக் கொளுத்தி வைத்துக்கொண்டு இருவரும் அமர்ந்திருப்போம். வானொலியில் செய்தி கேட்போம்; பாட்டுக் கேட்போம். மிகுதி நேரங்களில் இருவரும் பேசிக்கொண்டிருப்போம்.

இரவுவேளை நேரத்தைக் கடத்துவதற்காக, கட்டிலில் எதிரே எதிரே அமர்ந்திருந்து பேசுவோம். நான் பேசுவது வெகுகுறைவு. தான் எனக்கு வழிகாட்டி என்னும் நினைப்புடன் அவ சொல்லிக் கொண்டிருப்பா. அவ சொல்லச் சொல்ல நான் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். கதையோடு கதையாக, தனது குடும்ப விவகாரங்களையும் எடுத்துச் சொல்லுவா.

அவவுக்கு அப்பா இல்லை. அவ சிறுபிள்ளையாக இருந்த காலத்தில் அவர் இறந்துபோனார். அண்ணன், தம்பி இருக்கின்றார்கள்; பொறுப்பில்லாதவர்கள்; மனைவிமாரின் முந்தானையில் பிடித்து தொங்குகின்றவர்கள். அம்மா இருக்கின்றா. அம்மாவை அவதான் கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றா.

அவ இப்பவும் என்னைச் சின்னப்பிள்ளையாக நினைக்கின்றா. தான் சொல்வதை எல்லாம் நான் கேட்டு நடக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கின்றா. என்னை ‘ரிச்சர்’ என்று சொல்லி அழைப்பதுதான் வழக்கம். இருந்திருந்து எப்பொழுதாவது ‘நளினி’ எனப்பெயர் சொல்லி உரிமையுடன் அழைப்பா. அப்பொழுது எனக்கு விளங்கிவிடும். அவ எனக்கு உபதேசம் செய்யப்போகின்றா என்பது. அவ்வப்போது இப்படி ஒவ்வொன்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பா:

“பெண்கள் தங்கள் சொந்தக் கால்களில் நிற்கவேணும்”

“உத்தியோகம் பார்த்து சம்பளம் எடுத்தால் போதாது, மற்றவர்களில் சாராமல் வாழ வேணும்”

“ஆருக்கும் எங்களை அதிகாரம் பண்ணுகிற உரிமை கிடையாது. நாங்கள் அதற்கு இடங்குடுக்கக்கூடாது”

“தகப்பன்... பிறகு கணவன்... பிறகு பிள்ளை... என்று வாழும் காலமெல்லாம் எங்களுக்கு ஊன்றுகோல்கள். நாங்கள் என்ன சொத்தியோ? முடமோ?”

“ஆண்களுக்குப் பெண்கள் அடிமைகளல்ல”

“படித்த பெண்கள், கொஞ்சம் சிந்திச்சு நடக்கவேணும்”

அவ சொல்லச்சொல்ல நான் “ம்” போட்டுக் கொண்டிருப்பேன். மறுத்து ஒரு வார்த்தை சொன்னதில்லை. நான் ஒத்துப்போவதால் அவ மனதுக்கு என்னை நன்றாகப் பிடிக்கும். அவ எதிர்பார்ப்பும் அதுதான்.

அவ சொல்வதில் நியாயம் இல்லாமல் இல்லை. நியாயத்துக்காக எல்லாவற்றுக்கும் போராட முடியுமா? போராடும் மனம் என்னிடத்தில் இல்லை. அவரின் எண்ணம் வேறு. கொஞ்சங்கொஞ்சமாக என்னைத் தான் மாற்றிக் கொண்டிருப்பதாக அவமனத்தில் ஒரு நினைப்பு. முற்றாக மாற்றி விடுவேனென மனப்பூர்வமாக அவ நம்புகின்றா. அவ நம்பிக்கைக்குப் பாதகம் இல்லாமல் நான் பார்த்து நடந்து கொள்ளுகிறேன்.

பாடசாலையில் அவதானித்ததில், ஆண் ஆசிரியர்கள் அவவைக் கண்டு மெல்ல விலகிப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிபரும் அதிகம் முகம் கொடுப்பதாக இல்லை.

நான் அப்படி நடந்து கொள்வதில்லை. எனக்கு இயலவில்லை. அவவை உதாசீனம் செய்ய எனக்கு முடிவதில்லை.

அன்று பாடசாலையில் திரும்பி வந்தது முதல் அவவிடத்தில் ஒரு மாற்றம் எனக்குத் தென்படுகிறது. வழமையான கலகலப்போடு அவ இல்லை. முகம் வாடிப்போய்க் கிடக்கிறது. வாய் திறந்து அதிகம் பேசுவதில்லை. எதனைப்

பற்றியோ தீவிரமாகச் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பதுபோல அவ முகத்தில் ஒரு இறுக்கம்.

நான் அவவை விளங்கிக் கொண்டு மெல்ல விலகி நடக்கின்றேன்.

இரவு நேரம். உணவின் பின் இருவரும் சென்று கட்டில்களில் சரிகின்றோம். கட்டில்களுக்கு இடைவெளி அதிக தூரமில்லை. இருவருக்கும் உறக்கம் வரவில்லை. விழித்துக் கொண்டு கிடக்கின்றோம்.

அறைக்குள் லாம்பு அரைத்தூக்கத்தில் தூங்குகிறது. சற்று நேரம் கழிந்திருக்கும். அவ திடீரென எழுந்து கட்டிலில் அமருகின்றா. பின்னர் 'நளினி' என குரல் தளதளக்க அழைக்கின்றா.

“என்ன ரீச்சர்!” கேட்டுக்கொண்டு நான் எழுந்து எதிர்முகமாகக் கட்டிலில் குந்தி இருக்கின்றேன்.

மங்கிய வெளிச்சத்தில், அவமுகம் வெறித்து விகாரமாகத் தோன்றுகின்றது.

“நளினி, பெண்களுக்கு திருமணம் அவசியமா?” மிகுந்த அக்கறையுடன் என்னை நோக்கிக் கேட்கின்றா.

அவ உள்ளத்தைப் புரிந்துகொண்டு, அவவுக்கு இசைவாகச் சொல்லுகிறேன்.

“அவசியமில்லை. திருமணஞ் செய்யாமலே வாழலாம்” எனது பதில் அவ மனதைக் குளிர வைத்திருக்க வேண்டும்.

அதற்குமேல் பேசவில்லை. முகத்தில் பொங்கிய விகாரம் மறைந்து, பட்டென்று முகம் மலர்ந்து, மெல்லிய புன்னகை பூக்க மீண்டும் சரிந்து படுத்துக் கொள்ளுகின்றா.

நான் எனக்குள் சிரித்தவண்ணம் திரும்பவும் கட்டிலில் சரிகின்றேன்.

ஒரு வாரம் கழிந்த பின்னர் அப்பா என்னைத் தேடிக்கொண்டு இங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

அப்பாவைக் கண்டதும், அப்பாவுடன் அவ எப்படி நடந்து கொள்ளுவாபோ! என, எனக்கு மனம் திக் கிட்டது.

என்ன புதுமை! பெற்ற பிள்ளை போல அப்பாவுடன் ஓட்டிக்கொண்டா. வார்த்தைக்கு வார்த்தை “அப்பா..... அப்பா” என மனம் நெகிழ்ந்து அழைத்தா.

அப்பா என்னைக் கையோடு அழைத்துக் கொண்டு ஊருக்குப் புறப்பட்ட சமயம், அப்பாவைப் பார்த்து கண்கலங்கி நின்றா.

நான் வீடு போய்ச் சேரும்வரை அப்பா எதுவும் எனக்குச் சொல்லவில்லை. பின்னர் விபரமாக அம்மா, எல்லாம் மெல்ல எடுத்துச்சொன்னா.

நான் வீடு வந்து சேர்ந்த மூன்றாவது நாள், எனக்குப் பதிவுத் திருமணம் நடந்து முடிந்தது.

அதன்பிறகு தினமும் அவர் வந்து போகத் தொடங்கினார். சம்பிரதாயப்படி எங்கள் திருமணம் முடிந்து, கழுத்தில் இன்னும் தாலி ஏறவில்லை. ஆனால் சட்டப்படி அவர் என் கணவர். அவர் வந்து போவதற்கு யாரும் தடையாக இருக்கவில்லை.

இரண்டு வாரங்கள் கழிந்த பின்னர், நான் புறப்பட்டுப் பாடசாலைக்கு வந்து சேர்ந்தேன்.

அவ குறிப்பாக என்னைக் கூர்ந்து கூர்ந்து பார்க்கின்றா. கால் முதல் தலைவரை அதிருப்தியுடன் பார்த்துக்கொண்டே நிற்கின்றா.

அந்தப் பார்வை என் மனதைக் குத்திக்குதறித் துன்புறுத்துகின்றது. எனக்குத் தாங்கிக்கொள்ள இயலவில்லை.

நான் வலிந்து முகம் மலர்ந்து மெல்லச் சிரித்தவண்ணம் “எனக்கு ரிஜிஸ்ட்ரேசன் முடிஞ்சு போச்சு” என இதமாக எடுத்துச் சொல்லுகின்றேன்.

அவவுக்குத் திடீரென முகம் இருண்டு போகிறது. என்னைப் பார்த்து வெகு அற்பமாக நோக்கி, ஏளனமாகச் சிரித்தவண்ணம் அந்த இடத்தை விட்டு மெல்ல விலகிப் போய்விடுகின்றா.

அதன் பின்னர் அவ என்னுடன் மனம் விட்டுப் பேசுவது குறைந்துபோனது. என்னை அன்னியமாகப் பார்க்க ஆரம்பித்துவிட்டா.

அவ மனதில் இருந்த எதிர்பார்ப்பு பொய்யாகி ஏமாற்றத்துக்குள்ளான கொதிப்பு அவவுக்கு.

இருவரும் ஒரே பாடசாலையில் பணிபுரிகின்றோம். ஒன்றாகச் சமைத்து உணவு அருந்துகின்றோம். ஒரே அறையில் படுத்து உறங்குகின்றோம். ஆனால் இருவரும் இருவேறு உலகங்களாக மாறிப்போனோம்.

எங்கள் வீட்டில் இருந்து எனக்கு வாரத்தில் ஒரு கடிதமாவது தவறாமல் வந்து சேரும். அவவுக்கு அப்படி யாரும் எழுதுவதில்லை. எனக்கு வரும் கடிதங்களைப் பெரும்பாலும் அவ கையில் எடுத்துவந்து தருவா.

இப்பொழுது அவர் எழுதும் கடிதங்களும் எனக்கு வந்து சேருகின்றன. வாரத்தில் இரண்டு கடிதங்களாவது அவர் எழுதத் தவறுவதில்லை. சில வாரங்களில் மூன்று கடிதங்கள் வருவதும் உண்டு. மெல்லிய ரோஜா வண்ணக் காகிதத்தில் மணிமணியான எழுத்துக்களால் அவர் எழுதுகிறார். அவர் கடிதங்களைப் படிக்க எனக்குப் பரவசமாக இருக்கும்.

எனக்கு வரும் கடிதங்களை ஒழுங்காக அவவே எடுத்துவந்து தருகின்றார். ஒரு நாளேனும் அதிபர் காரியாலயத்துக்குச் சென்று எனது கடிதத்தை நான் பெற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. தினமும் அவ முந்திக்கொண்டு விடுகிறார்.

இப்பொழுது என்மீது முன்னர்போல இல்லாத கரிசனை. எனக்கு வரும் கடிதங்களில் அவவுக்கு எப்படி வந்தது? ஆரம்பத்தில் எனக்கது விளங்கவில்லை.

பின்னர் கடித உறைகளை உன்னிப்பாக அவதானித்துப் பார்த்தேன்.

அவர் எழுதும் கடிதங்களின் உறைகள் இரகசியமாக மெல்ல உரித்து, திரும்ப ஒட்டப்பட்டிருப்பது கண்டு நான் திகைப்படைந்து போனேன். அந்தக் கடிதங்கள் என்னைத் தவிர இன்னொருவர் படிக்கக்கூடாதவை. அவர் எழுதுகின்றவைகளை இன்னொருவருக்கு வெளியில் எடுத்துச் சொல்லமுடியாது.

பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் ஒரு பாடல் வரிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. தலைவி ஒருத்தி தன் தோழிக்குச் சொல்வதாக வரும் பாடல்;

“சொல்லச் சொல்லுகிறாய் – தோழி
என் தலைவன்

சொன்னதையும் செய்ததையும்
சொல்லச் சொல்லுகிறாய் – தோழி

தன் தோழிக்கே சொல்ல இயலாது தலைவி விக்கித் தவித்து நிற்கிறாள். அப்படி ஒரு அந்தரங்கம். இங்கே எனக்குரிய கடிதங்களை அவ படிக்கின்றார் என்றால்....

நான் அவ முகத்தை நிமிர்ந்து பார்ப்பதற்கு முடியவில்லை. வெட்கம் என்னைப் பிடுங்கித் தின்னுகிறது. மனதில் வேதனை ஒருபுறம்; சினம் ஒருபுறம்.

அதிபரிடம் சென்று முறைப்பாடு செய்யலாம். அதற்கு மனம் இடங்கொடுப்பதாக இல்லை.

நானே நேரில் அவரிடம் சொல்லிவிடத் தீர்மானித்தேன். ஒருநாள் விடுதியில் இருக்கும் சமயம் அவவுக்குச் சொன்னேன்;

“ரிச்சர், என்றை கடிதங்களை நான் போய் எடுக்கிறேன்”.

அவ ஆச்சரியமாக ஒரு தடவை என்னைப் பார்த்தார். பின்பு மெல்லச் சொன்னார், “அதிபரின் மேசையில் கிடக்கிறதை நான் எடுத்துவந்து தாறன்”.

“உங்களுக்கு வீண் சிரமம்”

“ஒரு கடிதத்தைக் கையில் எடுத்துவாறத்தில் எனக்கென்ன சிரமம்!” இதற்குமேல் அவ முகத்துக்கு நேரே என்னால் எதுவும் சொல்ல முடியவில்லை. நான் தபாற்சேவகர் வரும்நேரம் பார்த்திருக்க ஆரம்பித்தேன். நான் முந்திச்சென்று எனது கடிதங்களை எடுத்துக்கொள்ளத் தொடங்கினேன்.

நேற்றைய தினம் எனக்கு இரண்டு கடிதங்கள் வந்து சேர்ந்தன. ஒன்று அப்பாவின் கடிதம், மற்றது அவர் எழுதின

கடிதம். நான் அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு அதிபர் அறையைவிட்டு வெளியே வரும் சமயம், அவ அவசரமாக அங்குவந்து நுழைந்தார். நான் மௌனமாக திரும்பி வந்துவிடுகிறேன்.

அந்தக் கடிதங்களைப் பாடசாலையில் வைத்துப் படித்தேன். அவர் கடிதத்தைத் திரும்பத் திரும்பப் பல தடவைகள் படித்தேன். மீண்டும் படிக்கவேண்டும் போல அந்தக் கடிதம் என் உள்ளுணர்வுகளைத் தொட்டுத் தூண்டிக் கொண்டிருந்தது. விடுதிக்குத் திரும்பிப் போய்ச்சேர்ந்து விட்டால் அவ இருக்கும் சமயம் அதைப் படிக்க இயலாது. அதனால் மீண்டும் படித்தேன். படிக்கப்படிக்க, உணர்வுகளின் வேகம் தணிவதாக இல்லை. மேலும் மேலும் அவை கிளர்ந்து கொந்தளிக்கத் தொடங்கின.

விடுதிக்கு வந்த பிறகு உணர்வுகளை இதயத்துக்குள் பூட்டி வைத்துக்கொண்டு, கடிதத்தை எனது பெட்டிக்குள் போட்டுப் பூட்டினேன்.

இன்று காலையில் பாடசாலைக்கு அவவுக்கு முன்னதாக நான் புறப்பட்டு வந்துவிட்டேன். அவ சற்றுத் தாமதமாகவே வந்துசேர்ந்தார்.

பாடசாலை ஆரம்பித்து ஒரு மணி நேரம் கழிந்தபிறகு, திரும்ப அவ விடுதி நோக்கிப் போவதை நான் கண்டுகொண்டேன். இப்படி இடையில் விடுதிக்குச் செல்வதாக இருந்தால் என்னிடம் வந்து ஒரு வார்த்தை சொல்லிக் கொண்டு போவதுதான் வழக்கம். ஆனால் இன்று எனக்கெதுவும் சொல்லாமல் வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார். எனக்கு மனதிலொரு சந்தேகம்.

அதிபருக்குச் சொல்லிக்கொண்டு விடுதி நோக்கி விரைவாகச் செல்லுகின்றேன்.

விடுதியின் வெளிக்கதவு திறந்து கிடக்கிறது. கதவுக்கூடாக உள்ளே மெல்ல எட்டிப் பார்க்கின்றேன். நாங்கள் தங்கியிருக்கும் அறைக்கதவு திறந்து, சிறிய இடைவெளி தெரிகிறது. விடுதிக்குள் நுழைவதைத் தவிர்த்துக்கொண்டு அறைக்கு வெளிப்புறமாக சுற்றி வருகின்றேன். அறையின் பின்புற யன்னல் திறந்து விடப்பட்டிருக்கின்றது.

நான் மறைந்து நின்று உள்ளே நடப்பதை யன்னலுக்கூடாக நோட்டமிடுகின்றேன்.

எனது பெட்டி திறந்து கிடக்கிறது.

அவ எனது கட்டில்மீது அமர்ந்திருக்கின்றார். அவ கையில் கடிதம். ரோஜா வண்ணக் காகிதத்தில் அவர் எழுதிய கடிதம்.

எனக்குக் கொதித்துக்கொண்டு வருகிறது. அதை அடக்கிக்கொண்டு அவவைக் கவனித்துப் பார்க்கிறேன். அவ முகத்தில் ஆவல் பொங்குகிறது. அவ விழிகள் அந்தக் கடிதத்தில் பதிந்துகிடக்கின்றன.

அந்த விழிகளில் இருந்து கண்ணீர் வடிந்து கொண்டிருக்கின்றது.

நான் திகைக்கின்றேன். ஓ.... அழுகின்றார்! நான் சிலையாகச் சில நிமிடங்கள் அசையாது அவவையே உற்றுப் பார்த்தவண்ணம் நிற்கின்றேன்.

என்னை அறியாது எனது விழிகள் கலங்குகின்றன. எனது விழிகளில் இருந்து கண்ணீர் வழிய ஆரம்பிக்கின்றது.

நான் கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டுக்கொண்டு, வந்த கவடு தெரியாமல் திரும்பி நடக்கின்றேன்.

கண்டியில் இருந்து அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு பஸ்ஸில் புறப்பட்டு, வவுனியா வந்து சேர்கின்றேன். அங்கிருந்து புறப்பட்டு, ஓமந்தை பஸ் எடுத்து ஓமந்தை ராணுவச் சாவடியில் இறங்குகின்றேன். பரிசோதனை எல்லாம் முடித்தபின் ராணுவ சூனியப் பிரதேசத்தைக் கடந்து புளியங்குளத்துக்கு வந்து சேர்கின்றேன். அங்கு 'பாஸ்' எடுத்தபின் தண்ணீர்நூற்று ஊடாக முல்லைத்தீவு செல்லும் பஸ்ஸில்

ஏறி வசதியாக அமர்ந்து கொள்கின்றேன். பஸ் மெதுவாக வெளிக்கிட்டு, புளியங்குளம் சந்தியால் திரும்பி, முல்லைத்தீவு ரோட்டில் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது. கிரவல் பாதையாதலால் ஒரே தூசிப்படலம். மூக்கைக் கைக்குட்டையால் கட்டிக் கொள்கின்றேன். கரடு முரடான பாதையில் பஸ் குலுங்கி ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது. அக்கம் பக்கம் பார்க்கின்றேன். காட்டு மரங்களிலும் ஒரே தூசிப்படலம் படர்ந்திருக்கின்றது. ஆங்காங்கே நீர் நிலைகளும், அவற்றைச் சுற்றி வயல் வெளிகளும், கால் நடைகளும் தென்படுகின்றன. நயினாமடு, தண்டுவான், நெடுங்கேணி என்று இடையிடையே ஊர்கள் வந்தாலும் எந்த ஊரிலும் மக்களைக் காணவில்லை. ஏன் என்று என்னை நானே கேட்டுக் கொள்கின்றேன். காட்டு விநாயகர் கோவில் வீதியால் திரும்பி பஸ் முள்ளியவளைக்குள் நுழைகின்றது. ஆங்காங்கே வீடுகள் உடைந்து காணப்படுகின்றன. ஆளரவத்தைக் காணவில்லை. வித்தியானந்தாக் கல்லூரியைக் கடந்து தண்ணீர்நூற்று வந்ததும் பெல் அடித்து ஆலடியில் இறங்கிக் கொள்கின்றேன். எவ்வளவு கலகலப்பாக இருக்கும் ஆலடியில் அன்று ஒருவரையும் காணவில்லை. ஆலடி அருணாசலம் கடை, பொன்னம்பலம் கடை யாவும் பூட்டிக் கிடக்கின்றன. நான் நேராக முருகேசு ஒழுங்கையில் இறங்கி நடக்கின்றேன். தேமாவடிப் பாலத்தருகில் குழுமுனை ரோட்டில் ஏறி நடக்கின்றேன். எந்த நேரமும் சனம் குழுமி நிற்கும் விதானையார் வீடும் பூட்டிக் கிடக்கின்றது. நேராகக் கிழக்கு ரோட்டால் செல்கின்றேன். டிரைவர் ஆறுமுகம் வீட்டிலும் எவரும் இல்லை. வலதுபக்கமாக திரும்பி நடக்கின்றேன். கனகையர் வீடு, மாலா வீடு, ஐயர் வீடு எல்லாமே வெறிச்சோடிக் கிடக்கின்றன.

நேராகத் தங்கையின் வீட்டுக்குச் சென்ற போது படலை திறந்தே கிடக்கின்றது. உள்ளே போனதும் அதிர்ச்சி அடைகின்றேன். வீட்டின் கதவு, யன்னல் ஒன்றையும் காணவில்லை. வீட்டுக்குள் பொருட்கள் எதுவுமே இல்லை. அண்ணாந்து பார்க்கின்றேன். ஓடுகளையும் காணவில்லை. மக்கள் இடம்பெயர்ந்து சென்றால் திருடர்கள் கதவு, நிலை, யன்னல் எதையுமே மிச்சம் விட மாட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டுள்ளேன். இன்றுதான் அதனை நேரில் காண்கின்றேன். தங்கையும் குடும்பத்தினரும் எங்கே சென்றார்களோ? என்ன ஆனார்களோ? என்று எண்ணிக்

கவலைப்பட்டுக் கொண்டு வீட்டின் பக்கம் செல்கின்றேன். கிணற்றில் வாளி கயிறு ஒன்றையும் காணோம். ஒரு சிறு பிளாஸ்டிக் வாளி மட்டும் ஓர் ஓரத்தில் அனாதரவாகக் கிடந்தது. எனது பிரயாணப் பையினை ஓர் ஓரமாக வைத்துவிட்டு, உடை மாற்றிக் கொண்டு சுற்றும் முற்று முற்றும் பார்க்கின்றேன். துணி காய்ப்போடும் கொடி ஒன்று கண்ணில்படுகின்றது. அதை அவிழ்த்து வாளியில் கட்டி மளமளவென்று கிணற்றில் நீரை அள்ளிக் குளிக்கத் தொடங்கினேன். குளிர்நீர் சில் சில்லென்று உடலிற்பட்டதும் சுகமாக இருந்தது. பிரயாணக் களைப்பும் நீங்கி விட்டது. ஆனால் பசிக்களை நீங்கவில்லை. சமையல் வசதி எதையும் காணவில்லை. அக்கம் பக்கத்து வீடுகளிலும் யாரும் இல்லை. வளவைச் சுற்றி வந்த போது மூலையில் நின்ற வாழையில் குலையொன்று நன்றாகப் பழுத்தடி இருந்தது. நல்ல காலம் திருடர் கண்ணில் படவில்லை. பழங்களைப் பிடுங்கி மளமளவென்று சாப்பிட்டுப் பசியாறிக் கொள்கின்றேன். கிணற்று நீரை அள்ளிக் குடிக்கின்றேன். கொதிக்கவைக்காத குளிர் நீரைப் பருகியதும் வயிறெல்லாம் குளிக்கின்றது. மெல்ல இருள் படரத் தொடங்கியது. வானமே கூரையாக இருந்த வீட்டுக்குள் சென்று ஓர் அறை மூலையைச் சுத்தப்படுத்திவிட்டுப் பயணப்பையில் இருந்த சாரங்களை பாய்போல் விரித்துப் பயணப்பையை தலையணையாகப் பாவித்துப் படுத்துக் கொண்டேன். நுளம்புக் கடி தாங்கமுடியவில்லை. தூரத்தே வெடிச்சத்தங்கள் கேட்டவண்ணம் இருக்கின்றன. நாய்கள் ஊழையிடுகின்றன. நித்திரை வரவில்லை. தனிமை வேறு வாட்டியது.

கண்ணை இறுக மூடிக்கொண்டு நீண்ட நேரம் முயற்சி செய்து ஒருவாறு நித்திரையாகிவிட்டேன். வெளியே ஏதோ சத்தம் கேட்டு திடீரென விழித்துக் கொண்டேன். தேங்காய் விழுந்த சத்தமாக இருக்க வேண்டும். சேவல் கூவும் சத்தம் கேட்கின்றது. காகங்கள் கரைகின்றன. காலைக் கடன்களை முடித்துக்கொண்டு ஊற்றங்கரைப் பிள்ளையார் கோவிலை நோக்கி நடக்கின்றேன். கோவில் பூட்டப்பட்டு இருக்கின்றது. கடவுளும் இடம் பெயர்ந்து விட்டார் போல் இருக்கின்றது. ஐயரையும் காணவில்லை. பக்தர்களும் எவரும் இல்லை. கேணிப்பக்கம் சென்று நீராடினேன். கிணற்றைப் பார்க்கின்றேன். கட்டுக்கு மேலால் நீர் வழிந்து ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது. கேணிக்கு வடக்கே உள்ள வயல் வெளியைப் பார்க்கின்றேன். நெல்

விளைந்திருக்கின்றது. ஆயினும் கவனிப்பாரின்மையால் கட்டாக்காலிமாடுகள் அவற்றைத் தின்று அழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. குருவிகள் கூட்டம் கூட்டமாக இறங்கி நெல் மணிகளைக் கொறிக்கின்றன. வயற்கரையில் உள்ள நாவல் மரங்களில் குரங்குகள் தாவித் திரிகின்றன. கிழக்கே பார்க்கின்றேன். செங்கதிரோன் மெல்ல மெல்லத் தன் பொற்கதிர்களைப் பரப்பியபடி மேலெழுந்து வருகின்றான்.

நீராடி முடிந்து பூட்டிய கோவிலை வலம் வந்து வணங்கிவிட்டு நண்பர் ஒருவரின் வீடு நோக்கி நடக்கின்றேன். தேமாவுப்பாலம் கடந்து குமாரபுரம் நோக்கிப் போகின்றேன். இதோ சித்திர வேலாயுதர் கோவில் வந்து விட்டது. அதனருகில் தான் நண்பரின் வீடு. அருகில் சென்று பார்க்கின்றேன் யாரும் இல்லை. தங்கையின் வீடு போலவே இந்த வீட்டுக்கு கதவு யன்னல் ஓடுகள் எல்லாம் காணாமற் போயிருந்தன. இன்னும் சிறிது தூரம் நடந்தால் தங்கையின் சீனட்டிவயல் (நெல்வயல்) வந்து விடும். பஞ்சியைப் பாராமல் போய் வருவோம் என எண்ணி முன்னால் நடக்கின்றேன். முறிப்புக்குள் வாய்க்கால் நீரின்றி வெறிச்சோடிக் கிடக்கின்றது. இதே வாய்க்கால் தண்ணீரில் சிறுவயதில் தங்கையும், நானும், தம்பியும் நீந்தி விளையாடிய ரூபகம் வருகின்றது.

இதோ வயலும் வந்துவிட்டது. ஆனால் அங்கே பயிர் எதுவும் நாட்டியிருக்கவில்லை. மாடுகள் ஆங்காங்கே இறந்து கிடக்கின்றன. அவற்றை நாங்கள் பிய்த்துத் தின்கின்றன. தூர்நாற்றம் தாங்க முடியவில்லை. மூக்கைப் பிடித்தபடி பின்னே நகர்கின்றேன். செல்வந்தப்பூமி இன்று ஷெல் வந்த பூமி ஆக மாறிவிட்டதே; மக்கள் எத்தனை பேர் மரணித்திருப்பார்களோ? என்று கவலையுடன் எண்ணியபடி திரும்பியபோது அருகில் ஆயிரம் இடிகள் ஒரே நேரத்தில் விழுந்தது போல ஷெல் ஒன்று பயங்கர ஓசையுடன் விழுந்து வெடித்தது. “ஐயோ” என அலறி விட்டேன். “என்னப்பா கத்துறியள்; கனவேதும் கண்டனீங்களோ; எழும்புங்கோ; கந்தோருக்கு லேட் ஆகுது.” என்ற மனைவியின் குரல் கேட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தேன்.

அகில இலங்கை கலை இலக்கியச் சங்கம் நடாத்தும் நாடளாவிய ரீதியிலான கட்டுரைப்போட்டி

இலங்கை கலை இலக்கியச் சங்கம் வருடந்தோறும் நடாத்துகின்ற போட்டிகளின் வரிசையில் இம்முறை ஈழத்து நாடக வளர்ச்சியை கவனப்படுத்தும் நோக்கோடு கட்டுரைப்போட்டி ஒன்றை நடாத்தத் தீர்மானித்துள்ளது.

நாடகக் கலைஞர் அமரர் கந்தையா வடிவேலு ரூபகார்த்தமாக இம்முறை “ஈழத்து நாடக அரங்க வளர்ச்சி” என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. கட்டுரையில் முதலாம் இடத்தை பெறுபவருக்கு 5000 ரூபாவும், இரண்டாம் இடத்தை பெறுபவருக்கு 3000 ரூபாவும், மூன்றாம் இடத்தைப் பெறுபவருக்கு 2000 ரூபாவும் வழங்கப்படுவதோடு மேலும் பத்துக்குள் வருகின்ற கட்டுரைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்படவுள்ளது. உங்களது ஆக்கங்களை 15.03.2009ற்கு முன்பாக, சங்கத்தலைவர் “சொல்வேந்தர்” பொன். சுகந்தன், அகில இலங்கை கலை இலக்கியச் சங்கம், கொமர்ஷல் வங்கி முன்பாக, நெல்லியடி, கரவெட்டி என்னும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

என்னைப் பேசலாம்!

யலோசனையுள்
சுவைப்
சூத்திரம்

என்னைப் பேசலாம்
மீண்டும் மீண்டும்
உழுத்துப்போன உன்
சிந்தனைக் கதவுகளின்
துதி பாடல்களைத் தாண்டி
என்னைப் பேசலாம்
சிந்தனைக் காகங்கள் அடம்பிடிக்க
சிறுகடிக்க வினாக் கொக்குகள் தவயிருக்க
உன் கழுகுப் பார்வைக்குள்
கருகிப் போகிறது என் தேடல்
சூத்திரப் பாவை போல்
தலையாட்டி உன்னைத் தொழுது
வாழ்வது ஏனோ எனக்குப்
பிடிக்கவில்லை
என்னை என் மொழியில் பேசலாம்
நீ போட்ட கண்ணாடிகளே
எனக்கும் (பொருந்தும்) என்றால்
புதியபார்வைகள் எப்படிச் சாத்தியம்

உன்னை உன் இருப்பை
தொழுது வாழ்ந்தே
என் சுய மழிந்து போகிறது
என்னைப் பேசலாம்

உன்னை மிஞ்சிவிட்டால்
உனக்கது பொருமை என
எண்ணாது
என்னை இவன் மிஞ்சுவா
என ஏணிகளை
விழுத்தும் உனக்கெங்கே
உயரங்கள் புரியப்போகிறது
செக்கு மாடுகளாய்
கிளிப் பிள்ளைகளாய்...
எத்தனை காலத்திற்கு
முடியாது
என்னைப் பேசலாம்.

சிற்புவர் சிறைகளுக்கும்!

க.சுதர்சன்

தொருவோரம்
சிட்டுவிளக்கு விற்கும் சிறுமி
பிறரது வாழ்வில் ஒளியேற்றும் அவளது வாழ்வு
இன்னமும் இருட்டில்தான்...
ஏடு தூக்கவேண்டியவயதில்
படுகின்ற பாடுகள்
சீமன்களே!
உமது வீட்டை அவள்
உத்தரவுப்படி
சுத்தமாக்கிவிட்டாள் - ஆனால்
உங்கள் மன அழுக்குகள் மட்டும்
அகலவேயில்லையே!

பலசரக்கு கையில்
பொருள்நிறுத்து பணிபுரியும்
பாலகன் வாழ்வு,
அவனது கனத்த மன துக்கு
எத்தனை படிகள் இட்டு
சீர் தூக்கி சமன் செய்வீர்?!

சிறுவர் உரிமை மாநாடுகள்
பல நடாத்துவோரால் பெற்ற
பலா பலன்கள்தான் என்ன?
நீலக்கடலின் கரையில்
நின்ற நீச்சல் பற்றி
நீண்டநேரம் பேசுவார்களே!
இனியாவது யதார்த்தக்கடலில்
இறங்கிப் பாருங்கள்
கறைபட்ட கால்களை
கழுவிக் கொள்ளுங்கள்
நாளைய யுகத்தினை
செதுக்கப்போகும்
சிற்பிகள் சிறைகளுக்கும்னே...

சிறுகதைத் தொகுப்புகளின் உருவாக்கமும் முனைப்புப் பெறவேண்டிய விடயங்களும்

—ஒரு பகிர்வுநிலை உசாவல்—

—சின்னராஜா விமலன்—

நூற்றாண்டுக்கும் அதிக காலப் பாரம் பரியம் கொண்ட தமிழ் சிறுகதை வரலாற்றில் எண்ணி லடங்காச் சிறுகதைகளும் அவற்றின் வழி பல்தொகையான சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் தோற்றம் பெற்று தமிழ் புனைகதை இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்ப்பனவாய் அமைந்துள்ளன. ஒரு படைப்பாளியினது மனதை ஒரு

சம்பவமோ அல்லது உணர்வுத் தெறிப்போ நெருடுகின்றபோதும் உறுத்துகின்றபோதும் சிறுகதையானது அதனைக் கருவாகக் கொண்டு தோற்றம் பெற்று விடுகின்றது. அவ்வாறு எழுதப்பட்ட சிறுகதையை படைப்பாளி ஆனவன் தான் விரும்பிய பத்திரிகைகளுக்கு அல்லது சஞ்சிகைகளுக்கு பிரசுரம் செய்வதற்காக அனுப்பி வைக்கின்றான். தகுதி வாய்ந்த சிறுகதைகள் அவற்றினால் பிரசுரிக்கப்பட்டு அந்தப் படைப்பாளிக்கு உரிய அங்கீகாரத்தை அவை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றன. பொதுவாகவே பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தனது எழுத்துக்கள் அச்சுருவில் வருவதைக் கண்டு புனகாங்கிதம் அடையாத எழுத்தாளனே இல்லை எனலாம். இவ்வாறு பல சிறுகதைகள் பிரசுரம் கண்ட பின்னர் அவற்றை ஒரு ஆவணமாக்கும் முயற்சியில் ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பொன்றினை தன்னுடைய பெயரில் வெளியிட வேண்டும் என்ற பேரவா எழுத்தாளனை உந்தித் தள்ளுகின்றது. இதுபோலவே பத்திரிகைகள், சிறு சஞ்சிகைகள் என்பனவும் அவற்றில் வெளிவந்த சிறுகதைகளை ஒன்று திரட்டி அதன் பெயரில் வெளியிட வேண்டுமென்ற ஆசையும் அவற்றின் ஆசிரியர்களுக்கு மனதைக் குடைந்து கொண்டே இருக்கும். இந்தக் கட்டுரையினுடைய நோக்கம் இந்தப் படிநிலையிலிருந்தே ஆரம்பமாகிறது.

இன்றைய கால கட்டத்தில் வெளிவரும் சிறுகதை தொகுப்புகளை அவை எவ்வாறான நதி மூலங்களில் இருந்து தோற்றம் பெறுகின்றன என்பதனை கீழ்வருமாறு வகுத்து நோக்க முடியும்.

1. தம்முடைய பொருளாதார வளத்தைப் பயன்படுத்தி எழுத்தாளர்களால் வெளியிடப்படும் சிறுகதைத் தொகுப்புகள்.
2. பதிப்பகங்களே தானாக முன்வந்து எழுத்தாளரின் சிறுகதைகளை வெளியிடுதல்.
3. எழுத்தாளர்களின் மறைவின் பின்னர் அவரது குடும்பத்தினரால் அல்லது அபிமானிகளால் வெளியிடப்படும் சிறுகதைத் தொகுப்புகள்.

இதில் கூட இருவகையான வகுதிப்பாடுகளை அவதானிக்கலாம்.

- i. இறந்த எழுத்தாளரின் சிறுகதைகளை வெளியிடுதல். (வரதர் நினைவாக “தகுதி”)
  - ii. சமகால வேறு எழுத்தாளர்களின் கதைகளை தொகுத்து வெளியிடுதல். (சொக்கன் நினைவாக “முதுசொம்”)
4. எழுத்தாளர்கள் தவிர்ந்த இறந்து போன சாதாரண மக்களின் அந்தியேஷ்டி மற்றும் சிரார்த்த தினங்களில் வெளியிடப்படும் சிறுகதைத் தொகுப்புகள். (சு. குணேஸ்வரன் தொகுத்த “வெளிநாட்டுக் கதைகள்”)
  5. இலக்கிய அமைப்புக்களாலும், வட்டத்தினராலும் அவற்றுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டின் கீழ் சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிடுதல். (யாழ் இலக்கிய வட்ட வெளியீடுகள்)
  6. இலக்கிய சஞ்சிகைகள் மற்றும் பத்திரிகைகளால் வெளியிடப்படும் சிறுகதைத் தொகுப்புகள். (மல்லிகைச் சிறுகதைகள்)

இவைதவிர ஓர் எழுத்தாளரின் மணிவிழா, பவளவிழா, அமுதவிழா என்பவற்றினை முன்னிட்டும் மேற்கூறிய வகையிலான வெளியீட்டு முயற்சிகளில் ஏதாவது ஒன்றின் மூலம் புத்தகம் போடுவதும் ஒரு நடைமுறை ஆகிவிட்டது. இவற்றின் வழி மூலம் வரும் நூலானது. எழுத்தாளர்களை எவ்வகையில் உவகையுறச் செய்கிறதென்பதை பெண் எழுத்தாளர் தாட்சாயணி “மனதை அருட்டிய நிகழ்வுகள், சம்பவங்கள் சிறுகதைகளாகி அவை பிரசுரமாகிய போது ஏற்பட்ட நிறைவு இப்போது மீளவும் ஏற்படுகின்றது. அந்தக் காலங்கள் மறைந்து விட்டாலும் அவற்றின் பதிவுகள் என்றும் நிலைத்திருக்கும் என்பதற்கு சாட்சியாய் இச்சிறுகதைகள் நூலுருப்பெறும் போது மனம் நிறைகிறது” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

2

ஓர் எழுத்தாளனுடைய சிறுகதைத் தொகுப்பொன்றினை வெளிக்கொணர்வதன் மூலம் அவ் எழுத்தாளனது படிமுறை வளர்ச்சியினை இலகுவில் கண்டுணரக் கூடியதாக இருக்கும். மறைக்கப்பட்ட எழுத்தாளர்களும் அவர்களது எழுத்துக்களும் வெளிச்சத்திற்கு வருகின்றன. மஹாகவி அவர்கள் ஒரு சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் என்பது மறுமலர்ச்சி கதைகள் தொகுக்கப்பட்ட பின்னரே பலருக்கும் தெரியவந்தது. ஒரு படைப்பாளி பற்றிய ஆய்வை பின்னால் வருகின்ற சந்ததியினர்,

மேற்கொள்வதற்கும் எழுத்துலகில் அவர் பெற்றிருக்கும் இடத்தை அறிந்து கொள்வதற்கும் சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள் பேருதவி புரிகின்றன. எனவே இலக்கிய வரலாற்றில் தமக்கான வகிபங்கை ஓர் எழுத்தாளர் அடைவதற்கான ஆயத்தப்பணிகள் பற்றி ஆராய்வது இவ்விடத்தில் பொருத்தமென எண்ணுகின்றேன்.

அந்த வகையில் முதற்கட்டமாக தொகுப்புக்குரிய சிறுகதைகளைத் தெரிவு செய்வதற்காக தான் எழுதிய சிறுகதைகள் அனைத்தையும் ஒருங்கு சேரப் பெறுவதில் இருந்து ஆரம்பிக்கிறது. சவால்களும் சங்கடங்களும். பெரும்பாலான எழுத்தாளர்களது படைப்புக்கள் அவர்கள் கை வசம் இருப்பதில்லை இந்தத் துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு எழுத்தாளர்களது கவனக் குறைவு, யுத்த சூழ்நிலை மட்டு மல்லாது அவற்றைப் பிரசுரம் செய்த பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளும் காரணமாகின்றன. சில படைப்பாளிகள் தம்மிடம் பிரதி வைத்துக்கொள்ளாமல் தமது படைப்பின் மூலப்பிரதியை பிரசுரத்திற்கு அனுப்பி விடுகின்றனர். அவ்வாறு அனுப்பப்படும் படைப்புக்கள் சில பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் என்பவற்றில் பிரசுரமானாலும் அவற்றின் இலவசப் பிரதியை படைப்பாளிகளுக்கு அனுப்பி வைப்பதில்லை. அது மாத்திர மல்லாமல் படைப்புக்கள் பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் நிராகரிக்கப்பட்டாலும் அவை பற்றிய செய்திகளை உடனுக்குடன் தெரிவிப்பதில்லை. படைப்புக்கள் நிராகரிக்கப்படுவதை தெரிவிக்காது விட்டாலும் பிரசுரத்திற்கு தகுதியானதாகக் கருதப்படும் பொழுது அவைபற்றிய முன்மொழிவை தெரியப்படுத்துவது அவசியம். அவ்வாறானதொரு நிலையில் அந்தப்படைப்பை வேறு சஞ்சிகைகளுக்கோ, பத்திரிகைகளுக்கோ அனுப்புவதில் படைப்பாளி தீவிரம் காட்டுவான். இது இரண்டு சஞ்சிகைகளில் ஒரே படைப்பு இடம்பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களை இல்லாமல் செய்தும்விடுகிறது. இவ்வாறான துரதிஷ்டங்களால் ஒரு படைப்பாளியினது ஒட்டுமொத்தப் படைப்புக்களையும் ஒருங்கு சேரப் பெறுவதில் தடங்கல் ஏற்படுகிறது.

இதையடுத்து சிறுகதைத் தொகுப்பை வெளியிடுவதற்கு ஏற்ற பதிப்பகத்தை நாடுதல் இரண்டாவது பாரிய பிரச்சினை. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை எழுத்தாளர்களை விட பதிப்பகங்கள் அதிகமாக இருப்பதனாலும் பரந்த வாசகர் மட்டத்தைக் கொண்டிருப்பதனாலும் சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள் உட்பட பல்வேறு இலக்கிய வடிவங்களும் பல பதிப்புக்களை காண்கின்றன. அது மாத்திரமல்லாமல் படைப்பாளிகளின் முழுப்படைப்புக்களும் பெருந்தொகுப்புக்களாக வெளியிடப்படு கின்றன. (உ+ம் ஜெயகாந்தன் படைப்புலகம், கு. அழகிரிசாமி படைப்புலகம்)

ஆனால் ஈழத்தில் ஒரு படைப்பாளியினது புத்தகத்தை வெளிக் கொணர்வதென்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாத ஒன்றாகவே இருக்கின்றது. “வீட்டைக் கட்டிப் பார், கல்யாணத்தை செய்து பார்” என்ற வரிசையில் “புத்தகத்தைப் போட்டுப்பார்” என்பதும் சேர்ந்து விட்டதென்றால் அது மிகையில்லை. தனிப்பட்ட ரீதியில் பொருளாதாரம் மேம்பாடுடையவர்களுக்கு இது சாத்தியமாகிப் போனாலும் பெரும்பாலான எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கள் நூல் வடிவம்

பெறாமலேயே முடங்கிக் கிடக்கின்றன. அண்மைக் காலமாக ஞானம் சிறுகதை தொகுப்பு போட்டி, புரவலர் புத்தகப் பூங்காவின் மாதாந்தம் ஒரு நூல் இலவச வெளியீட்டு திட்டங்கள் என்பவை ஈழத்திலக்கிய வரலாற்றில் புது நம்பிக்கையை ஊக்குவிக்கின்றன. இதில் கவனிக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயம் இவை இளைய தலைமுறை எழுத்தாளரை பெருமளவு ஊக்குவிக்கும் முகமாக அமைந்துள்ளமை. இளைய தலைமுறையாளரை கைதூக்கி விடுவது சாலச் சிறந்தது தான் என்றாலும் ஒரு தொகுப்பு கூட வெளிவராத மூத்த எழுத்தாளர் பட்டியலையும் நாம் நினைவு கூருவது அவசியம்.

ஓர் எழுத்தாளன் தனது சிறுகதை தொகுப்பை தானே வெளியிடுவதற்கும், ஒரு பதிப்பகம் முன்வந்து அதனை வெளியீடு செய்வதற்கும் இடையில் வரையறைக்குட்பட்ட வகையிலான பிரதிக்கூலங்களும் ஏற்படவாய்ப்புண்டு. ஒரு பதிப்பகம் தானாக முன்வருகையில் சிலவேளைகளில் பக்கவரையறையை குறிப்பிட்டு சொல்லும் பொழுது எழுத்தாளனும் விரும்பியோ விரும்பாமலோ அதற்கு கட்டுப்பாட்டு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலான சிறுகதைகளையே பிரசுரிக்க வேண்டிய நிலை உருவாக்கப்படுகிறது. இங்கே எழுத்தாளன் சுயாதீனமாக இயங்கிக் கொள்வதற்கான வாசல்கள் மூடியே கிடக்கின்றன எனலாம்.

3

சிறுகதை தொகுப்புக்களை தொகுக்கின்ற பொழுது முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய சில விடயங்களும் உள்ளன. குறிப்பாக கால வரிசையில் ஓர் எழுத்தாளரது படைப்புக்களை வெளிக்கொணர்வது நல்லதுதான் என்றாலும் பிரசுர வாய்ப்புக்கள் வசதிகள் குறைந்த ஈழத்தில் இதனை ஓர் ஈழத்து எழுத்தாளனுக்கு நடைமுறைப்படுத்தும் பொழுது அது எவ்வளவு தூரத்திற்கு சாத்தியமாகும் என்பதும் அவனது முழுமையான படைப்புக்களையும், தரமான படைப்புக்களையும் உள்ளடக்க இது வழிகோலுமா என்பதும் சந்தேகத்துக்குரிய ஒன்றே. தெளிவாகச் சொன்னால் பிரசுர வசதியில்லாத ஒரு படைப்பாளி நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் எழுதி உள்ளவராயின் அவற்றில் எல்லாவற்றையும் வெளியிட வசதி இல்லாது போய்விடுகிறது. கால வரிசையில் தொகுக்கும் போது ஆரம்பத்தில் எழுதிய முதிரா இளமைக் கதைகள் தொகுப்பில் அடங்க பிற்பட எழுதிய சிறந்த சிறுகதைகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் தொகுப்பினுள் வராது போய் விடுகின்ற துயரநிலையும் ஏற்படுகின்றது. எனவே எழுத்தாளர்களால் தமது படைப்புக்களில் அதி உச்சமென கணிக்கப்படும் படைப்புக்களை தொகுப்பாக்குவதே சிறந்ததொரு முடிவாக அமையும்.

கால வரிசையில் தொகுக்கும் போது ஏற்படுகின்ற இன்னொரு இடர்பாடும் உண்டு. பல, எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் நாட்டில் நிலவும் யுத்தத்தினால், இடப்பெயர்வுகளினாலும் அழிவுக்குள்ளான நிலையில் அவை எப்போது பிரசுரமானது என்ற விபரங்கள் தெரியவராத நிலையில் ஊகத்தின் அடிப்படையில் காலத்தைக் குறித்துக் கொள்ளும் நிலமையும் ஏற்படத்தான் செய்கிறது. இதனை மூத்த எழுத்தாளர் சு. வேயின் “பாற் காவு” முன்னுரையில்,

“இந்தப் பாற் காவடியே எனக்கு இவ்வுலக வாழ்வின் எச்சங்கள், மிச்சங்கள், வாரிசுகள். இவை என் பெயர் விளங்க வந்த குழந்தைகள். இந்தக் குழந்தைகள் சிலவற்றின் பிறப்புச் சான்றிதழ் கிடைக்கவில்லை. எனது மறதி இருள் திரையை நினைவுக் கூரம்பால் கிழித்து குத்து மதிப்பாகச் சிலவற்றின் பிறப்பை அறிந்து குறித்துள்ளேன்”

எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனாலும் இதில் ஒரு சந்தேகம் தலை எடுப்பதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. ஒரு படைப்பை கொண்டு அதன் காலத்தை சரியாக கணிப்பிட முடியாத பொழுது இலக்கியம் காலத்தைப் பிரதிபலிக்கும்... கண்ணாடியாக விளங்குகிறது என்ற கூற்றின் உண்மைத் தன்மை கேள்விக்குரியதாகக் கப்படுவதாகவே எனக்குத் தோன்றுகின்றது.

அதிலும் ஒரு படைப்பாளியினது ஒட்டு மொத்தப் படைப்புக்களையும் ஒரு தொகுப்பாக கொண்டு வரும் பொழுது கால வரிசை கடைப்பிடிக்கப்படுவது அத்தியாவசியமானது. இதனை “புதுமைப் பித்தன் கதைகள்” செம்பதிப்பாக வெளியிட்ட ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதியின்

“1988இல் ஐந்திணைப் பதிப்பகம் வெளியிட்ட புதுமைப்பித்தன் கதைகளைப் பார்த்தபோது மிகப்பெரிய வருத்தம் ஏற்பட்டது. அது எந்த ஒழுங்கிலும் அமையாமல் தாறுமாறாக வெளிவந்ததைப் பார்த்து பலமுறை பழ அதியமானிடம் புலம்பி இருக்கிறேன் - (காலச்சுவடு - இதழ் 50)”

என்ற கூற்று இதனைப் புலப்படுத்துகின்றது.

குறிப்பிட்ட சில சிறுகதைகளைத் தொகுக்கும் போது. கால இடைவெளிகளை நீண்டதாகக் கொண்டிராமல் குறுகிய கால இடைவெளிக்குள் வரும் படைப்புக்களை ஒன்று சேர்ப்பது சில சௌகரியங்களை, எழுத்தாளன் பற்றிய மதிப்பீடுகளை அவனுக்குச் சாதகமானதாக உண்டுபண்ணும் கால இடைவெளி நீண்டதாக கொண்டிருப்பின் படைப்புக்களை ஒன்று சேர்ப் பார்க்கும் போது அவற்றில் சில எழுத்தியல் முரண்பாடுகளைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

சிறுகதைத் தொகுப்பு பற்றிய கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய இன்னொரு விடயம் அதற்குச் சூட்டப்படும் பெயர் பற்றியது. பொதுவாக சிறுகதை தொகுப்புக்கள் தனி நபராலும் வெளிக்கொணரப்படலாம், குழுசார்ந்த அமைப்புக்கள், இயக்கங்கள், மற்றும் சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் என்பவற்றின் பெயராலும் வெளிக்கொணரப் படலாம். அவ்வகையில் சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு பெயரிடுகின்ற வகையில் ஆறு வித்தியாசமான வரன் முறைகளைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

1. சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் என்பவற்றின் பெயரில் வெளியான சிறுகதை தொகுப்புக்கள். (சுதந்திரன் சிறுகதைகள், ஈழகேசரி சிறுகதைகள், மறுமலர்ச்சி சிறுகதைகள்)
2. எழுத்தாளரின் பெயரில் வரும் சிறுகதைகள். (முனியப்பதாசன் சிறுகதைகள், புதுமைலோலன் சிறுகதைகள்)

3. சிறுகதை தொகுப்பில் உள்ள கதை ஒன்றே தொகுப்பின் பெயராக வெளிவருதல். (லா.ச. ராவின் என் பிரியமுள்ள சினேகிதனுக்கு சுஜாதாவின் “ஸ்ரீரங்கத்து தேவதைகள்”, சுந்தரராம சாமியின் “காகங்கள்”)
  4. சிறுகதை தொகுப்பில் உள்ள கதைகளின் பெயர் அல்லாது புதிய பெயர் ஒன்றை சூட்டுதல். (குப்பினான் ஐ. சண்முகலிங்கனின் “கோடுகளும் கோலங்களும்” “சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும்”, குறிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களின் பெயரில் வெளிவரும் சிறுகதைகள். (புலோலியூர் சொல்லும் கதைகள்)
  6. சிறுகதைகள் எங்கிருந்து எழுதப்பட்டனவோ அந்த இடத்தின் பெயரையே சிறுகதை தொகுப்புக்கு சூட்டுதல். உ+ம:- கனடாவில் இருந்தபொழுது சா. கந்தசாமியால் எழுதப்பட்ட கதைகள் “பசிபிக் கடல் கதைகள்” என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளன.
  7. மறைந்த எழுத்தாளர்களின் பெயராலும், இலக்கிய அமைப்புகள், நிறுவனங்கள் என்பனவற்றின் பெயராலும் வழங்கப்படும் விருதுகளின் பெயரையே சிறுகதை தொகுப்புக்களுக்கு பெயராகச் சூட்டுதல். உ+ம:- 1. கனக செந்தி கதாவிருது பெற்ற சிறுகதைகள். 2. தகவம் பரிசுச் சிறுகதைகள்.
  8. பல்வேறு எழுத்தாளர்கள் பல்வேறு போட்டிகளில் பங்குபற்றி பரிசுபெற்ற சிறுகதைகளைத் தொகுத்து “பரிசுக் கதைகள்” எனப் பெயரிடுதல். உ+ம:- 1994 ஆம் ஆண்டு வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு வெளியிட்ட “பரிசுக் கதைகள்”
  9. சிறுகதைத் தொகுப்பில் உள்ள ஒரு கதைக்குப் பதிலாக இரண்டு கதைகளின் பெயர்களும் தொகுப்பிற்கு சூட்டப்படுதல். (அசோக மித்திரனின் “காந்தியும் புலிக்கலைஞனும்”) இதில் “காந்தி” என்ற கதையானது. மகாத்மா காந்தியினுடைய வாழ்க்கையை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாது அதனைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் ஒருவனுக்கும், காந்திய நெறியை மதிக்கும் ஒருவனுக்கும் இடையிலான கருத்து முரண்பாடுகளை மையப்படுத்தி புனையப்பட்டிருக்கும். “புலிக்கலைஞன்” கதையானது புலி வேஷம் போட்டு பிழைப்பு நடத்தும் கலைஞன் ஒருவனின் துயர் நிறைந்த வாழ்வைச் சித்திரிக்கிறது.
- தொகுப்பில் உள்ள கதை ஒன்றே தொகுப்பின் பெயராக வரும் பொழுது பெரும்பாலும் எழுத்தாளரது அதி உச்சப் படைப்பெனக் கருதப்படும் சிறுகதையே பெயராகச் சூட்டப்படுவது வழக்கம். அவ்வாறில்லாமல் தொகுப்பின் பெயர் மனதை கவரும் படியாக அமைய வேண்டி எழுத்தாளரின் உச்சப் படைப்பில்லாத வேறு கதைகளும் பெயராக சூட்டப்படும் சந்தர்ப்பங்களும் அமைவதுண்டு. பல்வகைப்பட்ட கதைகள் அமைந்த சிறுகதை தொகுப்பொன்றில் ஒரு கதையின் பெயரைத் தலைப்பாக போடுவது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தப்பாடாக இருக்குமென்பதில் பலருக்கு உடன்பாடான

கருத்து இல்லாமல் இருக்கலாம். அதைவிட எழுத்தாளனின் பெயரில் தொகுப்பு வருவதோ அல்லது சிறுகதைத் தொகுப்பில் அடங்காத ஆனால் ஒட்டுமொத்தக் கதைகளுக்கும் பொருந்தா விட்டாலும் பெரும்பான்மையான கதைகளும் பொருந்தக் கூடியதான பிறிதொரு தலைப்பில் தொகுப்பு வெளிவருவதே பொருத்தமாய் இருக்கக் கூடும்.

சிறுகதைத் தொகுப்பொன்றை வெளியிடும் அளவுக்குத் தேவையான கதைகள் இல்லாதுவிடத்து பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள் என்பவற்றில் வெளிவந்த கதைகளோடு, பிரசுரத்திற்கு தகுதி இல்லையென திருப்பி அனுப்பப்படும் படைப்புக்களையும் சேர்த்து வெளியிடும் சந்தர்ப்பங்களும் நிகழ்ந்தே வருகின்றன. இது தொகுப்பின் கனதியை, காத்திரத்தை பலவீனமடையச் செய்யும் நிலையையும் சிருஷ்டித்து விடுகிறது. தானும் ஓர் எழுத்தாளராக வரவேண்டும் என்ற ஆவலிலும் தன்னுடைய பெயரில் ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவர வேண்டுமென்ற அவசரக் குடுக்கைத் தனத்தினாலும் இளைய தலைமுறையினரிடத்து இவ்வாறான சில குறை குற்றங்களை காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

போட்டிகளுக்கு சிறுகதைகளை அனுப்பும் எழுத்தாளர்கள் அவற்றில் விதிக்கப்படும் நிபந்தனைகளுக்கு ஏற்ற விதத்தில் அதாவது பக்கவரையறையை கருத்திற் கொண்டு சிறுகதை எழுத்தினாலும் அவற்றை தொகுப்பாக்கம் செய்கிறபோது சிற்சில மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தி விடுவதும் உண்டு. அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் சிறுகதை முதலில் வெளியான சஞ்சிகையின் பெயரையோ, பத்திரிகையின் பெயரையோ சிறுகதையின் கீழ் போடுவது ஏற்புடைய செயலா? இதில் கூட நேரெதிர் கருத்துக்கள் தோற்றம் பெற வாய்ப்புள்ளன.

அது மாத்திரமல்லாமல் சிறுகதைத் தொகுப்பின் போது சிறுகதைகளின் பின்புலம் ஒரே மாதிரியாக இருப்பவற்றை ஒன்றுசேர வெளியிடுபவர்களும் உள்ளனர். கிராமியப் பின்னணியிலோ அல்லது நகர்ப்புறம் சார்ந்ததாகவோ தொகுப்பிலுள்ள சிறுகதைகள் அனைத்தும் உள்ளடக்கப் பட்டிருக்குமாயின் அது நுகர்வோனுக்கு பரவசத்தை உண்டுபண்ணாது. அதற்குப் பதில் ஒருவித சலிப்பை உண்டு பண்ணக் கூடும். அதனால் தான் சில எழுத்தாளர்கள் விழாக்களில் இனிப்புப் பலகாரத்தையும், உறைப்புப் பலகாரத்தையும் மாறி மாறி வழங்குவது போன்று தொகுப்புக்களை அமைப்பதும் உண்டு.

ஆனாலும் இன்று வெளிவருகின்ற பல சிறுகதை தொகுப்புக்களை ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கின்ற பொழுது அவற்றின் உள்ளடக்கம் சார்ந்த சில பொதுத் தன்மைகளுக்கு எம்மால் வரக் கூடியதாக இருக்கும்.

1. போர்க்காலச் சிறுகதைகள் (தி. ஞானசேகரனால் தொகுக்கப்பட்டது)
2. விஞ்ஞான/ அறிவியற் கதைகள் (ஜெயமோகனின் “விசுப்பு”)
3. தலித் சிறுகதைகள்
4. காதல் பற்றியவை
5. பெண்ணியம் பற்றியவை
6. பிள்ளைநேயம் பற்றியவை

7. எழுத்தாளரின் வாழ்க்கையை கட்டம் கட்டமாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு கால கட்டத்திற்குமுரிய சிறுகதை (செங்கை ஆழியானின் “வற்றாநதி”)

8. மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள். இதனைக்கூட இரு வகைப்படுத்தலாம்.

i. ஒரு மொழியில் இருந்து மட்டும் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட சிறுகதைகள் (ராஜமூர்த்திகாந்தனின் “நீதிபதியின் மகன்” – ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது)

ii. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல மொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சிறுகதைகள். (அகிலனின் “எழுதாதகதை” – ரஷ்ய, ஜெர்மனிய, ஆங்கில மொழிகளில் இருந்து தமிழுக்கு மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது)

இவற்றோடு இன்றைய கால கட்டத்தில் சிறுகதைத் தொகுப்பில் கவனிக்கப்படவேண்டிய விடயமாக இன்னொன்றும் உளது. இன்றைய கணனி மயப்பட்ட யுகத்திலே எந்த ஒரு படைப்பினது நூலாக்கத்திலும் அதன் உருவ உள்ளடக்கங்களில் போதிய சிரத்தை எடுத்து, கண்ணைக் கவரும் விதத்தில் பக்க வடிவமைப்புக்கள் அமைவது அவசியமானது. பல சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள் வெளியீடு செய்ய வேண்டிய அவசரத்தில் குறைப் பிரசவங்களாக வெளிவந்து கண்களுக்கு இதம் தர மறுப்பவையாகவே உள்ளன. சில சிறுகதைத் தொகுப்புக்களை பார்க்கும் பொழுது இது இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு முன்வந்த புத்தகமோ என்றவாறான உணர்வையும் ஏற்படுத்தத் தவறுவதில்லை. இவை கருத்திலெடுக்கப்படவேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

4

இறுதியாக சிறுகதைகளின் இன்றைய நிலைப் பாட்டையும் சிறுகதைத் தொகுப்பின் போது இடம்பெறும் சில சீத்துவக் கேடுகளையும் கூறி இக் கட்டுரையை நிறைவு செய்யலாம் என எண்ணுகின்றேன். இன்று அநாயாசமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் பல்வேறு சிறுகதைத் தொகுப்புக்களில் எத்தனை தொகுப்புக்கள் காலத்தை விஞ்சி நிற்கக் கூடியவை என்பது விவாதத்திற்குரிய விடயமே. அதிலும் சிறுகதைகளில் பரிசோதனை முயற்சி என்ற தோரணையில் மேற்கொள்ளப்படும் பல்வேறுபத்தாம் பசலித்தனங்களும், ஒவ்வொரு இனங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு புனையப்படும் கதைகளும் தொகுக்கப்பட்டு இன்றைய நிலையில் புற்றீசல்களாய் வந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. “இவை பல்வேறு வாசிப்பனுபவங்களை வழங்குகின்றன.” என்று கூறி அவற்றுக்கு பல்லக்குத் தூக்கும் பேர் வழிகளும் இல்லாமல் இல்லை. சோதனைக் கதைகளை மொளையின் சிறுகதை களோடு ஒப்பிட்டு அவற்றை அடியோடு நிராகரித்து அவற்றைப் புறம் தள்ளும் இன்னொரு சாராரும் எம்மில் இருக்கவே செய்கிறார்கள். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் சிறுகதை இலக்கிய வடிவம் கைவரப்பெற்ற அனுபவ எழுத்தாளர்களை விட சோதனை முயற்சியில் ஈடுபடுபவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் அவர் புதுமுக எழுத்தாளராகவே காணப்படுவதுதான்.

இவ்வாறானவர்கள் முதலில் ஆன ஒரு தரமான சிறுகதையை படைத்துவிட்டு அப்புறம் சோதனை முயற்சியில் இறங்குவதே சாலப் பொருத்தம்.

தனி நபர் ஒருவர் தனது சிறுகதை தொகுப்பொன்றை வெளிக்கொணருகையில் அவரது ஆளுமையும் உளத்திருப்தியுமே பிரதானமாக ஒங்கி நிற்கும். இதனால் எந்தவிதமான சர்ச்சைகளும் பெருமளவில் ஏற்படுவதில்லை. ஆனால் பத்திரிகைகளிலோ அல்லது சஞ்சிகைகளிலோ வெளிவந்த சிறுகதைகளைத் தொகுப்பாக ஒருவர் வெளிவிடும் பொழுது அவை சகல மட்டத்தினரையும் ஆத்ம திருப்திப்படுத்தும் என்பதில் ஒத்திசைவான கருத்து இருப்பதில்லை. ஓர் அளவு கோலினை முன்வைத்து அதனை அவர் செயலுருவாக்கினாலும் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் இன்று எழுத்தாளர்களிடம் இல்லை என்று கூறலாம். சக எழுத்தாளர்கள் மீதான காழ்ப்புணர்வு, போட்டி, பொறாமை, குழுவாத செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் பிரதிபலிப்புக்கள் தொகுப்பு முயற்சிகளிலும் அப்பட்டமாக வெளிப்படுவதை சிலவேளைகளில் காணக்கூடியதாகவும் இருக்கும்.

பிரபல எழுத்தாளர்களின் சிறந்த கதைகள் இருந்தாலும் அவற்றைப் புறந்தள்ளிவிட்டு சாதாரண ஒரு கதையை தொகுப்பில் இடம்பெறச் செய்யும் கைங்கரியங்களும், ஒரு எழுத்தாளரது ஒரே சிறு கதையையே பல்வேறு தொகுப்பிலும்

இடம்பெறச் செய்வது போன்ற காரியங்களும் இலக்கிய உலகில் நடைபெற்றுக் கொண்டதான் இருக்கின்றன.

இவற்றோடு நின்று விடாமல் ஓர் எழுத்தாளர் ஒரு தொகுப்பிற்காக சேர்த்து வைத்த சிறுகதைகளை நியாயமற்ற முறையில் பெற்று அதனை வேறு ஓர் எழுத்தாளர் தன்னுடைய பெயரில் பிரசுரிக்கும் இலக்கிய நேர்மையற்ற, கழுத்தறுக்கும் செயற்பாடுகளும் நம் கண் முன்னால் நடந்தேறிய வண்ணமே உள்ளன. இவ்வாறான கீழ்த்தரமான செயற்பாடுகள் களையப்படும் பொழுது மிகத் தரமான இலக்கியங்கள் தானாகவே நம்மத்தியில் தோன்றும் என நம்பலாம்.

அத்தோடு ஒரு சிறுகதை தொகுப்பிற்கு பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் வாயிலாக கிடைக்கும் அங்கீகாரத்தோடு அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படும் சாகித்திய விருதுகளாலும் இலக்கிய அமைப்புக்களால் வழங்கப்படும் ஏனைய விருதுகளாலும் கிடைக்கும் அங்கீகாரமும் காலாதி காலமாக இலக்கிய உலகில் தகுந்ததோர் இடத்தை குறிக்கப்பட்ட படைப்புக்களுக்கு வழங்கியே வந்திருக்கிறது. இவ்விருதுகள் தமிழ்நாட்டைப் போல அதிகளவு சர்ச்சைகளை இங்கு தோற்றுவிப்பதில்லை என்பது மனம் திறந்து பாராட்டி நினைவு கூரத்தக்க விடயமே. இது சிறு கதைக்கு மாத்திரமல்லாமல் இலக்கியத்தின் பல்வேறு வகுதிகளுக்கும் பொருந்தும்.

இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை நினைவாக சம்பந்தர் விருது அறிக்கையை சபை

பேராசிரியர் இரா.வை. கனகரத்தினம் அவர்களுக்கு சம்பந்தன் விருது - 2007

இலக்கியக் கலாநிதி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை நினைவாக வருடாவருடம் சம்பந்தன் விருது வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. 2007ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த மிகச்சிறந்த நூல்களிலொன்றாக பேராசிரியர் இரா. வை. கனகரத்தினம் எழுதிய நாவலர் ஆளுமையும் புலமைத்துவமும் என்ற ஆய்வு நூல் விருதுக்கும் பரிசுக்குமுரியதாகத் தெரிவாகியுள்ளது. கடந்த காலங்களில் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ். கலாநிதி பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தன் எழுத்தாளர் தெளிவத்தை யோசைப், பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன், படைப்பாளி சு.வே., பேராசிரியர் சி மெளனகுரு, பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராஜா, பேராசிரியர் ச. சத்தியசீலன் ஆகியோர் பெற்றுள்ளனர். இவ்வாண்டு பேராசிரியர் இரா.வை. கனகரத்தினம் பெறுகிறார். அன்னார் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியராவார். இதுவரை ஆறுமுகநாவலர் குறித்து நான்கு ஆய்வு நூல்கள். பல ஆய்வுக்கட்டுரைகள் ஆக்கியுள்ளார். பல்துறை ஆளுமை கொண்ட பேராசிரியர் இவ்வாண்டுக்கான சம்பந்தன் விருதனைப் பெறுகின்றார். எழுத்தாளர் சம்பந்தனின் மகள் திருமதி திரிவேணி கஜன் இவ்விருதுக்கான பண்ப்பரிசில் 10000 ரூபாவை வழங்கி பேராசிரியரைக் கௌரவிக்கின்றார். விருது வழங்கும் விழா யாழ்ப்பாணத்தில் ஏப்பிரல் மாதமளவில் நடைபெறவுள்ளது.

- பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் (தலைவர்)
- செங்கை ஆழியான் (இணைப்பாளர்)

கடவுளுடன்
ஒரு கணம்
கோபித்துக்கொள்கிறேன்...

கடுங்குளிரில்
கைகள்
இரண்டும்
தேநீர் கோப்பையை
பற்றிக்கொள்கிறது...

ஐன்னலின்
அருகில் பரிட்சயமான
இருவரின் முகங்கள்

சற்றுத் தூரத்தில்,

விழாவிற்கு சென்று
விடைபெற்று வந்த
குளிப்பான போத்தல்களை
நோட்டமிட்டு - கரங்களால்
பற்றிக்கொள்கிறான்
ஓர் ஏழை...
ஒரு மனநோயாளி...

இல்லை,
அவன் மட்டுமே இவ்வலகில்
பொதுநலவாதி,
ஐதி பேதம் உணராதவன்...
கள்ளமற்ற மனதிற்கு
சொந்தக்காரன்...

சுவரில்
மோதும் பந்து,
தன்னிடமே திரும்பி
வருவதை உணராத
ஒருவன்,

அந்த
சிறிய சிட்டின்
சிறகுகளை - தன்

அகோர குரல்களால்
தீண்டுக்கிறான்...

எதுவும்
புரியாத குழந்தையாய்,
விடைபெறுகிறான்
அந்த ஊமைப்பாடகன்...

என்
மனதில் மட்டும்
விடாது வந்து மோதுகிறது
கடவுளின்
படைப்பு பற்றிய
கவலையும்...
ரணமும்...

துணையிழந்து நிற்கும் பனை நிழல்

மாரீமுத்து சிவகுமார்

உயிர் பறித்து
உடல் வதைத்து
இடம் நகர்ந்து
இனம் சுமந்து
குடை உடைந்த
வடம் நுழைந்து
குருதி மழை நனைக்கும்!

யுத்த சேட்டை
பித்த வேட்கையாகும்
புதைநில சயிக்களை
வரண்ட உதிரமாகும்!

விஷல் வீச்சு
எறிகணை பாய்ச்சல்

தலை கொய்து
முண்டம் விதைக்கும்!

பனை நிழல்
துணையிழந்து நிற்கும்
பகுத்தறிவின் என்புகள்
தூண்களாய் நிழல் தரும்?

சரமாரியாய்
குண்டுகள்
மழையை பெய்விக்கும்,
சமாதிகள்
சங்கடங் கண்டு
சுடுதியாய் பிதுங்கும்!

முகாம்களில்
சிறுகுகள் - தம்
ஒட்டிய வயிற்றை
தடவும்,
முறுக்கும் இளமைகளும்
பசியில் நசியும்!

அகதி அரண்கள்
அலைமோதி நிற்கும்
அங்கும் விஷங்கள்
ஆழமாய் பதியும்!

எங்கும் தீப்பொறி
தமிழினை கொல்லும்
ஏங்கும் தமிழினம்
எண்ணிக்கை பார்க்கும்!...

நேர் காணல்

சந்திய : த. ஞானசேகரன்

16.02.2009ல் அகவை எழுபத்தைந்தை நிறைவு செய்து பவள விழா ஆண்டில் தடம்பதித்துள்ள தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகளைக் கௌரவிக்கும் முகமாக இந்த நேர்காணல் தொடரை ஞானம் வழங்குகின்றது.

தெளிவத்தை ஜோசப்

ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் அறுபதுகளில் மேற்கிளம்பிய உத்வேகக் காலகட்டத்துடன் தன்னையும் பிணைத்துக் கொண்டு எழுத்து வாழ்வை ஆரம்பித்தவர்.

ஐம்பது வருட இலக்கிய வாழ்வு வாழ்ந்த அனுபவஸ்தர்.

தீவிரமான வாசிப்பும் தேடலும் மிக்க இலக்கிய ஆவணச் சேகரிப்பாளர்.

சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், விமர்சனம், ஆய்வு, திரைப்படக்கதை, தொலைக்காட்சி, வானொலி நாடகம் என்று தனது தளத்தை விஸ்தாரப்படுத்தி உழைத்து வருபவர்.

சாகித்திய விருது, சம்பந்தன் விருது, கலாபூஷண விருது உள்ளிட்ட பல விருதுகள், பரிசுகள் பெற்றவர்.

இவரின் நூல்களாக :-

- காலங்கள் சாவதில்லை - நாவல் - 1974
- நாமிருக்கும் நாடே - சிறுகதைத்தொகுதி - 1979
- பாலாயி - குறுநாவல்தொகுதி - 1997
- மலையகச் சிறுகதை வரலாறு - ஆய்வு இலக்கியம் - 2000 ஆகியன வெளிவந்துள்ளன. பல நூல்களின் தொகுப்பாசிரியராகவும் இருந்துள்ளார்.
- குடைநிழல் - நாவல்
- நாங்கள் பாவிக்களாக இருக்கிறோம் - நாவல்
- மலையக நாவல் வரலாறும் வளர்ச்சியும் - ஆய்வு
- இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்து இதழியல் - ஆய்வு மலையகம் என்னும் உணர்வுக்குத் தன் எழுத்தாற்றலால் உருவம் கொடுத்தவர். மலையக இலக்கியத்தின் அடையாளத்துக்கும் தனித்துவத்துக்கும் இவரின் எழுத்தும் ஆய்வுப் பணிகளும் தக்க பங்களிப்புச் செய்துள்ளன.

தி.ஞா :- தங்களுக்கு இலக்கியத்தில் ஓர் ஆர்வம், எழுத வேண்டும், எழுத்தாளன் ஆகவேண்டும் என்னும் நினைவு ஏற்படுவதற்கு காரணமாய் இருந்த சூழல் அல்லது பின்புலம் பற்றிக் கூறுங்கள்.

தேசப்படத்தில் தேடிக் கண்டுபிடிக்க முடியாத ஊவாக் கட்டவளை என்னும் தோட்டத்தில் 1934ல் பிறந்திருக்கின்றேன்.

34தான் என்று எனக்கெப்படித் தெரியும்! எங்கள் ஆளு ஜெபப்புத்தகத்தில் உள் அட்டையில் எழுதி வைத்திருக்கின்றார்கள்.

16.2.1934. இரண்டாவது மகன் ஜோசப் என்று. என்னுடைய பெயருக்கு மேலே இருக்கிறது அண்ணனுடைய பெயர் - ஞானப்பிரகாசம் 1931 என்று. எனது பெயருக்குக் கீழே மேலும் நான்கு பெயர்களை ஆளு எழுதி வைத்துள்ளார்கள். பெயர் பிறந்த திகதி இத்தியாதி விபரங்களுடன்.

அகராதி போன்ற அந்த தடித்த ஜெபப் புத்தகத்தின் சிவப்பு நிற அட்டை நாள்பட, நாள்பட நிறம் மாறி மண் நிறமாகி விட்ட நாட்களில் தான் அந்தக் கடைசி அட்டையைத் திருப்பிப் பார்க்கும் பக்குவம் எனக்கு வந்திருந்தது.

அந்தியானதும் எல்லாரும் முகம் கை கால் அலம்பி உள்ளறையில் வரிசையாக அமர்வோம். பட்டியில் இருந்து வரும் ஆளு வாசற்படியில் கிடக்கும் சாக்கில் சரக்சரக்கென்று கால்களைத் துடைத்துக்கொண்டு ஜெபப் புத்தகமும் கையுமாக வந்து எங்களுடன் முழங்காலிட்டு அமர்வார்.

இந்த ஓரத்தில் ஆளு, அந்த ஓரத்தில் அம்மா, நடுவில் நாங்கள். ஆளு தான் புத்தகமும் கையுமாக ஜெபம் படிப்பார். நாங்கள் பதில் ஜெபம் சொல்வோம்.

முழங்காலில் வலிக்கிறது என்று யாராவது தரையமர்ந்துவிட்டால் ஆளு ஒரு பார்வை பார்ப்பார்கள். முழங்கால்கள் தானாக நிமிர்ந்து கொள்ளும்.

ஜெபம் முடித்து ஆளு அம்மாவின் முன் முழந்தாளிட்டு சிலுவை வாங்கிக்கொண்டு எழுந்த பிறகு 'கடவுளிடம் மன்றாடும் போது உடல் வருந்த வேண்டும். அதற்காகத்தான் முழந்தாளிடவேண்டும்' என்று ஆளு கூறுவார்கள்.

ஜெபம் சொல்வது கூட ஏதாவது ஒரு சாமிப் படத்தை மாட்டி அல்லது ஒரு மாதா சொருபத்தை வைத்து அதன் முன் அமர்ந்து ஜெபம் சொன்னதில்லை. அந்த சின்ன இரண்டறை வீட்டில் நாளுக்கொரு இடத்திலமர்ந்து ஜெபம் சொல்லச் செய்வார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மட்டுமல்ல எல்லா இடத்திலும் கடவுள் இருக்கின்றார் என்பார்கள்.

எங்கள் ஆளுவிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள எனக்கு நிறைய விஷயங்கள் இருந்தன. மற்றவர்களுக்கு எப்படியோ தெரியவில்லை.

நான் ஆளு என்று கூறுவது எங்கள் தந்தையைத் தான். மலையகத்தைப் பொறுத்தவரை ஆளு என்கின்ற பதம் மிகவும் அந்நியமானதே. முழு இலங்கையிலும் அப்படித்தான் என்று நினைக்கின்றேன். ஆனாலும் தமிழ்நாட்டில் கிறிஸ்தவர்கள் அதிலும் குறிப்பாக உயர்வகுப்பினர் அப்பாவை ஆளு என்றே அழைக்கின்றனர். அது ஒரு பாரம்பரிய பண்பாட்டு மரபு. அங்கிருந்து வந்தவர்கள், இவைகளை எல்லாம் சுமந்துகொண்டேதான் வந்தார்கள்.

ஒரு சில தமிழ் அகராதிகளைப் பாருங்கள். ஆளு என்று சொல்லுக்கு தந்தை, தகப்பன் என்று பொருள் கூறுகின்றன.

ஆனாலும் தோட்டத்தில் ஆளு என்று அப்பாவைக் கூப்பிட்டதால் அது என்ன ஆனா ஆவன்னா என்று நண்பர்கள் கேலி செய்தார்கள்.

எங்கள் ஆளு தோட்டத்துப் பாடசாலை ஆசிரியர். இந்தியாவிலிருந்து கோச்சேறி கப்பலேறி பிறகும் கோச்சேறி ஓடிவந்ததே இந்த ஊவாக்கட்டவளையின் வாத்தியார் உத்தியோகத்துக்காகத்தான்.

தோட்டத்துப் பாடசாலைகள் பற்றியும் வாத்தியார்கள் பற்றியும் கல்வி பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர்கள் நிறையவே கூறியுள்ளார்கள். அதில் குறிப்பாகத் தோட்டத்துப் பாடசாலை ஆசிரியர்களின் மிகக் குறைவான சம்பளம் பற்றியும் குறிக்கின்றனர்.

ஆளுவுக்குத் தோட்டம் கொடுத்த சம்பளம் நூறுரூபாய். அதில் தான் குடும்பம் நடக்கவேண்டும். முப்பதுகளில் நூறு ரூபாய் என்பது பெரிய காசுதான் என்றாலும் தனி ஒருவருக்குச் சரி. எட்டுப்பேர் கொண்ட குடும்பத்துக்கு?

இருந்தும் அவர் மிக அற்புதமாகக் குடும்பம் நடத்திக் காட்டினார்.

ஹாலி-எல்லை (HALI-ELA) கடந்து பதுளையின் நகர்ப் பாடசாலைக்கு எங்களை அனுப்பிப் படிக்க வைத்தார். சம்பளத்தைத் தவிரவும் கிம்பளம் அது இதுவென்று வேறு வருமானம் தேடிக்கொள்ள வாய்ப்பில்லாத உத்தியோகம் இந்தத் தோட்டத்து வாத்தியார் வேலை.

ஆனாலும் ஆளு தன்னுடைய கடுமையான உழைப்பால், நேர்மையால் நெறிப்படுத்திக்கொண்ட தனது வாழ்க்கை முறைமைகளால் மிகக் கண்ணியமாகத் தனது குடும்பத்தை நடத்திக் காட்டினார்.

தோட்டத்துப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து எங்கள் வீடுவரை நிறைய காலியான நிலம் கிடந்தது. சலசலத்தோடும் தண்ணீர்க்கான் இருந்தது.

காய்கறித்தோட்டம், சேனைப்பயிர்ச்செய்கை, மாடு, ஆடு, கோழி வளர்த்தல் என்று தன்னுடைய உத்தியோக வருமானக் குறையை மிகவும் கண்ணிய மாகவும், நேர்மையாகவும் செய்து கொண்ட அவரது உழைப்பு ஆச்சர்யத்திற்குரியது.

எங்கள் ஆளு ஒரு கடுமையான உழைப்பாளி. தோட்டம் நிறைந்த காய்கறி, சேனை நிறைந்த மரவள்ளி, சோளம், குரக்கன், கொள்ளு என்று பருவங்களுக்கேற்ற பயிர்வகைகள், பட்டி நிறைந்த பசுக்கள், பால், தயிர், மோர், நெய் என்று.

'பாடசாலையின் நான்காம் ஐந்தாம் வகுப்பின் வளர்ந்த மாணவர்கள் வாத்தியாரின் காய்கறித் தோட்டத்திலும், மாணவிகள் சமையலறையிலும் வேலை செய்வார்கள்' என்பது போன்ற ஆய்வாளர்களின் கூற்றுக்களுக்கும் குறிப்புக் களுக்கும் எதிர்மறையாகவும், விதிவிலக்காகவும் வாழ்ந்து காட்டியவர் அவர்.

எங்கள் எட்டுப்பேரைத் தவிர்ந்த எவரையுமே அவர் தோட்டத்துக்குள்ளோ, சேனைக்குள்ளோ, பட்டிக்குள்ளோ வரவிட்டதில்லை. நமது வேலைகளை நாமே செய்ய வேண்டும் என்னும் குறிக்கோள் ஆளுவினுடையது.

பீடி, சிகரட், வெற்றிலை, மதுவகைகள் என்று எதையுமே அவர் தொட்டதில்லை.

வார்த்தைகளால் அன்றி வாழ்க்கையால் வாழ்ந்து காட்டிய விதத்தால் எங்கள் ஆளு எனக்கு ஓர் உதாரணமாகவும் ஊக்கமளிக்கும் சக்தியாகவும் இருந்திருக்கின்றார்.

பிந்திய காலங்களில் நான் வாசித்து மகிழ்ந்த நால்களின் அப்பாக்களில், மிகவும் குறிப்பாக சுந்தர ராமசாமியின் புளிய மரத்தின் கதையில் வரும் முதியவரில், ஜெயமோகனின் டார்த்தீனியம் குறு நாவலில் வரும் மாடு குளிப்பாட்டும் அப்பாவில் நான் ஆளுவைக் கண்டு வியந்திருக்கின்றேன்.

மாலைவேளைகளில் வேஷ்டியை முழங்கால் வரை சுருட்டி ஒரு முனையை கால்களுக்கிடையில் நுழைத்து, பின்னால் சொருகிவிட்டு வெறும் மேலுடன் அவர் தோட்டத்துக்குள் நிற்கும் ஆகிருதியோ அலாதி அழகு.

தோட்டத்துத் துரை பள்ளிக்கூட வளவில் காரை நிறுத்திவிட்டு மாஸ்டர் என்று பலத்துக் குரல் கொடுத்தால் எங்கள் மாடுகள் சிலிர்த்துக் கொள்ளும். அலட்டிக் கொள்ளாமல் ஆளு 'எஸ் சர்' என்று பதில் குரல் கொடுத்துவிட்டு வேகமாக வீட்டுக்கு வந்து ஒரு சட்டையை மாட்டியவண்ணம் காரை நோக்கி நடப்பார். வேஷ்டி தரை கூட்டிக் கொண்டிருக்கும்.

திரும்பி வந்து அம்மாவிடம் குசுகுசுப்பார். ஐந்து போத்தல் நெய்ப்பையுடன் மறுபடியும் மேலே நடப்பார். காரில் துரைசானியும் இருக்கும். எங்காவது விருந்தாட செல்வார்களாக இருக்கும்.

அம்மாவின் கையில் நூறு ரூபாவைக் கொடுத்துவிட்டு மறுபடியும் வேஷ்டியை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு தோட்டத்துக்குள் நுழைந்து விடுவார்.

நூறு ரூபாய் என்றதும் ஒரு மாதச் சம்பள மாயிற்றே என்று யாரும் கணக்குப் போட்டுவிடக்கூடாது.

இந்த ஐந்து போத்தல் நெய்க்காக ஆளுவும் அம்மாவும் இந்தப் பசுக்களுக்கும் பட்டிக்குமாக ஒரு ஆறேழு மாதம் உழைத்திருப்பார்கள். பாலாகக் குடித்தது போக, உறையிட்டு மோர் கடைந்து ஒரு கையளவு வெண்ணெய் உருட்டி சேர்த்துச் சேர்த்துச் சேர்த்து...
அம்மா நெய் உருக்கும் பக்குவமே ஒரு கலை. முருங்கை இலைபோட்டு கருக்க கருக உருக்கி பொன்னிறத்தில் வடித்து போத்தலில் ஊற்றி... அம்மாவின் நெய்வாசனை மைல் கடந்து பதுளை வரையும் வீசியுள்ளது. கடை முதலாளிகள் கூட தேடி வருவார்கள்.

எங்கள் ஆளு மிகவும் அன்பானவர். எங்களுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்.
இரவில் தூங்கப் போகுமுன் ஏதாவது கதை வாசிப்பார். விளக்கைச் சுற்றிப் பாயில் அமர்ந்து நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்போம். அம்மா உட்பட! வீரகேசரியின் தினசரித் தொடர்கதைகளாக அவைகள் இருக்கலாம் என்று இப்போது யூக்கிகின்றேன்.

நமது சோ. சிவபாதசந்தரமும், புதுமைப்பித்தன் காலத்து சிட்டியும் சேர்ந்தெழுதிய தமிழ் நாவல் நூறாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும் என்னும் நூலில் எச். எச். நெல்லையாவின் வீரகேசரியின் விற்பனைக்காக எழுதப்பட்ட தினசரித் தொடர்கதை பற்றியும் பேசுகின்றனர்.

முப்பதுகளின் காலையிலிருந்து நாற்பதுகளின் அந்தி வரை இப்படி நிறைய நாவல்களை நெல்லையா வீரகேசரியில் எழுதியுள்ளமையை இதனுடன் இணைத்துப்பார்த்தால் ஆளு எங்களுக்கு வாசித்துக் காட்டியதில் இதில் ஏதாவது ஒன்றாகவும் இருக்கலாம் என்னும் நினைவு எழுகிறது.

எங்கள் ஆளுவும் எங்கள் குடும்பமுமே ஒரு பக்கலைக்கழகமாகி என்னைச் செப்பனிட்டு எனக்குள் ஒரு எழுத்தாளனை, இலக்கியக்காரனை மெதுமெதுவாக உருவாக்கி இருக்கிறது என்று எண்ணுகின்றேன்.

தி.ஆ :- தீவிரமான வாசிப்பு என்னை எழுதத் தூண்டியது என்றெல்லாம் கூறாமல் உங்கள் தந்தையின் வாழ்வுமுறை உங்களை உருவாக்கியுள்ளதாக ஒரு வித்தியாசமான முறையில் கூறியுள்ளீர்கள். உங்கள் ஆளுவின் பூர்வீகம் பற்றி அவர் ஏன் இலங்கைக்குப் புலம்பெயர்ந்தார் என்பது பற்றிக் கூறுங்கள்?

எங்கள் ஆளுவின் சொந்த ஊர் திருச்சி. சூசையப்பர் கல்லூரியில் (Trichy St. Joseph's College) பத்தாவது வரை படித்தவர். அம்மா இறந்து விட்டதால் அவரது ஆளு இரண்டாவது திருமணம் செய்துள்ளார். சித்தியின் கொடுமைகள் காரணமாக வீட்டை விட்டு ஓடிவிடவேண்டும் என்னும் மனநிலையிலேயே இருந்திருக்கின்றார்.

அங்கேயே எங்காவது ஓடிப்போனால் தேடி வந்து அடித்திழுத்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள் என்பது தெரியும். ஆகவே எங்காவது கண்காணாத சீமையே ஒரு ஓடிவிடவே நினைத்துள்ளார்.

கண்காணாத சீமையாகக் கண்டிச்சீமையே அமைந்து விட்டது.
ஒரு இடப்பெயர்வுக்கான காரணிகளாக இரண்டைக் குறிப்பிடுகின்றார்கள் சமூகவியலாளர்கள்.
ஒன்று ஈர்க்கும் சக்தி - (Pulling Factor) நாம் குடியேறும் நாட்டின் ஈர்ப்பால்-கவர்ச்சியால் நடைபெறுவது.
மற்றது தள்ளும் சக்தி - (Pushing Factor) நாம் இருக்கும் இடத்தின் சங்கடங்களால் விரட்டப்படுவது.
இலங்கையில் ஈர்ப்பால் ஆளு புலம்பெயரவில்லை என்பது புலனாகிறது.

திருச்சி ரயில் நிலையம் என்பது ஒரு பெரிய சந்தி (Junction). ஒரு நாலைந்து ஊர்களில் இருந்து ஓடிவரும் ரயில்கள் சந்தித்து மாறும் இடம்.
இலங்கைக்கு ஆள் கட்டும் ஏஜெண்டுகள் திருச்சி ரயில் நிலையத்திலும் விளம்பரம் வைப்பதுண்டு. இன்னாருடன் இப்படித் தொடர்பு கொள்ளவும் என்று.
ஊவாக்கட்டவளைக்கு ஒரு ஆசிரியர் தேவை என்னும் விளம்பரம் ஆளுவின் ஓடிப்போ ஓடிப்போ என்று உறுத்திய மனதின் வலியால் தேடித் திரிந்த கண்களில் பட்டுவிட்டது. மனத்துணிவுடன் வந்து சேர்ந்து விட்டார்கள்.
1997ல் துரைவி வெளியிட்ட எனது பாலாயி என்னும் குறுநாவல் தொகுதியினை எனது ஆளுவுக்கும் அம்மாவுக்கும் பின்வருமாறு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளேன்.

“தேயிலைத் தோட்டத்துக்கு வாத்தியார் தேவையென்று திருச்சி ஸ்டேஷனில் தொங்கிய போர்ட் கண்டு சித்திக்குத் தெரியாமல் திருட்டுத்தனமாய் ரயிலேறி ஊவாக்கட்டவளை எனும் தோட்டத்துக்கு ஓடிவந்து வாத்தியாராகித் திரும்பவும் ஊர்சென்று திருமணம் முடித்து அம்மாவுடன் திரும்பிவந்து ஊவாக்கட்டவளையையே தனது ஊர் உலகமாக்கிக் கொண்டு மலைநாட்டான் என்னும் என் பெருமைக்கும் அதன்பின் தெளிவத்தை என்னும் என் பெயருக்கும் மதிப்புக்கும் வித்தாய் இருந்து இன்று தெய்வமாகிப் போய்விட்ட ஆளு சந்தனசாமிப்பிள்ளைக்கும் அம்மா பரிபூரணத்துக்கும் என்று சமர்ப்பித்துள்ளேன்.”

(தொடரும்)

கலைச்செல்விக் காலம் தற்ப

9. பொங்கல் மலர்

அன்புமணி, யாழ்நங்கை, கே. டானியல் ஆகியோரின் சிறுகதைகள், ஐயன்னா, ச. பத்மநாதன் ஆகியோரின் கவிதைகள், ந. சஞ்சீவி, கொழும்பு சிவம், புதுமைலோலன், வி. சுப்பிரமணியம் ஆகியோரின் கட்டுரைகள், கண்டதும் கேட்டதும் (கலை, இலக்கிய நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு) அறிவரங்கம், உனக்காக, கண்ணே என்ற என் நாவலின் முதலாவது அத்தியாயம் முதலியவை “கலைச்செல்வி”யின் ஏழாவது இதழான பொங்கல் மலரில் இடம்பெற்றன. பிற்பிறையாளில் “சிரித்திரன்” சஞ்சிகை மூலம் சாதனை படைத்த “சிவாஜி”யின் “ஸ்புட்னிக் பொங்கல்” - கருத்துப்படம் மலருக்குப் பொலிவூட்டியது. தரமான - அழகான மலர் என்பதற்குப் பொருத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் உருவாக்கப்பட்ட இம்மலர், இலக்கிய ரீதியாக மட்டுமல்லாமல் பொருளாதார ரீதியாகவும் எமக்குத் திருப்தியளித்தது. சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கி ஓர் ஆண்டுக்கூட முடிவறாத நிலையில், 22 விளம்பரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது ஒரு சாதனைதான்!

மட்டக்களப்பு மக்கள் ஆண்டுதோறும் பெருந்திரளாகக் கலந்துகொள்ளும் “மாமாங்கம் தீர்த்த த்திற்குத் தானும் செல்ல வேண்டும்” என்ற அடக்கமுடியா ஆசைக்கும் குடும்பப் பொருளாதாரம் காரணமாக, தன்னுடைய தகப்பனின் சைக்கிள் கடையிலே அன்று முழுவதும் நின்று வேலை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்குமிடையே சிக்கித் தவிக்கும் ஏழைச் சிறுவன் ஒருவனின் ஏக்கத்தையும் விரக்தியையும் வாசகர்களிடம் தொற்ற வைப்பதில் அன்புமணி வெற்றிகண்டுள்ளார். அன்புமணியின் இந்தக் கதை “கலைச்செல்வி”யில் இடம்பெற்றதற்குச் சற்று முன்பின்னாக, தமிழ்நாட்டுக் “கலைக்கதிர்” அறிவியல் இதழிலும் வெளிவந்தது. ஒரு கதையை ஒரே சமயத்தில் இருவேறு சஞ்சிகைகளுக்கு அவர் அனுப்பிவிட்டாரே எனக் குறைப்பட்டுக்கொண்டிராமல் நல்ல ஒரு கதையைக் “கலைச்செல்வி”யில் வெளியிடக் கிடைத்த வாய்ப்பை எண்ணி மகிழ்ந்தேன். அந்தக் கதை பற்றிய “கலைக்கதிர்” ஆசிரியரின் கணிப்பும் என் கணிப்பும் ஒரே மாதிரியாக இருந்ததை நினைத்தும் நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

எழுத்துத் துறையில் நம்பிக்கையுடன் முன்னேறி வருகின்றார் ஆரையம்பதி அன்புமணி. வீரகேசரி, சுந்திரன் ஆகியவற்றில் கதைகள், ஹாஸ்யக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். “மாமாங்கம்” தீர்த்தத்தில் சோகம் பொங்கி வழிகின்றது.

“கலைச்செல்வி”யின் முதல் இதழில் வளரும் எழுத்தாளராக அறிமுகமான “யாழ்நங்கை” “பெரியவன்” கதையை எழுதித் தான் பெரிய எழுத்தாளராகிவிட்டதை நிரூபித்தார். சில விமர்சகர்களின் பார்வைக்குப் பத்திரிகைகரகக் கதை போல் தோற்றமளித்தாலும், இது தரமான சிறுகதை என்பதே என் கணிப்பு. தம்பியின் காதலை நிறைவேற்றுவதற்காகத் தன் காதலைத் தியாகம் செய்யும் பாஸ்கரன் போன்றவர்கள் கற்பனை உலகத்துக்கு

மட்டுந்தான் சொந்தமானவர்களல்ல, நிஜ உலகிலும் பலர் இருக்கின்றனர்.

டானியலின் “விடிநிலா” கதையின் நாயகன் யாழ்ப்பாணத்தில் தேநீர்க்கடை நடத்திய அபூகாமி-பொடிநோனா தம்பதியின் மகனாக, சந்திரசிறி என்ற பெயருடன் பிறந்து, அநாதையாகி, பின்னர் நாகம்மா செல்லத்துரை ஆகியோரால் சந்திரன் என்ற பெயரில் வளர்க்கப்பட்டவன். மரணப்படுக்கையிலிருந்து வளர்ப்புத்தாயின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக, தன்மீது மட்டற்ற அன்பு செலுத்திக் கல்வி கற்பித்த ஆசிரியர் ஆறுமுகத்தின் பணத்தைத் திருடியதையும், தானாகவே அந்தத் திருட்டை ஒப்புக் கொண்டு ஆசிரியரிடம் மன்னிப்புக் கோருவதையும், சம்பளத்தை இழந்த காரணத்தால் ஆறுமுகம் தன் மனைவியையும் இழப்பதையும் அதே நேரத்திலே சந்திரனின் வளர்ப்புத் தாயும் மரணமடைவதையும் கதையாக்கியுள்ளார் டானியல். சம்பவங்களை மட்டும் பார்த்தால் இதையும் ‘பத்திரிகை ரகம்’ என்றே சிலர் கூறுவர். ஆனால், சம்பவங்கள் கோக்கப்பட்ட விதமும் கதையின் நடையும் டானியலின் சிறந்த சிறுகதைகளுள் ஒன்றாக இதை உயர்த்தி விடுகின்றன.

கே. டானியல்: தொழிலாளியான டானியல், ஓய்வு நேரங்களில் பேனா பிடித்து, நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கதைகளைப் படைத்துள்ளார். பல கதைகள் பரிசு பெற்றவை. ஈழத்துப் பத்திரிகைகளிலும் சென்னை “சரஸ்வதி” யிலும் எழுதி வருகின்றார்.

தனக்கே உரித்தான அடக்கத்துடன், தயக்கத்துடன் தன்னுடைய எழுத்துலக அனுபவங்கள் - அறுவடைகளைப் பற்றி “எழுத்துலகில் நான்” தொடரில் சம்பந்தன் எழுதினார். முதன்முதலில் அவர் எழுதி “ஆனந்த விகடன்”க்கு அனுப்பிய “தாராபாய்” அவரிடமே திரும்பி வந்துவிட்டது. எவ்வித திருத்தங்களையும் செய்யாமலே “கலைமகள்” இதழுக்கு அந்தக் கதையை அனுப்பினார். பிரசுரிக்கப்பட்டுவிட்டது. “அடிக்கடி

எழுத எனக்கு மனம் வருவதில்லை. எப்பொழுதாவது ஆசை வரும். கற்பனை தோன்றும்போதே அந்த ஆசை வருவதுண்டு. கதை எழுத ஆரம்பித்தால், இரவு முழுதுமே தூங்காமல் எழுதிவிடுகிற பழக்கம் என்னுடையது. அப்படி எழுதி முடித்த பிறகு பலதடவை திருப்பித் திருப்பி எழுதுவேன். வசனங்கள், பிரயோகிக்கும் சொற்கள் சம்பந்தமாக என்னை நானே திருப்பிப்படுத்துவது என்னளவில் எப்போதுமே பெரிய பிரச்சினையாக இருந்தது - இருக்கின்றது” என்கின்றார் சம்பந்தன். அவசரக் கோலத்தில் அள்ளித் தெளிப்பவர்களுக்குச் சம்பந்தனின் அனுபவம் வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடும்.

“பல்லை முறித்துப் பாரதம் எழுதிய பின்னையார், எல்லோர் கணக்கையும் ஒழுங்காக எழுதும் சித்திரபுத்திரர் - இப்படி எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள் இருக்கின்றார்கள் அமரருலகிலே! இவர்கள் சேர்ந்து மகாநாடு நடத்தினால்...” என்ற அறிமுகக் குறிப்புடன் தேவருலகில் பேனா நண்பர்கள்” என்ற நகைச்சுவைக் கட்டுரை வெளிவந்தது. கொழும்பு சிவம் இந்தக் கட்டுரையின் ஆசிரியர்.

தமிழ் இலக்கிய உலகிலே கல்கி ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு அழியா ஓர் இடம் உண்டு. சிக்கல் நிறைந்த அரசியல், பொருளாதார விஷயங்களைச் சாதாரண மக்களும் விளங்கிக்கொள்ளும்படி எழுதும் ஆற்றல், நகைச்சுவை விரவிய நடை, தமிழ்ப் பண்பாடு, தெய்வ பக்தி, தேசபக்தி போன்றவற்றின் சிறப்பைப் பிரதிபலிக்கும் சம்பவங்களை இணைத்துக் கதைகளை அமைக்கும் போக்கு முதலியவற்றால் மிகப்பெரிய வாசகர் கூட்டமொன்றைத் தனதாக்கிக் கொண்ட எழுத்தின் வேந்தனாக மிளிர்ந்தவர் அவர். அவர் எழுதிய “சிவகாமியின் சபதம்”, “பார்த்திபன் கனவு”, “அலை ஓசை” போன்ற நாவல்களைப் பகிரங்கமாகக் “கிண்டல்” பண்ணுவதன் மூலம், தம் இலக்கிய மேதாவித்தனத்தை நிரூபித்துவிட்டதாகப் பெருமைப்படும் பலர், அவருடைய அந்தரங்க இரசிகர்களே. எழுத்தில் அவர் போற்றிப் பாராட்டிய பண்புகளை அவருடைய சொந்த வாழ்க்கையிலும் கண்டு மகிழ்ந்த பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர் ந. சஞ்சீவி எழுதிய “எழுத்திலும் பெரிய இதயம்” என்ற கட்டுரை வாசகர் பலரின் வரவேற்பைப் பெற்றது. இந்தக் கட்டுரையைக் “கலைச்செல்வி” க்கென்றே பேராசிரியர் எழுதியனுப்பியதும், இந்த மலருக்கென “அகிலன்” வாழ்த்துச் செய்தி ஒன்றை அனுப்பியதும் “கலைச்செல்வி” என்ற ஒரு புதிய - சிறிய - ஈழத்துச் சஞ்சிகையின்பால் அவர்கள் வைத்திருந்த மதிப்பின் பிரதிபலிப்பாகவே கொள்ளத்தக்கவை.

கலை, இலக்கியத்துக்கு அப்பால், மக்களுக்குத் தேவையான பலவற்றைக் காலத்துக்குக் காலம் “கலைச்செல்வி” வெளியிட்டது எனச் சென்ற கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியின் உப அதிபராகப் பணியாற்றியவரும் புவியியல் அறிஞருமான திரு. சிவசுப்பிரமணியம் எழுதிய புவியியல் வளிமண்டலமும், வானிலையும் என்ற தலைப்பிலான தொடர்கட்டுரையின் முதற் பகுதியும் இந்த மலரில் இடம்பெற்றது.

“கல்விக் கூடத்திற்” கந்தசாமியாக விளங்கும் அன்பர் பேனா உலகிலும் பேச்சுலகிலும் “புதுமைலோலனா” கப் பிரபலமானவர். அழகான சொல்லுக்கு, அதிசயிக்கத்தக்க வேகம், உணர்ச்சியைத் தொடும் ஓசை நயம் - இவரது பேச்சின் முக்கிய அம்சங்கள் இவை. “வாழ்மிடம் வண்ணார்பண்ணை” என்ற அறிமுகக் குறிப்புடன் வெளிவந்தது “ஈழத்துத் தலைசிறந்த பேச்சாளர்கள்”. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, வித்துவான் வேந்தனார், வித்துவான் க. ந. வேலன், வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன், பண்டிதர் சத்தியதேவி துரைசிங்கம்,

மட்டக்களப்பு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் செ. இராசதுரை, வட்டுக்கோட்டை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் அ. அமிர்தலிங்கம், கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி ஆசிரியர் வ. பொன்னம்பலம், நாவலாசிரியர் சுயா இளங்கீரன், விடிவெள்ளி க. பே. முத்தையா, தேவன் - யாழ்ப்பாணம், க. சிவராமலிங்கம், நாவேந்தன், டி. எம். பீர்முகம்மது ஆகிய தான் நேரிற் கேட்டு இரசித்து மகிழ்ந்த பேச்சாளர்களைப் பற்றி ஒவ்வொருவரினதும் சிறப்பம்சங்கள் பற்றிச் சுவையாகப் “புதுமைலோலன்” எழுதியிருந்தார். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ஆ. முத்துசிவன் அவர்களின் “பாலைப் பொழிந்து தரும் பசுவைப் போல், ஞானத்தைப் பொழிந்து தரும் பேச்சாளர்களே நாட்டின் தூண்கள்” என்ற கருத்துரையுடன் கட்டுரை நிறைவெய்தியிருந்தது.

“அமுது செய்வோம்” கவிதையை “ஐயன்னா”வும் “சாய்ந்தாடு” - பாலர் கவிதையைச் ச. பத்மநாதனும் எழுதியிருந்தனர்.

வாசகர்கள் பலர் “கலைச்செல்வி” யை விமர்சித்து எழுதியதும் - அடிக்கடி எழுதியதும் - ஒளிவு மறைவின்றி எழுதியதும், “கலைச்செல்வி” யைச் செம்மையாக நடத்துவதற்குப் பேருதவியாக இருந்தன. அக்கால வாசகர்களைப் பற்றி இக்கால வாசகர்கள் அறிவதற்கு ஆவலாயிருப்பார்கள் என்பதாற் சிலவற்றை இங்கே சேர்த்துள்ளேன். கடிதங்களின் முக்கியமான பகுதிகளே இடம்பெற்றன என்பதும், தலைப்புக்கள் ஆசிரியர் குழுவினரால் இடப்பட்டன என்பதும் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியவை.

மறதியோ!

விமர்சனப் போட்டி இரண்டு முறை அடிபட்டது. பின் அதைப் பற்றிய பேச்சையே காணவில்லையே! ஆசிரியர் மறதிக்காரரோ? திருநெல்வேலி - க. பரராஜசிங்கம்

தொடரே! நீ நீள்க!

தொடர்கதை ஒவ்வொரு இதழிலும் எட்டுப் பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் அமையவேண்டும். மூன்று பக்கத்தில் ஒரு அத்தியாயத்தை நிறுத்தினால் “பொச்சம்” தீராது. யாழ்ப்பாணம் - தேவன்.

எல்லை இல்லா இன்பம்.

“கலைச்செல்வி” தமிழகமெங்கும் தளிர்நடை போட வேண்டும். அதற்கு எல்லை வகுக்கக்கூடாது. கலையுள்ளங் கொண்ட ஒவ்வொரு தமிழரும் விரும்பிப் படிக்கும் இலக்கியப் பத்திரிகையாக வேண்டும். குலசேகரப்பட்டினம் - எம். செல்வம்

ஏன் படைத்தாய்?

“ஏன் படைத்தாய்?” - சிறுகதைத் தொடர் முடிவை “வரதர்” வாய்க்கு வந்தபடி எழுதியுள்ளார். இரத்தினபுரி - முபொன்னம்பலம்

எழுத்துலகில் நாம்!

எழுத்துலகில் நாம் அம்சம் வரவேற்கத்தக்கது. இவ்வரிசை தொடரும் என்று எண்ணுகின்றேன். யாழ்ப்பாணம் - இளங்கீரன்.

இனி அடுத்த இதழில்

குறிஞ்சித் தென்னவனின் மகள் குமுறுகிறார்!

திரு. சாரல் நாடன் அவர்களை முதல் முதலில் என் ச கோ த ர ரி ன் திருமணத்தின் போது தான் சந்தித்தேன். திருமல்லிகை சி. குமார் அவர்கள் சாரல்நாடனின்

முகவரியைக் கொடுத்து அவரை உங்கள் சகோதரர் திருமணத்துக்கு அழையுங்கள் என்றார். எனது கணவர் திருமண அழைப்பினை சாரல் நாடன் வீட்டுக்குச் சென்று கொடுத்து வந்தார். அத் திருமணத்துக்கு வந்து கலந்துகொண்டார். எங்கள் தந்தையின் நண்பர் அல்லவா!

அப்போது எம்மிடம் குறிஞ்சித்தென்னவனின் கவிச்சரங்கள் நூல் வெளியீட்டு விழா இருப்பதாகவும் அவ் விழாவில் உங்கள் குடும்பத்தினரும் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும் கூறினார். 5 மாதங்களின் பிறகு அவ் விழாவுக்கான அழைப்பிதழ் கிடைத்தது. என் குடும்பத்தினர் அனைவரும் சென்றோம். அட்டன்

மாநகர சபை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. கூட்டம் பெரிதாக இல்லை. கவிச்சரத்தை விமர்சிக்க வந்தவர்கள் சிலர் கடிதங்களைப் பற்றித்தான் விமர்சனம் செய்தார்கள். C.W.F. உறுப்பினர் திரு.

1. நூலில் சாரல் நாடன் தனது வள்ளல் தனத்தை வெளியிட்டு இருந்ததை எண்ணி எனது குடும்பத்தினர் அதிர்ச்சியடைந்தனர்.
2. எரிகின்ற தீயில் எண்ணெய் ஊற்றுவதுபோல் அமைந்திருந்தது ஞானத்தில் உங்கள் கடிதம்.
3. தவறை திருத்திக்கொள்வது தவறுசெய்தவர்க்கு நல்லது.

மோகன் சுப்பிரமணியம் நூலின் விமர்சனம் பற்றி கார சாரமாக பேசி விட்டார். விழாவின் இடையிலே மூன்று நூல்கள் என்னிடம் வழங்கினார்கள், நானும் நன்றி கூறினேன்.

சாரல் நாடன் கூறிய பதில் உரையிலே மோகன் சுப்பிரமணியம் கூறிய கருத்துக்கு சில தவறுகளை சமப்படுத்தி விட்டார். அதன் போது பேசிய சாரல், தென்னவன் கவிச்சரங்களுக்கு ரூபாய் 50000 பணப் பரிசு கிடைத்ததாகவும் கூறினார். அத்தோடு நன்றியுரையுடன் விழா நிறைவுபெற்றது. நாம் வீடு வந்து நூலினை கவைக்க, நூலில் சாரல் நாடன் தனது வள்ளல் தனத்தை வெளியிட்டு இருந்ததை எண்ணி எனது குடும்பத்தினர் அதிர்ச்சியடைந்தனர். இலக்கிய வாதிகளில் இப்படியும் நண்பர்களா எனது தந்தைக்கு என்று வேதனையடைந்தோம்.

இதன் பின்னர் நவம்பர் மாதம் 30ம் திகதி தினகரனில் ரிஷி அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை, அடுத்த டிசம்பர் மாதம் 7ம் திகதி வெளிவந்த கட்டுரைகளை பார்த்து விட்டு சாரல் நாடன் மனைவி என்னிடம் தொலைபேசியில் கதைக்க வேண்டும் என்றார். இடையில் கொட்டகலை செல்ல இருந்தமையால், கடையில் கண்ட அவர்கள் என்னிடம் கதைத்தார்கள். என்னை வீட்டுக்கு அழைத்தார்கள். சாரல் நாடனும் மனைவியாரும்

என்னிடம் பத்திரிகையாளர்கள் உங்களிடம் கலந்து பேசினால் நீங்கள் என்ன பதில் கொடுப்பீர்கள் எனக் கேட்டனர். “ஐயா நான் உண்மையைச் சொல்வேன்” எனக் கூறினேன். நான் கேட்டேன், “ஐயா உங்களின் அணிந்துரையில் என் தந்தையான தென்னவனுக்கு தேயிலைத்தூள் மற்றும், பணம், உடை, பாதணிகள் வழங்கியதாகக் குறிப்பிட்டு உள்ளீர்களே அது எங்கள் பண்பாட்டுக்கு ஒவ்வாதவை” என்றேன். அதற்கு சாரல் கூறினார், என்னுடைய நட்பை வெளிப்படுத்தினேன் என்றார். அவர் என்னிடம் 10000 ரூபா காசோலை தருகிறேன் மிகுதி தொகையை முழுமையாகத் தரமாட்டேன், அரைவாசி தருகிறேன் என்றார். அக் காசோலையை வாங்க மறுத்துவிட்டேன். அதற்கு சாரல் மனைவி, “தாமரை நீங்கள் ஒரு கடிதம் எழுத வேண்டும் பத்திரிகைக்கு; புத்தகம் சம்பந்தமான விடையத்தை புத்தகத்தோடு எழுதுங்கள். எங்களையும் குறிஞ்சித் தென்னவன் குடும்பத்தினரையும் சம்பந்தப்படுத்த வேண்டாம் என்று உங்கள் பதிலை எழுதுங்கள்” என்றார்கள். அதற்கு, “அம்மா, உண்மை நிலை என்ன என்று எழுத மாட்டேன்” என்று பதில் கூறி, வீடு திரும்பினேன்.

ஒருநாள் திரு. நேசமணி அவர்கள் வீடு வந்து தென்னவன் கவிச்சரங்கள் சமரசப் பேச்சு நடத்தி ஒரு முடிவுக்கு வருவதாகவும் இரு தரப்பினர்களுக்கும் இடையே உள்ள பிரச்சனையை தீர்ப்பதாகவும் அட்டன் C.W.F. காரியாலயத்தில் எமது பேச்சுவார்த்தைகளை முடிவு செய்வோம் என்றார். இதில் ஒரு குழு செயல்பட உள்ளது. இதில் ஓ.எ. இராமையா தலைமையில் இக் குழு செயல்பட்டது. இதில் என் கருத்தினை முன்வைத்தேன். இதில் சரியான முடிவு கிடைப்பதாக நம்பிக்கை இல்லை, முடிவில் வீடு திரும்பினேன்.

திரு. அந்தனி ஜீவா அவர்கள் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு இப் பிரச்சனையை தீர்க்க 07ம் திகதி பெப்ரவரி மாதம் தென்னவனின் 10வது ஆண்டு நிறைவு நாளை நடத்த போவதாகவும் கொட்டகலை, ஃபோவர்ட் அலுவலகத்தில் இவ் விழா நடைபெறும், இதில் மாண்புமிகு வி. புத்திரசிகாமணி ஐயா அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்று கவிச்சரங்களுக்கு கிடைத்த பரிசுகளை தென்னவன் ஊரான லபுகலைக்கு கொண்டு வந்து கையளிப்பதாகவும் உறுதியளித்தார். இத்தோடு இப் பிரச்சினையும் முடிவு பெற வேண்டும் என்றார்.

பிறகு பெப்ரவரி 2009, 105வது ஞானம் சஞ்சிகையில் சாரல் நாடன் எழுதிய கடிதத்தை வாசித்தேன். தென்னவன் நூல் சர்ச்சை ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்பது எங்கள் குடும்பத்தினரின் விருப்பமும் அனைவரின் எதிர்பார்ப்பும் அதுவே.

குறிஞ்சி தென்னவன் மறைந்து 11 ஆண்டுகள் முடிந்து விட்டன. அவரின் கவிதைகளைத் தேடி அச்சில் போட்டு புத்தகமாக தந்த சாரல் நாடன் அவர்களுக்கு நன்றி. ஐயா எங்கள் உயிர் உள்ள வரை மறக்க மாட்டோம், நன்றி மறந்தவர்கள் அல்ல தென்னவன் குடும்பம். எரிகின்ற தீயில் எண்ணெய் ஊற்றுவது போல் அமைந்து இருந்தது, ஞானத்தில் உங்கள் கடிதம். தென்னவனை படிக்காத ஏழைக்கவிஞன். அவர்களின் பிள்ளைகள் மாத்திரம் எப்படி படித்து பட்டம் பெற்று இருப்பார்கள்? நாங்கள் படிக்காதவர்கள் தான், ஆனால் பண்பு அற்றவர்கள் அல்ல என்பதை தாங்கள் உணர வேண்டும். தென்னவன் கவிதைகள் தேடித் தொகுக்க தென்னவன் குடும்பம் உதவ வில்லை என்பது உண்மை. எங்களைக் கேட்டா இக் கவிதைகளை வெளியிட்டீர்கள்?

எங்களது இல்லம் உங்களுக்குத் தெரியுமா? எத்தனை முறைகள் வந்தீர்கள் எங்கள் இல்லம்? ஆபத்தை எதிர்பார்த்து இருப்பது தென்னவன் குடும்பம் அல்ல, சாரல் நாடன் அவர்களே. நாங்கள் புலியாக ஆனதும் இல்லை, பூனையாகப் போறதும் இல்லை, நாம் நல்ல மனிதர்களாக வாழ விரும்புகிறோம். பசும் தோல் போர்த்திய புலியாக வாழ்வதை விட பசுவாக வாழ்வது மேல். தவறை திருத்திக் கொள்வது தவறு செய்தவர்க்கு நல்லது. ஒரு படைப்பாளியின் பெயரால் இன்னொரு படைப்பாளி பாதிக்கப்படக்கூடாது என்பதற்காகவே இதுவரையும் நாங்கள் மௌனமாக இருந்தோம். எங்களின் மௌனத்தை சாரல் நாடன் தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. திருமதி V. தரமரைச்செல்வி

நாவேந்தன் விருது 2007

இவ்வாண்டு நாவேந்தன் விருதுக்காக இரண்டு நூல்கள் தெரிவாகியுள்ளன. அவை,

1. **செங்கை ஆழியான்** எழுதிய 'வற்றாந்தி'

2. **தெனியான்** எழுதிய 'இன்னொரு புதிய கோணம்' ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும்.

2007ஆம் ஆண்டுக்கான விருதுக்கு இவை இரண்டும் நடுவர்களால் தெரிவாகியுள்ளன என்பதை அறிவிக்கின்றோம். ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளிகளில் இருவர் இவர்கள் ஆவர். சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், விமர்சனம், கட்டுரையியல் ஆகிய இலக்கியத்துறைகளில் கைவந்தவர்கள், ஈழத்துப் புனைகதைத்துறைக்குப் பெருமை சேர்த்தவர்கள். - பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

'ஞானம்' சந்தா விபரம்

உள்நாடு

தனிப் பிரதி : ரூபா 50/=
ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 600/=
ஆறு ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 3000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் *வெள்ளைத்தேயால்* நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

இலகுவாக மேலதிகச் செலவீன்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-
உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில்
T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte
நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 009010309024 என்ற
கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல்
வேண்டும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்ப : Swift Code : HBLILKLY
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் வீளம்பர விகிதம்

பின் அட்டை : ரூபா 10000/=
முன் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
பின் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 5000/=
உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 3000/=

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (•)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
Canada (\$)	35	70	100
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வருடம் 'ஞானம்' இனாமாக அனுப்பப்படும்.

யுத்தம் கோடும் கிணியும்

சந்தியில் ஒரு சண்டமாருதம்

நடுப்பகல். வாகன நெரிசலான வீதியில் ஓர் ஒதுக்குப் புறமான இடம். கேசத்தை எரித்து, உச்சியைப் பிளக்கும் கோடை வெய்யில்.

நண்பர் பிடித்துக்கொண்டார்.

“என்ன மாஷ்டர். ரி.வியின்ர அசிங்கத்தை புட்டுக்காட்டுறவங்களுக்கெல்லாம் அல்வா கொடுத்துக் கொண்டு திரியுறியல். நீங்கள், ரி. விக்குள்ளே சிவனே என்று முடங்கிக் கிடக்கிறியல் என்றதற்காக எல்லோரும் அப்புடி இருக்கலாமே. எந்த செனலைப் போட்டாலும் ஒரே பாட்டும் கூத்தும்தான். பிள்ளையல் படிக்கிறதில்ல. பொஞ்சாதி மாருக்கு வீட்டுத் துப்புரவு, சமையல் வேலைகளிலே அக்கறை இல்லை. எல்லாம் ஏனோ தானோ என்றுதான் நடக்குது. எல்லோரும் ரி. விக்கதான் முடங்கிக் கிடக்கினம். இந்த லட்சணத்திலே நீங்கள் என்னென்றால் உந்த அசிங்கமான பெட்டியை தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் உன்னதமான அம்சம் என்று கத விடுறியல். உதுண்ட தீமைகளைப் பத்தி கூட்டங்களிலே அக்கறையோடு ஆரேனும் எடுத்துச் சொன்னால் அவையலுக்கு கிண்டல் அல்வா கொடுக்குரீங்கள். உது நல்லா இல்லை கண்டியலே”

தலையைப் பொசுக்கிற வெய்யில் காணாது என்று மனுஷனும் பொரிந்து தள்ளினார்.

‘என்ட தம்பரானே! என்று அரண்டுபோன நான் உந்த ஆள் என்ன சொல்லுரா’ என்று தலையை சொறிந்து கொண்டு நிற்க, பொரியல் தொடர்ந்தது.

“என்ன கண்பிதுங்க நிக்ருறியல். போன ஞானத்துலே தேவை இல்லை என்றால் ஓப்’ பண்ணுங்கோ என்று உபதேசம் பண்ணியிருந்தியலே அதைத்தான் சொல்றனான். இதுக்கு முன்னேயும் ஒருத்தர் ரி. வி அசிங்கங்களை ஒரு பிடி பிடிச்சார் என்றதற்காக அதை இதைச் சொல்லி மனுஷனை பிடறியிலே நிமிண்டிப் போட்டீங்கள். அந்த ஆள் இன்னும் குளறிக் கொண்டு திரியுரா”.

“மெய்யே உது எனக்குத் தெரியாது கண்டியலே. சரி, அது போகட்டும். ஏன் இதுக்காக குளறிக்கொண்டு திரியவேணும். ஒரு விசயம் என்றால் அதுக்க ரெண்டு பக்கம் இருக்கு. ரி. வியை விட்டுப்போட்டு உலகத்துலே புத்தகங்களை எடுங்கோவன். சரிபாதியாக 50க்கும் அதிகமான பங்கு துர்நடத்தைக்கு இட்டுச் செல்லும் புத்தகங்கள்தானாம். உதுகளை அக்கம் பக்கம் பார்த்து ரகசியமாக படிக்கிறது, என்னவானாலும் அச்சுக்கலையே வேண்டாமென்று

போர்க்கொடி தூக்கலாமே. எங்கள்ண்ட கொஞ்சம் பேர் ரி.வியிலே டான்சும் கூத்துமே சரணம் ஐயப்பா என்று கிடப்பினம். மேடைக்கு வந்து ஐயோ எங்கள்ண்ட விழுமியம் என்னவாவது என்று ஒப்பாரி வைப்பினம். ஏனப்பு ரி. வியிலே இலக்கியம், வரலாறு, ஜீவராசிகள் பற்றிய தொகுப்பு, நேரடி விளையாட்டு ஒளிபரப்பு, சுடச்சுட செய்தி இப்புடி எத்தனையோ சமாச்சாரங்கள் அன்றாடம் வருகுதே. இதுகளை அறியாமல் ஏதோ ரி. வி. என்றால் துகிலுரி நடனப்பெட்டி என்றால் போல் கதைக்கிறியல்....” என்று நானும் கோபம் கொண்ட கட்டபொம்மனைப் போல பொரிந்து தள்ளிவிட மனுஷன் நிலைகுலைந்து நின்றார்.

“இஞ்சாருங்கோ! ரி. வி என்றது ஓர் ஊடகம்தான். அப்புடிச் சொல்றதாலே, அது மக்கள் சாதனமாகிட இல்லை. ஏன் எந்த ஊடகமும் மக்கள் சாதனமாகிட இல்லை. உதுகள் பிசுனஸ்காரரினட சிசுக்கள்தான். அதை போஷிப்பதற்காக பிசுனஸ்காரர் எதையும் செய்வாங்கள். இதுகளிலே நல்லதை மட்டும் காதுக்கும் கண்ணுக்கும் விருந்தாக்கிப்போட்டு கெட்டது வந்தால் கண்களை மூடுங்கோ, காதுகளைப் பொத்துங்கோ, இல்லை என்றால் சவிட்சை ‘ஓப்’ பண்ணிப் போடுங்கோ. உதைத்தானே வானொலி பணிப்பாளர் சொன்னவர்

‘ஹக் ஹக் ஹக்கே’

நண்பர் அசட்டுத்தனமாக சிரித்தார். தலையை சொறிந்து கொண்டு நின்றார்.

மனுஷன் தனது வாத தர்க்கங்களை மூட்டை கட்டிவைத்து விட்டு சரணடைந்துவிட்டார் என்றதைக் கண்டதும் உற்சாகம் கரை தட்டிப்போய் லெக்ஷரைத் தொடர்ந்தேன்.

“அப்பு! எது எப்பிடிப்போனாலும் இன்று உடனுக்குடன் செய்திகளை தருவது ரி. விதானே. தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் உன்னதமான வளர்ச்சி எத்தனை அற்புதங்களை செய்து கொண்டிருக்கு. 50 வரியத்தை பின்னோக்கிப் பார்த்தால் இதை கண்டுபோடுவியல். இந்திய எழுத்தாளர் அசோக மித்திரன் ஒரு சமாச்சாரத்தை சொல்லுரா’ கேளுங்கோ “சிக்நராபாத்தில் எங்க வீட்டில் இருந்து ஐந்து வால்வ் ரேடியோ மூலமா சென்னை ஒளிபரப்பு நிலைய நிகழ்ச்சிகளை இராத்திரி வேளையில்ல்தான் ஓரளவுக்கு கேட்க முடியும். ரேடியோவில் வரும் கரகரப்பு சத்தத்தை பொருட்படுத்தாமல் கேட்போம். 1948. ஜனவரி. 30ம் திகதி காந்தியடிகள் மாலை 5.10க்கு சுடப்பட்டார். இரவு 9மணி நியூஸ்லேதான் நாங்கள் இதை தெரிந்து கொண்டோம்”

பார்த்தியலே! இப்பத்தைய நிலைமையோட உதை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கோ. எங்கள்ண்ட கிரிக்கெட் வீரர் முத்தையா முரளிதரன் உலக சாதனையான 503 விக்ரெட்டை வீழ்த்துவதை அந்தக் கணமே கண்டுகளிக்கிறோமல்லே, இதுதான் அப்பு ஊடகங்களின் உன்னத வளர்ச்சி”

“அடிசக்கை! லெக்ஸர் சோக்காதான் கிடக்கு”

“ஏலே! இதையா வாசிக்கிறே”

குமுதம் சஞ்சிகை வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். முற்போக்கு பேசும் இலக்கிய நண்பர் திடீர் பிரவேசம் செய்தார்.

‘குமுதமா? ஐய்யப்போ! முகம் சுளித்தார்.

“என்னப்பா ஐய்யப்பேன்று பஜ கோவிந்தம் போட்டுன்னு வாரே”

“பின்னே என்ன. இந்த குமுதம், ஆனந்த விகடன்னு ஜனரஞ்சக பத்திரிகைகளையே விழுந்து விழுந்து வாசிக்கிற பழக்கம் என்னைக்குத்தான் ஒங்களே மாதுரி ஆளுகளை விட்டுப்போகுமோ அன்னைக்குத்தான் முற்போக்கு இலக்கியத் திற்கு விடிவுகாலம் பொறக்கும்”

ரொம்பவும் அலுத்துக்கொண்டார்.

(மனதிற்குள்) “என்னது, கண்டது கற்க பண்டிதனா வானு சொல்லுவாங்க. இந்த பண்டிதன் என்னன்னா குமுதம் வாசிக்கிறதற்கே ஏறும்பு புத்துல காலை வச்ச மாதுரி குதிக்கிறான்” நமசச்சல் உண்டாகவில்லை. ஆனால் தலையை சொறியாமல் இருக்க முடியவில்லை. மண்டையோட்டை பிறாண்டிக் கொண்டே அவரைப் பார்த்தேன். நண்பன் லெக்ஸரை ஆரம்பித்தான்.

“இங்கே பாருப்பா. இதுகள் எல்லாம் இலக்கியத்தை வளர்க்கவே இல்லை. மனிதர்களின் சிறுமைத்தனமான கீழ்த்தர உணர்வுகளுக்கு தீனி போடுபவை. சிறுநெடுகளை, சிறு பத்திரிகைகளை வாசி. அவைதான் இலக்கியத்தை வளர்க்கின்றன. நமது உணர்வுகளை செழுமைப் படுத்துகின்றன....”

‘அடப்பாவி! என் கீழ்த்தரமான உணர்வுக்கு நான் சாப்பாடு போடுவதாக கூசாமல் சொல்லுரானே’ என்று மறுகி தலையை பிய்த்துக்கொள்ள வேண்டும் போலிருந்தது.

நண்பன் என்றோ எப்போதோ நெஞ்சில் புதைத்துவிட்ட ஒரு நச்சுவிதையை இன்னும் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதுதான் உண்மை என்று மனம் அடித்துச் சொன்னது.

ஜெயகாந்தன் முதல் பல படைப்புக்களை அற்புதமாக தமிழுக்கு தந்துள்ள பல எழுத்தாளர்களின் காலடி பதிப்பு சிறு பத்திரிகைகளில் தான் பதிவானது. பின்னர்தான் ஜனரஞ்சக சஞ்சிகைகளில் செடியானது. இந்த மாற்றம் எங்கே விளைந்தது. இந்த சஞ்சிகைகளிலா இல்லை இந்த படைப்பாளிகளிடமா. இரு பக்கமும் தான். இதில் மகிழ்ச்சியானது என்னவென்றால் சஞ்சிகைகளின் ‘தரம்’ வளர்ந்திருக்கிறது என்ற அவதானிப்புத்தான்.

‘அடப்பாவி மகனே! சிதம்பர ரகுநாதனின் ‘சரஸ்வதி’ போன்ற அற்புதமான முற்போக்கு சஞ்சிகை மூலம் இலக்கிய உலகில் பிரவேசம் செய்த ஜெயகாந்தனே! போயும் போயும் இந்த ஜனரஞ்சக சஞ்சிகைகளிலா எழுதினாய். சீ’ என்று போலித் தனமாக மூக்கை சிந்துவதைவிட ஆமா ஆனந்த விகடன்,

குமுதம் எல்லாம் நம் சிறந்த படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களால் கனத்துக் கிடக்கின்றனவே என்று ஆனந்தம் அடையக் கூடாதோ.

‘சிறுபத்திரிகைவாசிகள் ஒரு காலத்தில் வெகுஜன தளத்தில் பங்குகொள்ளத் தயங்கினார்கள். இன்றோ நிலைமை தலைகீழ். சிற்றிதழ்களில் எழுதும் பெரும்பாலான எழுத்தாளர்கள் வெகுஜன சஞ்சிகை களிலும் எழுதுகிறார்கள். இது ஆரோக்கியத்தின் வெளிப்பாடா, நீத்துப் போனதற்கான அடையாளமா?’ என்று சிரேஷ்ட படைப்பாளிகளில் ஒருவரான அசோகமித்திரனிடம் கேட்டபோது அவர் சொன்னார்.

“அட நீங்கவொன்னு. இப்பவெல்லாம் சிறு பத்திரிகைகளுக்கும், வெகுஜன பத்திரிகைகளுக்கும் வித்தியாசமே இல்லாமல் பொயிடுத்து. என்ன இவங்களைவிட சினிமா செய்தியை அவன் கொஞ்சம் அதிகமாக போடுகிறான்.

நம்ம கதைகளிட தலைப்புக்கள் கூட மாத்திரான். 1974, ‘மாலதி’ன்னு ஒரு கதை எழுதி குமுதத்திற்கு அனுப்பினேன். கதை வெளிவரல்ல. குமுதம் ஆபிசுக்குப் போனேன். ஆசிரியரே! என் கதையை போடவேன்னாலும் பரவாயில்லே, திருப்பிக் கொடுத்திடுங்கோ’ன்னேன். இல்லே இல்லே உங்க கதை தீபாவளி மலரிலே வருதின்னாங்க. அவுரு சொன்ன மாதுரி தீபாவளி மலரிலே கதை வந்திடுச்சி. ‘மாலதி’ ‘விட்டேன் ஒரு விதை’ன்னு தலைப்பு மாறி கிடந்தது. அப்புரம் குமுதம்னு இன்னொரு கதை. அது ‘கொண்டு வா பெட்ரோலை’ன்னு தலைப்பு மாறி பிரசுரமாயிட்டு. இதையெல்லாம் ஏன் சொல்றேன்னா மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. சிறு பத்திரிகைகள் அத்தியாவசியமாகவிருந்த ஒரு கால கட்டம் முடிஞ்சு போயிடுத்து.

“நான் சொல்லேலப்பா. அசோகமித்திரன் அடிச்சு சொல்லுரா”

“அடேயங்கப்பா நெலமை அம்புட்டுத் தூரம் வளர்ந்து பொய்டுதா?”

குமுதம் மீது சாடி விழுந்தவர் வாய் பிளந்துன்னு நிக்கார். காலம் கெட்டுப் பொய்டுதுன்னு முணு முணுக்கார்.

“சாக்காடு யோடும் வரை” (குட்டிக்கதை)

எழுத்தாளர் இருவர் சந்தித்துக் கொண்டனர்.

“ஹலோ! மச்சான்”

“ஹலோ!”

“என்னடா, சுரத்தில்லாமல் கதைக்கிறாய். ஆளும் மெலிஞ்சி போட்டாய். ஏதும் சுகயீனமே. சுகர் கிகர் என்று அப்படி ஏதாவது. உடம்பைக் கவனி. சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் தீட்டலாம். அதுசரி கொழும்புலே எப்படி இலக்கிய சமாச்சாரமெல்லாம். இலக்கியக் கூட்டங்களுக்கெல்லாம் போரனீயே?”

“ஓமோம் ஓமோம் இங்கே வாரம் தவறாமல் கூட்டங்கள்தான். ஆனால் எல்லாத்துக்கும் நான் போறதில்லே. எங்களுக்கென்று ஒரு சமூக நோக்கு இருக்கல்லே. அந்தக் கூட்டங்களுக்கு மட்டும்தான் தலையை காட்டிப்போட்டு ஏதேனும் நொக்க நொடியாக சொல்லி காரசாரமாக விவாதம் பண்ணிப்போட்டு வந்திடுவேன்”

“சூ! இன்னும் சொள்கை புட்போடுதான் காலத்தை ஒட்டுறாய்”
 “அதுசரி மச்சான் நீ இப்ப ஒண்டும் எழுதுரது இல்லியே. ஆணைப் பார்த்தால் ஸ்போட்ஸ்மேனாட்டம் வயதுக்கு மீறுன வாட்டசாட்டமாக இருக்கிறாய்”

“கிழிஞ்சுது போ. நீ பத்திரிகை, சஞ்சிகை வாசிக்கிறதை கைகழுவிப் போட்டாயாக்கும். போனமாதம் கூட என்ட கதை பிரசுரமாயிட்டு”

“சா. மெய்யே! ரிட்டையர் ஆனபிறகு உந்த எல்லாம் பத்திரிகைகளையும் வாங்க காசு ஏதுடா மச்சான். எல்லாம் ஓசி வாசிப்புத்தான். அது கிடக்கு. கடைசிக் கதை என்ன டொபிக்”

“சீதனம்தான்”

“ஓ! உன்னை விட்டா ஆராலே சீதனக் கொடுமையை எழுத முடியும். சீதனப் பிரச்சினை வைத்து ரெண்டு புத்தகம் போட்டவன் அல்லே. மெய்யாச் சொல்லுரன். குடல் கொதிக்கிற சமாச்சாரங்கள்தான். சரி, இலக்கியம் போகட்டும். குடும்ப வாழ்க்கை எப்படி பிள்ளையள் எல்லாம் கலியாணம் கலியாணம் என்று...”

“ஓமோம் ஓமோம்! கார்த்திகாவையும், கமலேஷ் வரியையும் தம்பிடி சீதனம் குடுக்காமல் கரையேத்திப் போட்டன்”

“கெட்டிக்காரன். உன்ட கதைகளை படித்தவங்கள் உன்னிட்ட சீதனம் கேட்டு நிற்பாங்களே”

“இப்ப மகன் சுரேந்திரன் மட்டும்தான். அவன் கவினிலே நான் நீ என்று முறை குமருகள் போட்டி போடுது. எல்லாம் பஞ்சத்துலே அடிபட்டு கிடக்குதுகள். என்னென்று குடுக்கிறது. எஞ்சினியர் முருகேசர் தன்ட ஓரே டாக்டர் மகளை தாரேன் என்கிறார். கொழுத்த சீதனமும் தாரதாகச் சொன்னவர். பேசி முடிச்சுப் போட்டன்.

மகன் வந்ததும் கலியாணம்”.

“சா, மகாகெட்டிக்காரன் அப்பா நீ”

“ஆனாலும் நான் ஓய்வு பெறப் போவதில்லை. சாக்காடு போகும் வரை கொள்கைக்காக எழுதிக் கொண்டே என்ற சீவியம் கழியும்” முறுக்கோடு சொன்னார்.

மருதம்

ஜெல் அழகு

(குறுங்கதை)

இன்று ஞாயிறு. ஆவலோடு எதிர்பார்த்த கனடா ரெலிபோன் ஹோல் வந்தது. ஹோலை எடுத்த சிவாஜினி நீண்ட நேரம் தனது கணவனோடு பேசினாள். திருமணமாகி மாப்பிள்ளை கனடா பயணித்து, மூன்று மாதங்கள் ஓடி மறைந்ததால், சிவாஜினிக்குக் கணவனோடு பேசும் ஆவல் பிரவாகித்தது. பேசும்போது சிவாஜினி கண் கலங்குவதைக் கண்ணுற்ற சிவாஜினியின் தந்தை சிவலிங்கம், மகள் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால், உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் திக்குமுக்காடுகிறாள் என்றுதான் நினைத்தாள்!

“அப்பா! உங்கள் அருமை மருமகனோடு நீங்களும் பேசுங்கள்” – சிவாஜினி போனைத் தகப்பனிடம் கொடுத்தாள்.

அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகுதான், அது சந்தோஷ ஹோலல்ல – அச்சுறுத்தல் பொறி என்பது சிவலிங்கத்திற்கு வெளிச்சமானது.

“பிள்ளை குளிப்பு, முழுக்கே இல்லாமல் இருக்கிறாள். மாதமும் நாலாகுது மாப்பிள்ளை. தயவு செய்து Sponsor பண்ணி அவளைக் கனடாவுக்குக் கூப்பிடுங்கோ மாப்பிள்ளை” – சிவலிங்கம் கெஞ்சினார்.

“உடனை Sponsor பண்ணலாம்! பிரச்சினை இல்லை. ஆனால், எனது தங்கச்சிக்கு உங்கடை மகனைக் கலியாணம் செய்து வைக்க வேணும்!” – மாப்பிள்ளை போட்டது முட்டுக்கட்டையா, அதற்கு மேற்பட்ட ஒண்டா?” – சிவலிங்கம் தடுமாறுகிறார்.

அதிர்ச்சியும் ஆதங்கமும் சிவலிங்கத்திற்கு வியர்த்துக் கொட்டச் செய்தன; உடல் நடுக்கம் எடுத்தது.

“சொந்தப் பிள்ளைத்தாய்ச்சி மனைவியை எடுப்பதில் ஈன இரக்கம் கொஞ்சமும் காட்டாத மனிஷன், மகள் கனடா போனால் சந்தோஷமாக வைத்திருப்பானா? தகுதி குறைந்த மாப்பிள்ளைக்கு பட்டதாரி பிள்ளையைக் கட்டிக் குடுத்தது வீணாய் போச்சு. அதுகும் அல்லாமல், O/L வகுப்பு பால் பண்ணாத கரிமுண்டத்திற்கு அழகிய Second Class Upper Electronic எஞ்சினியரை முடித்து வைக்க முடியுமா? படுபாவிப் பயல்!...” – வலையில் விழுந்து மீட்சி தெரியாத பட்சி போல் தவிக்கிறார் சிவலிங்கம்!

(யாவும் கற்பனையல்ல)

உமகாவ

கலைஇலக்கிய நிகழ்வுகள்

குறிஞ்சிநாடன்

திருப்பழகாமம் ஒரு சுருக்க வரலாறு - நூல் வெளியீடு

ஆ. மு. சி. வேலழகன் எழுதிய “திருப்பழகாமம் ஒரு சுருக்க வரலாறு” நூல் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் இடம்பெற்றது. இந்நூல் எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் 46வது வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. மேற்படி நிகழ்வு மட்டக்களப்பு ஆசிரிய கலாசாலை மண்டபத்தில் நிகழ்ந்தது. மேற்படி விழாவுக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்த பிரபல மூத்த எழுத்தாளர் கலாபூஷணம் அன்புமணி விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கினார். நூல் ஆய்வினை கிழக்குப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் திருமதி. றாபி வலன்ரீனா பிரான்சிஸ் நிகழ்த்தினார்.

‘மரம் வெட்டியும் ஒரு தேவதையும்’ தேசிய விருது பெற்றது

‘மரம் வெட்டியும் ஒரு தேவதையும்’ வீரகேசரி வார வெளியீட்டில் தொடராக வெளிவந்த இக்கதை பின்னர் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. 2007ம் ஆண்டு வெளியான சிறுவர்க்கான நூலாக 2008ம் ஆண்டு தெரிவு செய்யப்பட்டது. இந்நாவலை ஓ. கே. குணநாதன் எழுதி இருந்தார். இந்நாவலுக்கு சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான தேசிய சாகித்திய விருது வழங்கப்பட்டது. ராஜாஸ் புத்தக நிலையத்தினரால் மட்டக்களப்பு கிறீன் கார்டன் ஹோட்டலில் நடைபெற்ற பாராட்டு விழாவில் ராஜாஸ் புத்தக நிலைய பணிப்பாளர் என். ஞானச்சந்திரன் நாவலாசிரியர் ஓ. கே. குணநாதனுக்கு பொன்னாடை போர்த்தி பரிசு வழங்கிக் கௌரவித்தார்.

அறிவோர் ஒன்றுகூடல்

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடந்த அறிவோர் ஒன்றுகூடல் நிகழ்வு அண்மையில் இடம்பெற்றது. சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த இந்நிகழ்வில், ‘தொலைந்ததைத் தேடி’ என்னும் பொருளில் சட்டத்தரணி எஸ். எம். என். மர்கும் மௌலானா உரையாற்றினார். மேற்படி நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க துணைத் தலைவர் திரு. மு. கதிர்காமநாதன் தலைமை வகித்தார்.

இந்திய வம்சாவழி மக்கள் முன்னணி

இந்திய வம்சாவழி மக்கள் முன்னணியின் ஆரம்பக் கூட்டம் அதன் தலைமையகம் கொழும்பில் இடம்பெற்றது. மலையகக் கல்வி அபிவிருத்தி மன்றத் தலைவர் எஸ். மோகன்ராஜ் தலைவர் முத்தப்பன் செட்டியாருக்கு மலர்மாலை அணிந்து கௌரவித்தார். எழுத்தாளரும் கொழுந்து சஞ்சிகை ஆசிரியருமான அந்தனி ஜீவா, அமைப்பாளர் மொகமட் அஸ்மி இன்னும் பல முக்கியஸ்தர்களும் கலந்து கூட்டத்தை சிறப்பித்தனர்.

அறநெறிப் பாடசாலை கலைவிழா

இலங்கை விஸ்வகர்ம சங்க வீரேஸ்வரர் அறநெறிப் பாடசாலை, ஆரியப்பட்டர் பாலமந்திர் அறநெறிப் பாடசாலை ஆகியவற்றின் கலைவிழா விஸ்வகர்ம சங்க மண்டபத்தில் அண்மையில் இடம்பெற்றது. விழா சிறப்புற அமைய முகத்துவாரம் ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரர் தேவஸ்தானத்தின் சண்முகநாதக் குருக்கள் ஆசியுரை வழங்கினார். திரு. சுந்தரலிங்கம் சுகிதரன், ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, தினேஸ்குமார் ஆகியோர் உரையாற்றினர். சனாதன தர்ம யுவ விழிப்புணர்ச்சிக் கழகம் மேற்படி விழாவை ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

நீதிமுரசு மலர் வெளியீடு

இலங்கை சட்டக்கல்லூரி மாணவர்களின் கலைவிழா அண்மையில் இடம்பெற்றது. மேற்படி விழா கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் நிகழ்ந்தது. அப்போது ‘நீதி முரசு’ என்ற மலரும் வெளியிடப்பட்டது. மேற்படி நிகழ்வில் பிரதி சொலிசிட்டர் ஜெனரல் எஸ். துரைராஜா, மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதியரசர் எஸ். ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி சி. வி. விவேகானந்தன் ஆகியோருடன் பல பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டனர். மண்டபம் நிறைந்த கூட்டம் கலைவிழாவைக் கண்டு ரசித்தது.

இசைக் கச்சேரி

அண்மையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இசை நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. தமிழ்மொழி வாழ்த்துடன் ஆரம்பமான இந்நிகழ்வுக்கு கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தின் துணைத் தலைவர்களில் ஒருவரான W. S. செந்தில்நாதன் தொடக்கவுரை

நிகழ்த்தினார். தமிழ் மக்கள் கண்ணீரும் செந்நீரும் வடித்து நிரக்கதியாய் தவிக்கும்போது இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் தேவைதானா என்று பலர் கேட்டனர். ஏலவே ஒழுங்கு செய்துவிட்டபடியால் தவிர்க்க முடியவில்லை என்று வருத்தம் தெரிவித்தார் இசைக் கலைமாமணி விஷ்ணுப்பிரியா சச்சிதானந்தராஜா. இரண்டு மணிநேரம் சபையோரை சொர்க்கத்தில் தவழவிட்டார். அவரது இசையும் இணைந்த சாரீரமும் சபையை ஆனந்த சாகரத்தில் திளைக்கச் செய்தது. அண்ணாமலை இசைக்கல்லூரியில் இசைக் கலைமாமணி என்ற பட்டம்பெற்றவர். வயலின் திரு. எஸ். திபாகரன் வாசிக்க ஏ. ஜி. சுவாமிநாதசர்மா மிருதங்கம் வாசித்தார்.

ஓலை சஞ்சிகை வெளியீடு

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தினால் திங்கள் தோறும் வெளியிடப்படும் ஓலை சஞ்சிகை அண்மையில் கொழும்புக் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. வெளியீட்டுரையை திரு. எழில்வேந்தன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார். நோயின்றி வாழ்வதற்கான மருத்துவம் சார்ந்த பல கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளதாகவும், நோயைத் தடுப்பதற்கும் வந்த நோயை எவ்வாறு தணிக்கலாம் என்பது பற்றியும் ஆயுர்வேதம், சித்தமருத்துவம் சார்ந்த பல கட்டுரைகள் ஈழத்து அறிஞர்களாலும் இந்திய அறிஞர்களாலும் எழுதப்பட்டுள்ளன என்று விளக்கினார்.

மாறிவரும் சூழலும் மருத்துவமும் - உரை

மேற்படி ஓலை வெளியீட்டு விழா நிகழ்வில் திரு. பால்கரன் அவர்கள் 'மாறிவரும் சூழலும் மருத்துவமும்' பற்றி கருத்துரை வழங்கினார். தமிழ்ப் பண்பாட்டின் விழுமியங்களைக் கொண்டதாக இசை, நாடகம், மருத்துவம் என்பன விளங்குகிறது. ஆயுர்வேதம், சித்த மருத்துவம் பற்றி நமது முன்னோர்களும், ஞானிகளும் தெரிவித்த கருத்துக்களும், மூலிகைகளைக் கொண்டு நோய்களைக் குணமாக்கும் வழிவகைகளையும் விளக்கினார். பித்தம், வாதம், கபம் என்பன நோய்களுக்கான அடிப்படையாகும் என்றும், உடல் சமநிலை மாறும்போது நோய்களால் பீடிக்கப்படுகிறோம் என்றும் எடுத்துரைத்தார். நடத்தை பிறழ்வினால் ஏற்படும் தீங்குபற்றியும் கருத்துரை வழங்கினார்.

புறநானூற்றில் வீரம் - உரை

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் 'புறநானூற்றில் வீரம்' என்னும் தலைப்பில் அறிவோர் ஒன்றுகூடலில் மட்டுவில் ஆ. நடராஜா அவர்கள் உரை நிகழ்த்தினார். புறநானூறு, கலிங்கத்துப்பரணி, இராமாயணம், சங்க நூல்கள் என்பனவற்றில் இருந்து சான்றுகளை எடுத்துக் கூறினார். திரு. இரகுவரன் அவர்கள் அறிமுகவுரை செய்தார். உறுப்பினர் பலர் தங்கள் குறிப்புரைகளைக் கூறினர்.

தீகு கந்தப்பு ஜெயந்தன் - இசை வித்தகர்

வ/பண்டாரிக்குளம் விபுலாநந்தாக் கல்லூரியின் விபுலம் அரங்கியற் கலைக் கழகத்தினால், கந்தப்பு ஜெயந்தன், 'இசை வித்தகர்' எனும் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். தமிழ்மணி அகலங்கன் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் கல்லூரி அதிபர் திரு. M. ஜெயரதன் விருதை வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

ஆசிரியர் கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேளின் நெறியாள்கையில் உருவான 'உயிர்ப்பு' நாடகத்திற்கான பின்னணி இசைக்காகவே இவ்விருது வழங்கப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“வெளிநாடு” ‘குறும்படம்

வவுனியா பொன்வீடியோவின் மீடியா கலையகத்தின் தயாரிப்பில், S. சுபாஸின் இயக்கத்தில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது “வெளிநாடு” குறும்படம். இக்குறும்படத்திற்கான கதை, ஒலி ஒளிப்பதிவு என்பவற்றை S. சுபாஸ் செய்துள்ளார். பாடல் வரிகளை S. மதன் எழுதியுள்ளார். வவுனியா பூந்தோட்டம் கிராமத்தில் படப்பிடிப்பு நடைபெற்றுள்ளது. மிகவிரைவில் வெளிவரக் காத்துள்ளது “வெளிநாடு”.

- யாழ் தர்மினி பத்மநாதன்

மக்கள் அக்கறை வழக்குகள் சொற்பொழிவு

கொழும்பு சட்டக்கல்லூரி இறுதியாண்டு மாணவர் திரு. வி. திருக்குமாரன் 'மக்கள் அக்கறை வழக்குகள்' என்னும் பொருளில் சிறப்பான விளக்கத்தை அளித்தார். சட்டத்தரணி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா தலைமையில் இந்நிகழ்வு இடம் பெற்றது. சட்டங்களும், சட்டத்தரணிகளும், நியாதிபதிகளும் தோன்றுவதற்கு முன்னர் மக்கள் முறைப்பாடுகளுக்கு எவ்வாறு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது என்பதை இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி பாதிக்கப்பட்டாள். அவள் தானே பாண்டியனிடம் முறையிட்டு நீதி பெற்றாள். மனுநீதிச் சோழன் பசுவின் முறைப்பாட்டிற்கு மகனைக் கொண்டு நீதியை நிலை நாட்டினான். தற்காலம் ஜனநாயக நாடுகளில் சட்டம் இயற்றப்பட்டு சட்டத்தரணிகளின் எடுத்துரைப்பை ஆராய்ந்து நீதிவான்களால் தீர்ப்புகள் கூறப்படுகின்றன. மக்கள் அக்கறை வழக்குகள் என்பது பாதிக்கப்பட்ட பொதுமகன் ஒருவருக்காக பாதிக்கப்படாத ஒருவரோ ஒரு நிறுவனமோ வழக்கை பதிவு செய்து நீதி பெறுவதே மக்கள் அக்கறை வழக்குகள் எனப்படும். பொருள் இல்லாதவரும்,

வழக்கினை தாக்கல் செய்யத் தெரியாதவருமான ஒருவருக்காக வேறொருவர் அல்லது வேறோர் நிறுவனம் பொதுநல வழக்கை தொடரும் உரிமை இப்போது உண்டு என்று கூறி மாற்றுக் கொள்கைக்கான கேந்திர நிலையம் பல வழக்குகள் தொடுத்து நீதியை பெற்றுள்ளது என்று விளக்கினார். நிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம் பெற்றது.

நூல்கள் வெளியீடு

வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள், கல்வி, விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு அண்மையில் 'ஈழநாடு சிறுகதைகள்', அண்மைக்கால நவீன இலக்கியப் போக்கு' என்னும் இருநூல்களை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் வெளியிட்டது. மேற்படி விழா திருமதி ரஜினி சந்திரலிங்கம் தமிழ்வாழ்த்துப்பாட, செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி அவர்கள் வரவேற்புரை கூற பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள் தலைமை தாங்க சிறப்பாக நடைபெற்றது. அவர் பேசும்போது பிரதேச பண்பு நலங்களைக் கொண்ட இலக்கியப் படைப்புகள் வெளிவருவது பாராட்டுக்குரியது. அண்மைக்காலத்தில் சிறுபான்மையினர் மொழி கலாசாரம் தொடர்பான விடயங்களை மேலை நாடுகள் அறிய விரும்புகின்றன. விமர்சனம் என்பதை நடுநிலை நின்று ஆராய்தல் கடினமான செயல். விமர்சகர்கள் கருத்துநிலையில் இருந்தே பார்க்கிறார்கள். அபிப்பிராயம் மாறுபடும் தன்மை உண்டு என்றார். அண்மைக்கால 'நவீன இலக்கியப் போக்குகள்' என்ற நூலை கொழுந்து ஆசிரியர் அந்தனி ஜீவா அறிமுகம் செய்து வைத்தார். மேற்படி நூலில் காணப்படும் குறை நிறைகளை திரு. மதுசூதனன் அவர்கள் எடுத்துரைத்தார். 'ஈழநாடு சிறுகதைகள் தொகுப்பாசிரியர்' திரு. செங்கை ஆழியான் சிறுகதைகளை தேர்ந்தெடுப்பதில் தான்பட்ட அனுபவங்களை விளக்கினார். மேற்படி நூலை ஞானம் ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரன் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். செங்கை ஆழியான் சிறந்த படைப்பாளி. சிறுகதை நாவல் இலக்கியத்தில் அவரது படைப்புகள் காலத்தை வென்று நிற்கும். ஈழநாடு சிறுகதை எழுத்தாளர்களை ஏழு தலைமுறைகளாகப் பிரித்து அடக்கி கதைகளை தெரிவு செய்துள்ளார். சுமார் 799 கதைகளை வாசித்து 105 கதைகளை தெரிவு செய்து நூலாக்கம் பெற உதவியுள்ளார் என்றார். எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரன் நூலைப்பற்றிய விமர்சன உரையில் கனகசெந்திநாதனின் 'பிட்டு' என்ற கதையில் கண்ட நுணுக்கங்களை விபரித்தார்.

வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் திருமதி என். ஸ்ரீதேவி ஏற்புரையை நிகழ்த்தும்போது விமர்சகர்கள் முன்வைத்த கருத்துக்களை ஏற்று எதிர்காலத்தில் குறைகளைப் போக்கும் முறையை கடைப்பிடிக்க விருப்பதாக கூறினார்.

கவிஞர் அரியாலையூர் வே. ஐயாத்துரை கவிதை விருது (2007) திருவர் பெறுகின்றனர்

யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் ஏற்பாட்டில் கவிஞர் அரியாலையூர் வே. ஐயாத்துரை கவிதை விருது 20.02.2009 அன்று மாலை 3.00 மணியளவில் யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் தலைவர் செங்கை ஆழியான் தலைமையில் ஞானம் பணி மனையில் இடம்பெற்றது. மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த எஸ். புஸ்பானந்தன் எழுதிய 'இரண்டு கார்த்திகைப் பறவைகள்' கவிதை நூலுக்கும், கல்முனையைச் சேர்ந்த றகுமான் ஏ.ஜமீல் எழுதிய 'தனித்தலையும் பறவையின் துயர்கவியும் பாடல்கள்' கவிதை நூலுக்கும் 2007ஆம் ஆண்டுக்கான பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. இந்தப் பரிசினை வருடாவருடம் கவிஞர் வே. ஐயாத்துரையின் மகன் ஐ. வரதராஜா வழங்கிவருகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

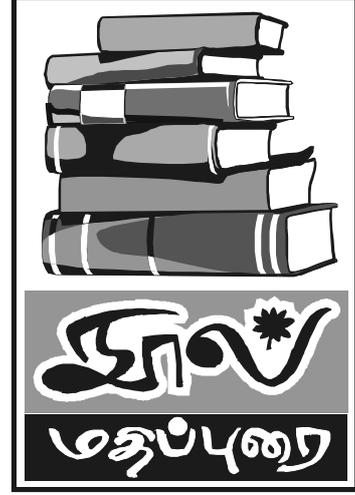
கவிஞர் எஸ். புஸ்பானந்தன் 2007ஆம் ஆண்டின் சிறந்த கவிதைத் தொகுதிக்கான பரிசினை மூத்த எழுத்தாளர் திருமதி பத்மா சோமகாந்தனிடம் பெறுகிறார். கவிஞர். ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தின், செங்கை ஆழியான், ச. முருகானந்தன் ஆகியோரும் படத்தில் காணப்படுகின்றனர்.

கவிஞர் றகுமான் ஏ. ஜமீல் 2007ஆம் ஆண்டின் சிறந்த கவிதைத் தொகுதிக்கான பரிசினை மூத்த எழுத்தாளர் கலாபூஷணம் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தின் அவர்களிடம் பெறுகிறார். படத்தில் பத்மா சோமகாந்தன், செங்கை ஆழியான், ச. முருகானந்தன், கவிஞர் புசல்லாவை குறிஞ்சி நாடன் ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

நூல் : பேராசிரியர் நந்தியும் மலையகமும்
ஆசிரியர் : ப. ஆப்டன் / கே. பொன்னுத்துரை
வெளியீடு : சேமமடு பொத்தகசாலை
விலை : ரூபாய் 260/=

குறிஞ்சிநாடன்

மலையக மக்கள் என்றும் நன்றி மறவாதவர்களாகவே இருந்துள்ளனர். அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக பேராசிரியர் நந்தியும் மலையகமும் நூல் சான்று பகர்கிறது. பேராசிரியருடன் நட்பு கொண்ட எழுத்தாளர் ப. ஆப்டனும் கே. பொன்னுத்துரையும் இணைந்து இந்நூலை உருவாக்கியுள்ளனர். பேராசிரியர் நாவல் நகரில் கடமையாற்றிய போது எழுத்தார்வம் கொண்ட இளைஞர் பலரை ஒன்று சேர்த்து அவர்களுக்கு ஊக்கமளித்து இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கினார் அவரால் உருவாக்கப்பட்டவர்களின் உவந்தளிப்பே இந்த நூல். மேற்படி நூலை மலையக மாணவரின் உயர்வுக்காகவும், இளைஞர்களின் எழுச்சிக்காகவும், சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட இளையதளபதி அமரர். இர. சிவலிங்கம் அவர்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளதும் நன்றி மறவாமல்க்கு உதாரணமாகும்.

பேராசிரியர் நந்தியும் மலையகமும் என்ற நூல் 148 பக்கங்களை கொண்டது. பதினெட்டு எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொருவரும் தமது மனப்பதிவை பதித்துள்ளனர். நூல் முன்னுரையில் மூத்த எழுத்தாளரும் மல்லிகை ஆசிரியருமான டொமினிக் ஜீவா நந்தியுடனான தொடர்பினையும் சில மறக்க வொட்டா நினைவுகளையும் பதிவு செய்துள்ளார். மேற்படி எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களில் இருந்து பின்வரும் விடயங்களை அவதானிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

பேராசிரியர் நந்தி அவர்கள் நாவல் நகரில் உள்ள இளம் எழுத்தாளர்களை உருவாக்கியுள்ளார். அவர்களில் பி. ஆப்டன், கே. பொன்னுத்துரை, சந்திரசேகர சர்மா, பி. மகாலிங்கம், சந்தனப்பிச்சை, வழத்தூர் ஒளியேந்தி, ம. பிரேமசம்பு, பரம ஹம்சதாசன், சாரல் நாடன் போன்றோரை இணைத்து இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தை உருவாக்கியுள்ளார்.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க அமைப்பாளர்களான மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா, சொக்கன், திரு. சோமகாந்தன், திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் ஆகியோரை நாவலபிடிக்கு அழைத்து இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கக் கிளையை ஸ்தாபித்துள்ளார்.

ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா, டாக்டர் ச. முருகானந்தன், இளம் எழுத்தாளர் சங்க உறுப்பினர்கள் பலருடன் சேர்ந்து பெருந்தோட்டப் புறங்களுக்குச் சென்று சுகாதார கருத்தரங்குகளையும் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகளையும் நடத்தி விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இளம் எழுத்தாளர்களை நாவல் நகரில் சென்றல் ஹோட்டலில் சந்தித்து இலக்கிய கலந்துரையாடல்களை நடத்தியுள்ளார். மலையக மக்களின் வாழ்வை உயர்த்த பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளார். பலர் இந்நூலில் தமது எண்ணங்களை பதிவு செய்துள்ளனர். இவர்களில் இர. சந்திரசேகர சர்மா பல தகவல்களைத் தந்து டாக்டர் நந்தி அவர்களை அறிந்து கொள்ள உதவியுள்ளார். நந்தி அவர்கள் மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தியா, மங்கோலியா, பங்களாதேஷ் மியன்மார், உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் (W.H.O)

ஆகிய இடங்களில் சேவையாற்றியுள்ளார். இவர் 17 நூல்களை எழுதியுள்ளார். இதில் நாவல்கள், சிறுகதைகள், ஆராய்ச்சி நூல்கள், சிறுவர்களுக்கான நூல்கள் என்பவைகளை எழுதியுள்ளார். இவருடைய சில கதைகளும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

டாக்டர் ஞானசேகரன் அவர்களின் பதிவில் இருந்து முக்கியமான ஒரு செய்தியை அறியமுடிகிறது. அதாவது டாக்டர் நந்தியுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பினை விளக்கியுள்ளார் அத்துடன் குடும்பப் பின்னணியையும் தகவலாகத் தந்துள்ளார். திரு. ஞானசேகரன் அவர்களின் தாய்மாமன் சி. எஸ். மணிபாகவதர்தான் நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாதத் தம்பிரான் என்பதை அறிய மகிழ்ச்சியாகவுள்ளது. நந்தி அவர்களுடைய மலைக்கொழுந்து நாவல் மலையக மக்களின் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டதால் மிகவும் பிரசித்தி பெற்று விளங்கியதையும் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. இந்நூல் இளைய சமூகத்தினர் டாக்டர் நந்தியை அறிந்து கொள்ள உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நூல் : காதோடு வாய்புதைத்து
ஆசிரியர் : பொலிகை ச. திருப்பதி
வெளியீடு : கண்ணன் பதிப்பகம்
விலை : ரூபாய் 260/=

‘காதோடு வாய்புதைத்து’ என்ற கவிதை நூலின் ஆசிரியர் பொலிகை ச. திருப்பதி ஆவார். பொலிகை ச. திருப்பதி அவர்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை கற்றுத் தெளிந்த மூதறிஞர். யாப்பு இலக்கணத்தை முறையாகக் கற்று மரபு வழி நின்று கவிதையாத்த கவிஞராவார். இந்த நூலில் 27 கவிதைப் படைப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன. விருத்தப் பா, வெண்பா, கும்மிப்பாடல், முதலிய வகைகளை நூலில் காணலாம், காதலர் இருவரின் அட்டைப்படம் கவர்ச்சி யாகவுள்ளது. கையடக்கமாக 48 பக்கங்களைக் கொண்டது கவிதை நூல்.

கருப்பொருளாகத் தீண்டாமை, சுகாதாரம், கயமை, வான்மறை, உடல்நலம், நாகரிகச் சீரழிவு, விவசாயம், தோட்டத் தொழிலாளர் என்பன பற்றி கவிதை பேசுகிறது. தங்கு தடையின்றி சொற்கள் வழக்கி வந்து விழுந்துள்ளன. அவரது சொற்களஞ்சியத்திற்கு பஞ்சமில்லை என்று அடித்துக் கூறலாம். எதுகை மோனை எல்லாம் அச்சொட்டாக அமைந்துள்ளன. உவமை, உருவகம் என்பன நூலில் அணி செய்வதைக் காணலாம். இதற்கான முன்னுரையை எழுத்தாளர் தெனியான் அழகுற எழுதியுள்ளார். வசன கவிதை நூல்களும், புதுக்கவிதை நூல்களும் பொங்கிப் பெருகி வரும் இக்கால கட்டத்தில் மரபுக்கவிதை நூல்களும் வெளிவருவது மரபுவழிக் கவிஞர்களுக்கு ஓர் இனிப்பான செய்தி எனலாம்.

கவிஞர், ஈழகேசரி, சுதந்திரன் காலத்துக் கவிஞர். இவரது ஆக்கங்கள் மேற்கூறிய பத்திரிகைகளிலும் பின்னர், தேசிய பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. கவிஞர் பல போட்டிகளில் பங்கு பற்றி பரிசுகளும் பாராட்டுக்களும் பெற்றுள்ளார். குன்றநாடு மாமன்றம் மலையகத்தில் நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் 'பண்பான தமிழ்ப் பெண்ணே' என்றே கவிதை விருது பெற்றது. சுதந்திரன் பத்திரிகையில் ஈற்றடி கொடுத்து வெண்பா பாடுமாறு வெளிவந்த குறிப்பைக் கண்டு பல வெண்பாக்களை இயற்றி பரிசு பெற்றுள்ளார். இந்நூலில் அவ்வாறான கவிதைகள் சில இடம் பிடித்துள்ளன. கவிஞர் அழகுதாசன், கவிஞர் சிங்காரம், கவிஞர் காளிதாசன் என்போர் சேர்ந்து உலகத் தமிழ்க்கவிஞர்களின் தொகுப்பு நூலொன்றினை வெளியிட்டனர். கவிதைப் போட்டியில் தெரிவான கவிதைகளே 'செம்மாங்கனி' என்ற நூலில் இடம் பெற்றன. இந்நூலாசிரியரும் விருது பெற்று பரிசு பெற்றுள்ளார். கொற்றை பி. கிருஷ்ணானந்தன் கவிஞரைக் குறித்து பின்வரும் கவிதையை பின்னட்டையில் பொறித்துள்ளார்.

பொலிகை ச. திருப்பதி புனைந்திடுங் கவிதைகள்
பொலிந்திடும் உவமை நிறைந்திடும் - அவை
பொய்மை உலகினைக் கடிந்திடும் - கவி

வலிமையை அறிந்தவர் பாராட்டு பரிசுகள்
வழங்கினர் வியந்து புகழ்ந்தனர் - நன்கு
வாழ்த்துக்கள் கூறியே வணங்கினார்.

மரபுவழி கவிஞர் பெருமக்களுக்கு இந்நூல் கற்கண்டாய் இருக்கும் என்பதற்கு இருவேறு கருத்து இராது.

நூல் : அமரசிங்கம் - நினைவுமலர்
ஆசிரியர் : கலைஞர். தில்லை முகிலன்
வெளியீடு : இம்பீசா திரிசாரணர் குழுவினர்

திருகோணமலை மாவட்டம் இலக்கியச் சோலையில் பூத்துக் குலுங்கி நறுமணம் பரப்பி நாடெங்கும் புகழ்பெற, வாழ்நாள் முழுதும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட சித்தி அமரசிங்கம் இன்று

நம்மிடையே இல்லை. எனினும் அவர் விட்டுச் சென்ற முதுசொத்தை அனைவரும் அனுபவித்து மகிழ்கிறார்கள்.

சித்தி அமரசிங்கம் - ஆம் அவர் தனது பெயர் அமரசிங்கத்தின் முன் தனது அருமைத்துணைவி சித்தியை சேர்த்து சித்தி அமரசிங்கம் ஆனார். இவர் கலாபூஷணம், கலா விநோதன், முத்தமிழ் மாமணி, முதுகலைஞர் என பல பட்டங்கள் பெற்றவர். இவரது மறைவு குறித்து அவரது அன்பர்களால் உருவாக்கப்பட்ட நூலே 'அமரசிங்கம்' ஆகும். இந்நூலை கலைஞர் தம்பி தில்லை முகிலன் தொகுத்துள்ளார். கவிஞரோடு நெருக்கமாகவும் இணக்கமாகியிருந்த 32 அன்பர்களின் எண்ணங்கள் கட்டுரைகளாகவும் கவிதைகளாகவும் இடம் பெற்றுள்ளன. 122 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் இம்பீசா திரிசாரணர் குழுவால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளை உள்ளத்தினரான சித்தி அமரசிங்கம் திருகோணமலை மாவட்டம் இலக்கிய உலகில் பூத்துக் குலுங்கி நறுமணம் வீசக் காரணமாக இருந்தவர். இவர் சிறுகதை எழுத்தாளர், நாடகாசிரியர், பதிப்பாசிரியர், வெளியீட்டாளர், ஆவணக்காவலர், நாடகக் கலைஞர், கவிஞர், கலைஞர், நடிகர், விமர்சகர், பேச்சாளர் என்று பன்முகம் கொண்ட பாவலர், திருகோணமலை சிவயோக சமாஜ ஸ்தாபகர். சுவாமி கங்காதரானந்தர் அவர்களின் அன்பையும் ஆசியையும் பெற்றவர். "எளிமையான தோற்றம் இவர் தோளிலே பையையும், பையிலே நூல்களையும் சுமந்து திரிவார்" என்று சோ. ரவிச்சந்திரக் குருக்கள் கூறுகின்றார். இவரது பிரிவை தாங்கிக் கொள்ள முடியாத ஒரு கவிஞனின் குரல்

சித்தி எங்கே? அமரசிங்கம் எங்கே? சிங்கத்தின் நடை எங்கே?
திருநோக் கெங்கே?
சொத்தான நூல் எங்கே? தொங்குமொரு பை எங்கே?
தோள்தான் எங்கே?
செத்தாரை வாழ்த்தியவன் திருமலைக்குப் புகழ் தந்தோன்
செத்தா போனான்?

என்று கேள்வி எழுப்புகிறார். இக்கேள்வி மூலம் 'இல்லை இல்லை' அவர் இன்னும் வாழ்கிறார் என்னும் பொருள் தொக்கி நிற்கிறது.

கலைவாணி நாடக மன்றத்தின் மூலம் இவர் மேடை ஏற்றிய நாடகங்கள், பழிக்குப்பழி, மனமாற்றம், புரொடக்ஷன் நம்பர் 12, பண்டா கம்ஸ் டு டவுன், வேடன் கண்ணப்பர், காணிக்கை, மலர்விழி, இராவண தரிசனம், ஹரிச்சந்திரா, திருத்தப்படும் தீர்மானங்கள், நந்திவர்மன் காதலி, எல்லாம் காசக்காக என்பனவாகும். இவர் எழுதிய நூல்கள், ஒற்றைபனை (சிறுகதைத்தொகுப்பு) கோயிலும் சுனையும் (நாடகத் தொகுப்பு) கயல்விழி (கவிதை நாடகம்) சாரணர் புதிய செயற்திட்டம், இவை முதலாக 25 நூல்களை எழுதியுள்ளார். பல பரிசுகளையும் பாராட்டுக்களையும் பெற்றவர் 2006 திருகோணமலை கவர்னர் விருது வாங்கியவர். இந்நூல் அவரது எழுத்து ஆற்றலையும் சமூகப் பணிகளையும் சித்தரிக்கின்றது. இதை ஆவணமாகவும் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

நூல் : சருகும் கடுதீயும் - கவிதை
ஆசிரியர் : எஸ்.பி. ஆன் வறேஸ் சொய்சா
வெளியீடு : அகில இலங்கை இளங்கோ
கழகம்
விலை : ரூபாய் 100/=

அகில இலங்கை இளங்கோ கழகத்தின் கலைத்துறைச் செயலாளர் கவிஞர் எஸ்.பி. ஆன் வறேஸ் சொய்சா. இவரது கவிதைத் தொகுதியை இளங்கோ கழகம் வெளியிட்டுள்ளது. கவிஞரின் முதல் பிரசவத்தின் அறுவடை இந்நூல். இந்நூலில் 24 கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. புத்தகம் சிறிய அளவில் பொக்கற டயறியைப் போல் அறுபத்திரண்டு பக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது.

அருட்தந்தை ஞானப்பிரகாசம் அடிகளார் வாழ்த்துரை வழங்கியுள்ளார். 'எஸ்.பி. ஆன்வறேஸ் கவிதைகள் அவரது ஆளுமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. சமூக அக்கறையும், தீமையைக் கண்டு பொங்கி எழும் உள்ளத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது' என்று கூறுகின்றார். பேராசிரியர் இரா. கனகரத்தினம் "கவிதைகளை மரபுக்கவிதை, நவீனகவிதை, புதுக்கவிதை என்று வகைப்படுத்தலாம். இவரது கவிதைகள் புதுக்கவிதைகளாக மலர்ந்துள்ளன. இவரது கவிதைகளுக்கு சமூகமே தலைப்பைத் தேடித்தந்துள்ளது. சமூகத்தின் குறைநிறைகளையும், கிராமிய வாழ்க்கையின் அழகினையும் அது தரும் இன்பவுணர்வினையும், பண்பாட்டு மாற்றங்களின் நன்மை தீமைகளையும் உறவுகளின் நிலையையும், மனித வாழ்வின் அவலங்களையும் நிதர்சனமாகக் காட்டியுள்ளார்" என்று கவிதைகளில் இருந்து எடுத்துக்காட்டுகளையும் தந்துள்ளார். படைப்பாளி சமூக மாற்றத்தை விரும்புவன் குறைகளை சுட்டிக்காட்டுவன் மனித உணர்வுகளை வெளிக் கொணர்பவன். மனித எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவேற வேண்டும் என்ற ஆசைப்படுபவன். இந்த இலட்சியங்களை ஓரளவு கவிஞர் நிறைவேற்றியுள்ளார் என்று கூறலாம். கவிஞரின் திடமான உறுதியையும் ஆசையையும் காணக்கூடிய கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. "உள்ளத்தில், உணர்வில், உள்ளங்கையில், உயிர்நாடியில் தீக்குழம்பால் உறைந்து, பிளம்பாய்க் கிளம்பும் மனத்தின் வீரியம் என் ஒவ்வோர் எழுத்திலும் வேண்டும்" என்று ஆசைப்படும் கவிஞனைக் காணமுடிகிறது. காசி ஆனந்தனின் கவித்திறமும், பாரதியின் புரட்சி எண்ணமும் என்னில் முகிழ்க்க வேண்டும் என்ற வேணவா அவராலேயே நிறைவு செய்யப்பட வேண்டும்.

தாயவள் சிறுக்க
தலையது போயினும்
தலைமகனாய்த்
தமிழ்த் தொண்டு பகர்வேன்.

என்பது அவரது எழுத்து. கோழைகளை வீரராக்கி, சிங்கத்தைச்சிறைப்பிடித்து தமிழுக்கு முடிசூட்டுவேன் என்ற அவரது கனவு நனவாகட்டும்.

நூல் : நிறங்கள். சிறுகதைத்தொகுதி
நூலாக்கம்:வ.சிவராஜா,க.அருந்தவராஜா,
பொ.சிறீஜீவகன், அ.புவனேந்திரன்
வெளியீடு : தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்,
ஜேம்ஸ்.
சிந்தனை வட்டம், உடத்தலவின்ன.
விலை:குறிக்கப்படவில்லை

சேர்மன் எழுத்தாளர் சங்கம் வருடாவருடம் ஒவ்வொரு நூலை வெளியிட்டு வருகிறது. புலம்பெயர்ந்து சேர்மனியில் வாழும் எழுத்தாளர்களின் எண்ணங்களைத் தாங்கிவரும் நூலாக இது பரிணமிக்கிறது. இந்நூலை உடத்தலவின்ன 'சிந்தனை வட்டம்' தனது 294வது வெளியீடாகக் கொண்டு வந்துள்ளது. சேர்மன் எழுத்தாளர் சங்கம் புலம்பெயர்ந்தவர்களின் தமிழ் ஆர்வத்தை வளர்க்கவும் தூண்டவும் ஆண்டுக்கொரு நூலாக சேர்மனி வாழ் எழுத்தாளர்களின் ஆக்கத்தை தாங்கிவருவது வழக்கம். 172 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்நூல் 14 படைப்பாளர்களின் அறுவடையைத் தாங்கி வந்துள்ளது. சேர்மனி எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் வ.சிவராஜா அவர்களுடன் க. அருந்தவராஜா, பொ. சிறீஜீவகன், அ. புவனேந்திரன் ஆகியோர் இணைந்து நூலாக்கம் செய்துள்ளனர். இந்நூலை பிரபல எழுத்தாளர் வரதர் அவர்களுக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளனர். முன்னுரையை வீரகேசரி பிரதம ஆசிரியர் வீ. தேவராஜ் வழங்கியுள்ளார். வாழ்த்துரையை ஏறாஜர் இலக்கியவாதி அனலக்தர் அருளியுள்ளார். பதிப்புரையை சிந்தனை வட்ட அதிபர் கலாபூஷணம் புன்னியாமீன் பொறித்துள்ளார்.

இந்நூலில் இடம்பெறும் எழுத்தாளர்கள் வ. சிவராஜா, மேழிக்குமரன், ஜீவகன், அ. புவனேந்திரன், சுந்தரம்பாள் பாலச்சந்திரன், பசுபதிராஜா, வேணி கிருபாகரன், கலைவாணி ஏகானந்தராஜா, இராஜேஸ்வரி, சிவராஜா, வரதன், புத்திசிகாமணி மீனா சிவலிங்கம், ஜெயா நடேசன், புனிதமலர் இராஜேஸ்வரன் என்போராவர். நிறங்கள் என்ற பெயர் நூலுக்கு இருந்தாலும் பதினான்கு கதைகளில் எந்தத் தலைப்பும் நிறங்கள் என்று இல்லை. நிறங்கள் என்று குறிப்பிட்டமைக்குக் காரணம் கூறும் எழுத்தாளர் சங்கத் தலைவர் பின்வருமாறு எழுதுகிறார். ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும் எழுத்தால், எண்ணத்தால், வெவ்வேறு நிறங்களைக் கொண்டவர்கள். இவர்களின் கருக்களும் வெவ்வேறான நிறங்கள் கொண்டவை. கதாபாத்திரங்கள் வெவ்வேறு நிறங்கள் கொண்டவை. பார்வைகளும் வெவ்வேறு. அதனால் நிறங்கள் என்று பெயரிட்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். புலம் பெயர்ந்தவர்கள் சுகபோகமான வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள் என்று நாம் நினைக்கின்றோம். ஆனால் உண்மை வேறானது. இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் புலம்பெயர் வாழ் மக்களின் மன அழுத்தங்களை உள்ளார்ந்த உணர்வுகளை மனவிரக்திகளை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளன. ஈழத்து இலக்கியங்களையும் இந்திய நூல்களையும் வாசிக்கும் ஈழ வாசகர்களுக்கு இது புதுப்படையலாகவும் விருந்தாகவும் அமையும் என்று நம்பலாம்.

வாசகர் கேள்விகள்

சைவமும், தமிழும் ஒன்று எனக் கூறியவர்கட்கு ஆறுமுகநாவலர் கை விரித்து விட்டார். சைவம் வேறு தமிழ் வேறு என்பது அவர் கூற்று.

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி; எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி என்பதில் தத்துவம் ஒன்றுதான்!

தமிழ்நாட்டில் உள்ள முஸ்லிம்கள் இஸ்லாம் எமது மார்க்கம் இன்பத்தமிழ் எங்கள் மொழி என்று சொல்கிறார்களே – இன்னும் சொல்லப் போனால் தன்னை இஸ்லாமியத் தமிழன் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறான். அந்த நிலை கிழக்கில் இல்லாவிடினும் 1990ம் ஆண்டுவரை தமிழ், இஸ்லாமிய உறவுகள் இனிப்பாகவே இருந்தன. அதன்பின்பே படுகொலைகள் அரசியல் ரீதியில் அரங்கேறத் தொடங்கின. இதன் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட மனோநிலை வேறுபாடு ஒன்றினையே வாகரைவாணன் தமிழ்பேசும் மக்கள் என்ற சொந்தொடரில் மனம் நொந்து எழுதியுள்ளார் என்று படுகின்றது.

ஆப்கானிஸ்தானில் தமிழுக்கு என்றொருகிராமம் இருக்கிறது. அங்கு தமிழ்மொழியே பேசப்பட்டது. இப்போது மொழி மாறிவிட்டது. இப்போது இருப்பவர்கள் தமிழர்கள் அல்ல என்று சொல்ல முடியாது. வரலாற்றில் ஏற்பட்ட மொழி நடுக்கம் என்றே இதனைச் சொல்ல வேண்டும்.

கம்போடியாவில் அரண்மனை விழாக்களில் பாடப்படும் சமயச்சடங்குகளில் “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும் சோதி” என்று தமிழில் பாடுகிறார்கள். இவ்வாறு ஆதாரபூர்வமாக தனிநாயக அடிகள் தனது கட்டுரை ஒன்றில் கூறியுள்ளார். இதனால் ஆச்சரியம் அடைந்த தனி நாயகம் அடிகள் இவர்கள் திராவிடராக இருந்தவர்கள் என்ற முடிவுக்கு வருகின்றார். அவர்கள் இப்போது தமிழர்களாக இல்லை! அவர்களின் என் முன்னோர் ஒரு காலத்தில் தமிழ்மொழியில் பேசினார்கள் என்பதை யார்தான் நம்பப் போகிறார்கள்?

தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட பல இடங்களில் ‘English Speaking Community’ ஒன்று காணப்படுகிறதே!

‘இங்கிலீஸ்காரன் ஒருவன் இங்கிலீஸ் இங்கிலீஸ்காரனுக்கென்றே சொன்னால் யாரும் ஏற்றுக் கொள்வார்களோ?’ தமிழரசுக்கட்சி ‘தமிழ்பேசும் மக்கள்’ என்ற பதத்தை இரு சமூகங்களும் ஒற்றுமையாக இருப்பதற்குப் பயன்படுத்தி இருக்கலாம். இதனை விடுத்து தமிழனுக்குத் தான் தமிழ் என்றால் ஓர் இஸ்லாமியன் அரபிக்கோ, சிங்களத்துக்கோ மாறிப் போவது கஷ்டமான விஷயமா என்ன? இஸ்லாமியர்களும் தமிழை முதன்மொழியாகத் கொள்வதால்தானே தமிழர் இல்லாத இடங்களில் தமிழ் வளருகின்றது. சீறாப் புராணமும் தமிழில் தான்! சிலப்பதிகாரமும் தமிழில்தான்! பாடியவர்தான் வெவ்வேறு! திரு. வாகரைவாணன் தனது கட்டுரை மூலம் மொழிமுதல் வாதம் என்ற புதிய கட்டத்திற்குள் பிரவேசிக்கிறார் போல் தெரிகின்றது.

தமிழ் தமிழருக்கே என்ற வாதத்தை விடவும் இஸ்ரவேலருக்கே ‘ஹீப்ரு’ மொழி என்ற வாதம் பொருந்தக்கூடியது. அழிந்து போய்க் கொண்டிருந்த ஹீப்ரு மொழியை இஸ்ரவேல் புதுப்பித்து யூதர்களின் ஆட்சி மொழியாக அது அதிகாரத்தில் ஏற்றியுள்ளது. நான் அறிந்த வரையில் யூதனுக்கே சொந்தமான மொழி ஹீப்ரு. இஸ்ரவேல் பாராளுமன்றத்தில் ஹீப்ரு மொழியில்தான் பேசமுடியும். பாராளுமன்றக் கதிரையில் இருந்தபடிதான் பேசவும் முடியும்! இதுவே சட்டம். தமிழ் இன்று உலக மொழி. தமிழன் மாத்திரம் தமிழில் பேச வேண்டும் என்று சட்டம் எதுவும் இல்லை. புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களில் எத்தனையோ பேர் தமிழ் தெரியாது அவலம் அடைகிறார்களே? அவர்கள் எல்லாம் தமிழர்கள் இல்லையோ?

திருக்குறள் பொதுமறை என்றால் தமிழ் பொதுமொழி எனக் கூறப்பட்டால் அது தமிழுக்குப் பெருமையன்றிச் சிறுமை அன்று.

நான் முதலில் சீனன், அதன்பின்பு எனது ஊர், கிளைமொழி, மற்றும் விடயங்கள் ஆராயப்படலாம் எனச் சன் யாட் சென் கூறினார். நாம் தமிழர் என்பதும் நமது மொழி தமிழ் என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுதான்! ஆனால் இவ்வாறு கூறும்போது அது ஓர் அடிப்படைவாதத்துக்குள் தமிழை மாற்றி விடும். இக்கட்டுரை வாகரைவாணனின் எழுத்துக்கு எதிர்விமர்சனம் அல்ல! மாற்றுக்கருத்துக்கும் வாகரை வாணன் மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பில் எழுதப்பட்டதே!

-திக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம்-

***

ஞானம் மாசி மாத இதழை நன்றியுடன் பெற்றுக்கொண்டேன். அதிற் பிரசுரமாகியுள்ள ‘தமிழ் பேசும் மக்கள்’ என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விழைகின்றேன்.

இலங்கையில் இருபத்தைந்து சதவீதமான மக்கள் தமிழ் மொழியைப் பேசுகின்றனர். ஆனால் இவர்கள் மலையகத் தமிழர், வடமாகாணத் தமிழர், மேல் மாகாணத் தமிழர், வடமேல் மாகாணத் தமிழர், கிழக்கு மாகாணத் தமிழர், முஸ்லிம்கள் என்று பல பிரிவினராக உள்ளனர் என்று கூறுவதை விட பிரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் என்று கூறுவதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

பிரித்து வைத்தால் தானே பிரித்தாளுவோருக்கு வசதி; எது எவ்வாறு இருந்தபோதிலும் தமிழர், முஸ்லிம்கள், சிங்களவர் என்ற மூன்று பிரதான இனங்களும் இனிமேலாவது ஒற்றுமையாகச் செயற்படத் தவறினால் இலங்கைக்கு ஒருபோதும் சிறந்த எதிர்காலம் கிடைக்காது என்பதை இடித்துரைக்கும் அதே வேளை எமது இன அடையாளம் தமிழர் தானே தவிர தமிழ்பேசும் மக்கள் அல்ல என்பதற்கு கட்டுரையாளர் முன்வைத்த வாதங்களுக்கு மேலதிகமாக இன்னுமொரு கருத்தை முன் வைக்க விரும்புகின்றேன்.

ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டமக்கள் ஆங்கிலேயர் என்று அழைக்கப்படுவது போலவும். சீன மொழி, பிரெஞ்சு மொழி, ஜப்பானியமொழி, ரஷ்ய மொழி, ஜெர்மனிமொழி போன்ற மொழிகளை தாய்மொழிகளாக கொண்டமக்கள் முறையே சீனா, பிரெஞ்சுக்காரர், ஜப்பானியர், ரஷ்யர், ஜெர்மானியர் என அழைக்கப்படுவது போலவும் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட அனைவரும் தமிழர் என்றே அழைக்கப்படவேண்டும் என்பதே யதார்த்தமாகும்.

- கா. தவபாலச்சந்திரன் -
பேராதனை.

***

சர்ச்சைகள் இல்லாத சாகித்திய விருதைக் கண்டு பல ஆண்டுகளாகிவிட்டன. சிறந்த ஆக்கத்துக்குத்தான் விருது வழங்க வேண்டும். ஆனால் அண்மைக் காலமாக விருது பெறும் புத்தகங்களைப் பார்க்கும் போது விருதைக் குறி வைத்து அவசர அவசரமாக வெளியிடப்பட்டவையாகவே தோன்றுகிறது.

சகல விதிமுறைகளையும் புறம்தள்ளி விட்டே குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதைத் தொகுப்புக்கு விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது பற்றிய காரசாரமான விமர்சனங்களும் கண்டனங்களும் சில பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் பிரசுரமாகின.

முறை தவறி விருது பெற்றவருக்கும் விருதை வழங்கியவர்களுக்கும் இலக்கிய உலகம் வழங்கப் போகும் தண்டனை என்ன? கொல்லைப் புறத்தால் விருதுபெற்றவரின் ஆக்கங்களையும் விருது வழங்கியவர்களின் ஆக்கங்களையும் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்கு எனது பத்திரிகையிலோ அல்லது சஞ்சிகையிலோ பிரசுரிக்கமாட்டேன் என்று யாரும் இதுவரை அறிவிக்கவில்லை. அப்படி யாராவது அறிவித்தால் இலக்கிய உலகில் இருந்து ஒதுக்கப்படுவோம் என்ற பயம் ஏற்படும்.

புதிய எழுத்தாளர்களும், இளம் எழுத்தாளர்களும் ஒவ்வொரு வருடமும் தரமாக புத்தகங்களை வெளியிடுகின்றனர். அவர்களுடைய எழுத்துக்களின் புதிய உத்தியும் புதிய பரிமாணமும் உள்ளன. இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு சாகித்திய விருது கிடைத்ததாக நான் அறியவில்லை. சாகித்திய விருது முதியவர்களின் முதுசமோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

சாகித்திய விருதைத் தேர்வு செய்யும் குழுவில் எப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்க வேண்டும். எப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதை இலக்கிய உலகம் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

சாகித்திய விருது தேர்வுக்குழுவில் இருப்பதா, எனது புத்தகத்துக்கு சாகித்திய விருது கிடைக்கவேண்டுமா என்பதை எழுத்தாளர் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

முறைகேடாகவும், மோசடியாகவும் விருதுபெற்றவர் எனக் கருதப்படுபவர் தேர்வுக்குழு உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்படுவதை தடுக்கும் சக்தியை இலக்கிய உலகம் தன்னகத்தே கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

***

ஞானம் பெற்றவரி இதழில் வாகரை வாணன் எழுதியுள்ள “தமிழ் பேசும் மக்கள்” எனும் சொற்றொடர் ஓர் அவதானிப்பு எனும் கட்டுரை தமிழ் அறிஞர்கள், பத்திரிகை ஆசிரியர்களின் கண்களைத் திறக்கச் செய்துள்ளது.

கிறுக்கி எழுதிய மழையில் நனைந்த உறவு எனும் சிறுகதையில் தொடருந்து எனும் சொல்லைக் கண்டதும் சுத்தத் தமிழில் கதை சொல்லப் போகிறார் என நினைத்தேன். ஆனால் யன்னல், Ticket please, கன்ரீன் (Canteen), கோட்டைக் கழற்றி, ஸ்பரிசம் என்று தமிழில் வராத சொற்களைப் பாவித்துள்ளார்.

குறிஞ்சித் தென்னவன் நூல், மேலும் ஒரு விளக்கம் எனும் தலைப்பில் பேசிய வாசகரின் தன்னிலை விளக்கம் தேவையற்றது. தனது எதிரிகளை இளம் காட்ட இப்பகுதியை பயன்படுத்துகிறார்.

- ஆர். பிரகாஷ் -

***

அரசு விருதுகளும் அவைசார் தில்லுமுல்லுகளும்

கூடந்த ஓரிரு மாதங்களாக இலங்கை சாகித்திய மண்டலம் பற்றியும், கலாபூஷணம் விருது பற்றியுமான சர்ச்சைகளை ஞானத்தில் படிக்க நேர்ந்தது. அது சார்பாய் என் அனுபவத்தில் நான் அனுபவத்தில் கண்ட சிலவற்றைத் தோலுரித்துக் காட்ட வேண்டும் போலிருந்தது. அதன் விளைவே இம்மடல்.

எனது படைப்புகள் ஊடகங்களில் வெளியாகத் தொடங்கி பதினெட்டு ஆண்டுகளின் பின், சிந்தாமணி ஆசிரியர் எஸ். டி. சிவநாயகம் ஐயா அவர்களின் விருப்பத்திற்கிணங்க 1989ம் ஆண்டில் எனது முதற் கவிதைத்தொகுதியான “முத்துநகை” வெளிவந்தது. வடக்குக் கிழக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சர் அவ்வாண்டில் வெளியான சிறந்த கவிதை நூலுக்கான பரிசுக்கு தெரிவுக்குழுவால் அது தெரிவு செய்யப்பெற்று, ஒரு பெண்ணியச் சார்புடைய தனிநபரால் தடைசெய்யப்பட்டு பரிசு தராமல் தவிர்க்கப்பட்டது. (பரிசுக்குத் தெரிவாகியுள்ளதை அந்தப் பெண் அறிஞரே என் மனைவியிடம் சொல்லியிருக்கின்றார்) வழமைக்கு மாறாக அடுத்த வருடத்திற்கும் சேர்த்து இரண்டாண்டுகளில் சிறந்த நூலுக்கென வேறு ஒரு தொகுதிக்குத் தந்திருந்தார்கள். ஆனால் அத்தொகுதி கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தால் அவ்வாண்டின் சிறந்த கவிதை நூலாகத் தெரிவாகி பரிசும் பெற்றுக் கொண்டது.

1992ல் இலங்கை சாகித்ய மண்டலப் பரிசிலுக்காக எனது மஹ்ஜபீன் காவியத்தை அனுப்பினேன். தெரிவுக்குழு தெரிவுசெய்தும், இறுதி முடிவெடுத்த அதிகாரி தழுவல் எனக்கூறி பரிசைத் தவிர்த்தார். அது தெரிவானதை அவர் வாயாலேயே என்னிடம் சொன்னார். அதற்கு என்னோடு அமைச்சர் பி. பி. தேவராஜ் அவர்களுக்கு வெளியீட்டு விழா அழைப்பிதழ் கொடுக்க வந்த, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு நாடறிந்த கவிஞரே சாட்சி.

அடுத்து 1998ம் ஆண்டில் எனது புனிதபூமியிலே காவியத்தை அனுப்பினேன். அது பரிசீலனைக்கே எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் தழுவல் எனக் காரணங்காட்டி நிராகரிக்கப்பட்டதாம். இதனைச் சம்பந்தப்பட்டவர்களோடு தொடர்புடைய இலக்கியவாதியான சட்டத்தரணி என்னிடம் கூறினார். ஆனால் அந்நூல் சிறந்த காவியமாகத் தெரிவாகி வடக்குக் கிழக்கு மாகாண சாகித்யப் பரிசிலையும், யாழ்ப்பாண தமிழ் இலக்கிய பேரவைப் பரிசிலையும் பெற்றது.

பின்னர் 2001ம் ஆண்டு எனது “ஜின்னாஹ்வின் இரு குறுங்காவியங்கள்” நூலை (அது தழுவலுமல்லாத நூல் என்பதால்) அனுப்பினேன். ஆனால் தெரிவுக்குழுவால் தெரிவாகியும் குழுத் தலைவரின் தனிப்பட்ட விருப்பின்மையால் நிராகரிக்கப்பட்டதாம். (அந்த முடிவுக்கு எதிராக உறுப்பினர்கள் இருவர் காரணங்காட்டி மறுத்ததாகவும் நானறிந்தேன்) ஆனால் அந்நூல் யாழ்ப்பாண தமிழ் இலக்கிய பேரவைப் பரிசிலை மீண்டும் எனக்கும் பெற்றுத் தந்தது. அந்த தகைசார்ந்தவர்களால் தரப்பட்ட கௌரவத்தைப் பெற யுத்தத்தையும் பொருட்படுத்தாது நான் யாழ்ப்பாணம் சென்று வந்தேன்.

அதன்பின் 2005ம் ஆண்டு எனது “பண்டாரவன்னியன் காவியத்தை” தேர்வுக்காக அனுப்பினேன். என்ன ஆச்சரியம்! அது அவர்களின் கண்பின்படி தழுவலாக இருந்தும் பரிசுபெற்றது. தவிரவும் மீண்டும் யாழ்ப்பாண தமிழ் இலக்கியப் பேரவைப் பரிசிலையும் எனக்குப் பெற்றுத் தந்தது. அதுமட்டுமல்லாது கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பரிசிலுக்கும் தெரிவானது. ஒரே ஆண்டில் மூன்று பரிசில்களைப் பெற்ற கௌரவம் அதற்குண்டு.

இங்கு தழுவல் பற்றிய காரணத்தையும், மதசார்பு பற்றிய காரணத்தையும், புறக்கணிக்கவென்றே தேடப்பெற்ற காரணங்கள் என்பதை என் தந்தைக்கு அறுபதுகளில் அவரது “நபிமொழி நாற்பது” நூலுக்குத் தரப்பெற்ற சாகித்யமண்டலப் பரிசிலே நிர்வகணம் செய்யும். அது மொத்தத்தில் இஸ்லாம் மதம் சார்ந்த நூல். தவிரவும் அதன் கருத்துக்களில் ஒன்றேனும் எனது தந்தையாருடையதல்ல. நபிகள் நாயகத்தின் பொன்மொழிகளாகும். பரிசு கிடைத்தது படைப்பாளுமைக்கே.

அதையொருபுறம் வைத்தாலும் தழுவலான “பண்டாரவன்னியன் காவியம்” எவ்வாறு பரிசுக்குத் தெரிவானது? ஆண்டவனுக்கே வெளிச்சம். மேற்கூறப்பட்டவை அனைத்தும் இவை பற்றிய சுருக்கக் குறிப்புகளே. ஒவ்வொன்று பற்றியும் நீண்ட விளக்கங்கள் உண்டு. சம்பந்தப்பட்டவர்களில் இருவரைத் தவிர மற்றெல்லோரும் உயிரோடு வாழ்கின்றனர். எனது இலக்கிய வாழ்வின் அனுபவங்களில் இவை பற்றிய விரிவான தகவல்களை பெயர்களோடு பதிவு செய்துள்ளேன். அது விரைவில் நூலுருவாகவுள்ளது.

தவிர எனக்குக் கலாபூஷண விருது கிடைத்தது பற்றியொரு தகவல். சில வருடங்களுக்கு முன்னொருநாள் பிரமுகர்கள் இருவர் தனித்தனியாய் என்னுடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு என்னை வாழ்த்தினர். காரணம் கேட்டபோது அந்த வருடத்துக்கான கலாபூஷண விருது எனக்கும் கவிஞர் “அல்அசுமத்” அவர்களுக்கும் கிடைத்திருப்பதாகக் கூறினார். நான் பதிலுக்கு நாங்களிருவரும் விண்ணப்பிக்கவில்லையே என்றேன். (கேட்டு வலிந்து கௌரவம் பெறுவதில் எங்களிருவருக்கும் உடன்பாடில்லை) பதில் வேறாக இருந்தது. விண்ணப்பித்தவர்களுக்குத் தருவதானால் எமக்குத் தராமல் கொடுப்பது நீதியில்லை எனத் தெரிவுக்குழு தீர்மானித்ததான செய்தியை அவர்கள் அறிந்தனர்.

பரிசளிப்பு விழா நாளில் நான் நாட்டில் இல்லாத காரணத்தால் பரிசுபெற இயலவில்லை. பின்னர் முஸ்லிம் கலாசாரத் திணைக்களத்தின் அறிவித்தலின் பின் அவர்களிடம் பெற்றுக்கொண்டேன்.

இங்கு ஒன்றைக் குறிப்பிடவேண்டும். கேடுகெட்ட தில்லுமுல்லுகளுக்கிடையில் தகுதிகண்டு கௌரவம் தரும் அமைப்புக்களும், தனி மனிதர்களும் இந்த நாட்டில் வாழ்கின்றனர் என்பதை. மொத்தமாய் இவைகளைப் பார்க்கும்போது ஒரு சினிமாக் கோமாளியின் வரிதான் நினைவுக்கு வருகின்றது. அது..

“இதுவெல்லாம் ச...க...ஐ...ம...ப...பா”

- ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன்

***

டிஈசி 2009, 105வது ஞானம் சஞ்சிகையில் எழுத்தாளர் ‘கண மகேஸ்வரனின் கேள்விக் (?) கவிதையினைக் கண்ணுற்றபோது சூரியனைக் கண்ட தாமரைபோல் எனது முகம் மலர்ந்து விட்டது. அவர் மட்டக்களப்பில் தொழில் கந்தோரில் கடமையாற்றியபோது அவரது காரியாலயத்திற்கு எதிரே வனக்காரியாலயத்தில் கடமையாற்றிய நான் அடிக்கடி சந்திப்பேன். அவரும் நானும் எழுத்தாளர் சி. சங்கரப்பிள்ளையும் இணைந்து கல்குடா, வாழைச்சேனை, ஓட்டமாவடி போன்ற ஊர்களுக்குச் சென்று அவர் ஆசிரியராகவிருந்து வெளியிட்ட ‘தாரகை’ சஞ்சிகைக்கு சந்தாதாரர்களைச் சேர்ப்போம். மூவரும் ஒரு குடும்பத்தினர் போல் பழகினோம்.

அதன்பின்னர் நான் எனது வேலையிலிருந்து விலகி கொழும்பிற்குச் சென்றபின்னர் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. மீண்டும் வந்து அவர் வசித்த இடங்களில் தேடியபோது அவர் போன இடம் தெரியாதிருந்தது. ஞானம் மூலம் அவரைக் கண்டதிலிருந்து மகிழ்ச்சியாகவுள்ளது. தினகரன் வாரமலரில் அன்புமணி ஐயாவுடனான எனது நேர்காணலிலும் இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். (08.02.2009 தினகரன் வாரமலர்) திரு. கண மகேஸ்வரன் அவர்கள் என்னுடன் தொடர்பு கொள்ளவேண்டும். தாரகையில் வெளிவந்த எனது “சுயமரியாதை புதைபடுகிறது” என்ற சிறுகதையினைப் பிரதிசெய்து அனுப்பவேண்டும்.

நன்றி

- தாழை செவ்வநாயகம்

***